

Tirsdag den 14. december 2010 (D)

1

34. møde

Tirsdag den 14. december 2010 kl. 12.00

Dagsorden

1) 2. behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om etablering af den selvejende institution Udbetaling Danmark.

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 11.11.2010. 1. behandling 16.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Prisloft på 6 ugers selvvalgt uddannelse).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Ændring af refusionssatser).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Virksomhedsrettet aktivering, ændring af refusionssystemet m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 08.12.2010. Ændringsforslag nr. 2 af 10.12.2010 uden for betænkningen af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg)).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Udvidelse af arbejdsgiverperioden).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Harmonisering af regler om opgørelse af bopælstid for ret til folkepension).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Loft over ydelser for tabt arbejdsfortjeneste og nedsættelse af tilskuddet til høreapparater).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 13.10.2010. 1. behandling 04.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 61:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje. (Styrket indsats i ghettoområder og anvendelse af den almene boligsektors midler).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 02.12.2010. Betænkning 09.12.2010).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Stop for anvisning til ghettoområder af borgere fra lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 02.12.2010. Betænkning 09.12.2010).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Udvidet flyttehjælp).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 02.12.2010. Betænkning 09.12.2010).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Sporing af skjult udbytte og andre aktiver, forældelse af konfiskationskrav, hemmelig beslaglæggelse m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 10.11.2010. 1. behandling 18.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om værdipapirhandel m.v., møntloven og forskellige andre love. (Kompetencekrav for finansielle rådgivere, risikomærkning af lån, aflønningspolitik, ophævelse af stemmeretsbegrænsninger, oplysningsforpligtelse for udstedere af værdipapirer, offentliggørelse, administrative bødeforelæg, clearing og afvikling af betalinger, indløsning af mønter m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 09.11.2010. 1. behandling 23.11.2010. Betænkning 09.12.2010. Ændringsforslag nr. 29-32 af 10.12.2010 uden for betænkningen af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven). (Gennemførelse af ændringsdirektivet om rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fusioner og spaltninger m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 10.11.2010. 1. behandling 23.11.2010. Betænkning 10.12.2010).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om varmemforsyning, lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse og lov om forurennet jord. (Digital adgang til oplysninger i forbindelse med ejendomshandel).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 27.10.2010. 1. behandling 09.11.2010. Betænkning 07.12.2010).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. samt sundhedsloven. (Egenbetaling for behandling med kunstig befrugtning, refertilisation og sterilisation i det offentlige sundhedsvæsen og justering af regler om vurdering af forældreegnethed ved behandling med kunstig befrugtning m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 29.10.2010. 1. behandling 04.11.2010. Betænkning 08.12.2010. Ændringsforslag nr. 5 og 6 af 13.12.2010 uden for betænkningen af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder)).

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter. (Renteforhøjelse og nedslag i de påløbne renter).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 04.11.2010. 1. behandling 16.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat. (Ændring af bestemmelserne om loft over grundlaget for beregning af kommunal grundskyld, for så vidt angår fradrag for forbedringer).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Gebyr for at indgive ansøgninger og klager på familiesammenførings-, studie- og erhvervsområdet).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 25.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love. (Differentieret klagegebyr).

Af miljøministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 31:

Forslag til lov om ændring af toldloven. (Kontrol med likvide midler, kontrolanlæg ved landfaste forbindelser til udlandet og hjemmel til anvendelse af kropsscannere i forbindelse med personeftersyn).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 13.10.2010. 1. behandling 04.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Investerings- og vedvarende energi).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 26.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love. (Indberetning af indtægter fra sommerhusudlejning kombineret med forhøjet bundfradrag, ophævelse af fradrag for tobaksudgifter m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 26.11.2010. Betænkning 08.12.2010. Ændringsforslag nr. 3 af 10.12.2010 uden for betænkningen af skatteministeren (Troels Lund Poulsen)).

23) 2. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love. (Forlængelse af rationsordninger under udbetaling, justering af reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger og krav til placering af midlerne i godkendte udenlandske pensionsordninger m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 26.11.2010. Betænkning 08.12.2010. Ændringsforslag nr. 13 af 13.12.2010 uden for betænkningen af skatteministeren (Troels Lund Poulsen)).

24) 2. behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Kompensation for kommunale skatteforhøjelser).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

25) 2. behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ægtefællerabat vedrørende multimediebeskatningen).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 01.12.2010. Betænkning 08.12.2010).

26) 2. behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Optjeningsprincip for børnefamilieydelse og børnetilskud, forbedret kontrol og udvidet modregningsadgang ved udbetaling af børnefamilieydelse).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 01.12.2010. Betænkning 09.12.2010).

27) 2. behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, registreringsafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love. (Ændrede fordelingsregler på kraft-varme-området, forøgelse af fradrag for moms på hoteldydelser og færdselsskadede køretøjer).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

28) 2. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Ændring af skatteordningen for udenlandske forskere og nøglemedarbejdere).
Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 01.12.2010. Betænkning 08.12.2010).

29) 2. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til postlov.
Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsættelse (Omtrykt) 27.10.2010. 1. behandling 18.11.2010. Betænkning 09.12.2010. Ændringsforslag nr. 3-5 af 13.12.2010 uden for betænkningen af transportministeren (Hans Christian Schmidt)).

30) 2. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om private fællesveje.
Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsættelse 05.11.2010. 1. behandling 25.11.2010. Betænkning 09.12.2010. Ændringsforslag nr. 20-22 af 13.12.2010 uden for betænkningen af transportministeren (Hans Christian Schmidt)).

31) 2. behandling af lovforslag nr. L 21:

Forslag til lov om ændring af lov om bæredygtige biobrændstoffer. (Pligt for importører eller producenter af benzin, gas eller dieselolie til reduktion af drivhusgasser fra transport m.v.).
Af klima- og energiministeren (Lykke Friis).
(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 29.10.2010. Betænkning 02.12.2010).

32) 2. behandling af lovforslag nr. L 22:

Forslag til lov om ændring af lov om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram og lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. (Green Labs DK-programmet).
Af klima- og energiministeren (Lykke Friis).
(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 29.10.2010. Betænkning 02.12.2010).

33) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til klima- og energiministeren om nye klimainitiativer. Af Ida Auken (SF), Mette Gjerskov (S), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).
(Anmeldelse 05.11.2010. Fremme 09.11.2010).

34) 1. behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Tilbagekaldelse af tilladelser ved gæld til det offentlige og offentliggørelse af tilsynsresultater).
Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsættelse 08.12.2010).

Beslutningsforslag nr. B 38 (Forslag til folketingsbeslutning om afstandsbaseret hastighedskontrol på særligt udsatte landevejsstrækninger).

Per Clausen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 39 (Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod bromerede flammehæmmere og ftalater i elektronikprodukter).

Line Barfod (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 40 (Forslag til folketingsbeslutning om bestilleransvar (solidaransvar)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 2. behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om etablering af den selvejende institution Udbetaling Danmark.

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 11.11.2010. 1. behandling 16.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

Kl. 12:00

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 12:01

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Efter at have arbejdet indgående med lovforslaget har vi i Arbejdsmarkedsudvalget opfordret til ...

Kl. 12:01

Formanden :

Der er for meget støj. Man må kunne gå hen og indtage sin plads uden nødvendigvis at tale med andre på vejen, og når man sidder, ved man godt, at man lytter til det, der siges fra talerstolen.

Værsgo, ordføreren.

Kl. 12:01

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Mange tak. Som jeg var inde på, har vi i Arbejdsmarkedsudvalget talt om, at vi er nødt til at trække det her forslag tilbage mellem anden og tredje behandling, for at vi kan skrive vores tillægsbetænkning.

Efter vi har haft en eksperthøring her i torsdags, har vi fået svar på vores spørgsmål, og man må sige, at den usikkerhed, som vi gav udtryk for under førstebehandlingen, er blevet bestyrket. Der er desværre endnu større usikkerhed med hensyn til de fordele, som regeringen skitserer med det her forslag.

Det er altså stærkt usikkert, hvorvidt borgerne i fremtiden vil kunne få en tilstrækkelig god og personlig sagsbehandling, når de f.eks. søger om folkepension eller boligsikring. Det er også meget tvivlsomt, om landets kommuner rent faktisk vil spare noget på den

Kl. 12:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Anne Bastrup (SF) m.fl.:

centralisering, der her lægges op til. Eksperterne, som vi havde i høring i torsdags, talte ligefrem om fugle på taget. Der er enkelte kommuner, der giver udtryk for, at hvor regeringen taler om, at det vil være en gevinst for dem, forestiller de sig, at de rent faktisk kan tabe penge på det.

Som det kom frem under eksperthøringen, var der også dem, der gav udtryk for, at der måske – og det er jo rimelig kynisk og uhyggeligt – kan være et større besparelsespotentiale i de borgere, der ikke får den ydelse, de er berettiget til, end der egentlig er i de administrative besparelser, som regeringen har talt så meget om.

Endelig står det ganske klart, at grundlaget for at rekruttere tilstrækkeligt kvalificerede medarbejdere til de fem nye, centrale centre også er usikkert. Vi risikerer altså at komme til at stå i en situation, hvor der ikke er medarbejdere til at løse den her meget vigtige opgave.

Med det her lovforslag kan vi godt være meget nervøse for, at regeringen bevæger sig ind på en højst usikker vej. Der er altså med andre ord risiko for, at situationen udvikler sig til en regulær skandalasag – som f.eks. hele situationen omkring den digitale tinglysning.

Vi skal huske på, at hvis det går galt her, er det altså ikke alene papir og penge, der kommer i klemme. Kikser regeringen på det her område, er det mennesker af kød og blod, der risikerer ikke at få den folkepension, de skal leve af, eller den boligsikring, der gør, at de kan blive boende i deres lejlighed med deres børn.

Vi kan derfor på kraftig vis opfordre regeringen til her mellem anden og tredje behandling at få kigget på, om det er den rigtige vej, man er på vej ind på, og om der skal undersøges mere, inden man endelig vedtager det her.

Der er så mange usikkerhedsmomenter. De svar, vi har fået, stiller endnu flere spørgsmål. Den eksperthøring, vi har haft, understreger den usikkerhed, vi havde. Så vi opfordrer regeringen til at overveje, om det er den her form, forslaget skal have, eller om der skal ske kraftige ændringer af det.

Kl. 12:04

Formanden :

Tak. Så er det fru Meta Fuglsang som ordfører.

Kl. 12:04

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

SF kan helt tilslutte sig de bekymringer, som Socialdemokraternes ordfører giver udtryk for på det her område. Det, der er på spil her, er sikkerheden for borgerne og økonomien for kommunerne.

Sikkerheden for borgerne skulle gerne bestå i, at der skal være en sikker drift, og det, vi har fået at vide under behandlingen af lovforslaget her, rejser en berettiget tvivl om, hvorvidt der er sikkerhed for en sikker drift med det forslag, der ligger her, dels fordi der bliver langt til de regionale myndigheder, dels fordi man deler myndigheden mellem en regional og lokal myndighed, dels fordi personalesituationen efter gennemførelsen af det her vil være fuldstændig uafklaret og der er stor usikkerhed om, hvorvidt man kan få et kompetent personale i de her sager.

Så er der økonomien for kommunerne. Det er sådan, at kommunerne bærer den fulde økonomiske risiko for det her projekt. Til trods for at det procentvis er en meget lille besparelse, man kan opnå, har man påført kommunerne den fulde økonomiske risiko, hvilket virker urimeligt og giver en meget stor usikkerhed for kommunerne. Det er også en gevinst, som skal indhentes i løbet af de kommende år, hvor vi ved, at økonomien i forvejen bliver svær at håndtere for kommunerne.

Faktisk er der undervejs i debatten blevet rejst diskussion om nogle andre muligheder for at opnå den samme effektivisering, bl.a. ved at kigge på de kommuner, der allerede har effektiviseret på om-

rådet. Det er noget af det, jeg synes er vigtigt at kigge på, inden man træffer en forkert beslutning.

Der har været meget usikkerhed om det, og høringen var i hvert fald et af de steder, hvor man fik rejst endnu flere spørgsmål, end der har været under behandlingen indtil nu. Det er muligt, at regeringen mener, at man skal vise handlekraft ved at fortsætte det, man har sat i gang, men det er en forkert måde at vise handlekraft på at fremture med at træffe en beslutning, som der er rejst så berettiget tvivl om, og når der er så store spørgsmål, som der er på det her punkt. Det eneste rigtige vil være at tage det tilbage og kigge på det igen eller overveje at finde en anden løsning.

Kl. 12:06

Formanden :

Tak til fru Meta Fuglsang. Så er det fru Line Barfod som ordfører, og der skal stadig væk være ro i salen.

Kl. 12:07

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg håber, at ministeren lytter til debatten. Jeg ved godt, at man har mange ting, der skal klares af på sådan en dag, men det er faktisk et forslag, som kommer til at få rigtig stor betydning for mange mennesker, og man må, som de to foregående ordførere har været inde på, sige, at den høring, vi havde i Arbejdsmarkedsudvalget, altså ikke gjorde, at vi blev mindre i tvivl om det her forslag. Tværtimod må man sige, at det cementerede den store frygt, som rigtig mange har, for, hvor galt det kan gå. Derfor håber jeg, at regeringen lytter, og at man ikke vil gennemtvinge, at det her forslag sættes i værk. Vi så med den digitale tinglysning, hvor galt det kom til at gå. Der havde vi fået løfter fra den daværende justitsminister om, at man ikke ville sætte det i værk, før man var hundrede tyve procent sikker på, at det virkede. Men det gjorde man altså alligevel, og mange mennesker fik penge i klemme.

Med det her forslag om Udbetaling Danmark er det ikke bare nogen penge, der kommer i klemme; det er mennesker, der skal bruge deres folkepension, deres boligstøtte osv. til at leve af. Det er de penge, de skal bruge til at betale deres husleje, som de risikerer ikke kommer, og derfor håber jeg altså, at regeringen lytter meget nøje til de mange bekymringer, der kommer frem, bl.a. for at der stort set ikke er nogen ansatte, der vil følge med. Da man jo i første omgang skal fortsætte med det system, der kører i dag, så har man jo brug for de ansatte, der ved, hvordan tingene fungerer, for at kunne gennemføre, at folk faktisk får deres pension, at folk får deres boligstøtte og ikke risikerer at blive sat på gaden, fordi de mangler deres penge. Det synes jeg er noget, som regeringen skal tage meget alvorligt. Det håber jeg at man gør. Jeg håber, at ministeren vil komme på talerstolen og sige lidt om, hvordan regeringen opfatter den situation.

Vi hørte jo så også, at den besparelse, som regeringen har regnet med, er meget, meget usikker. Vi hørte, at Kommunernes Landsforening igen er gået i gang med at kigge på beregningerne, fordi de kan se, at forudsætningerne ikke holder, bl.a. fordi flere kommuner allerede har sparet på det her område i forhold til de tal, som man lagde til grund, dengang man begyndte at diskutere, at man ville centralisere udbetalingerne.

Så der er meget, der ikke holder i det her. Det er svært at se, hvad formålet egentlig er, og der er en stor risiko for, at de mennesker, der har mest brug for, at det her fungerer, kommer til at mangle deres penge. Herunder skal man huske på, at det jo også angår nogle af de mest udsatte borgere, der er afhængige af, at de får deres penge – borgere, der også har behov for at kunne tale med de sagsbehandlere, som træffer afgørelserne.

Der har vi fået klart svar om, at det slet ikke er meningen, at borgerne skal kunne kontakte sagsbehandlere. Man får altså et system, hvor der sidder nogen og træffer afgørelser i ens sag. Der sidder no-

gen og træffer beslutning om, hvor meget man skal have i pension, hvor meget man skal have i boligstøtte osv., men man kan ikke komme til at snakke med dem. Man må slet ikke være i kontakt med dem. Det er altså noget helt nyt i Danmark, at man siger, at borgerne ikke må komme i kontakt med de sagsbehandlere, der træffer afgørelser i deres sager. Det synes jeg klart også er noget af det, som vi ikke skal acceptere fra Folketingets side. Det er ikke den måde, vi ønsker at det offentlige skal fungere på i Danmark.

Så fra Enhedslistens side siger vi klart nej til det her forslag, og vi håber virkelig, at regeringen vil lytte til de mange bekymringer, der kom frem ved høringen, og at man, hvis ikke man vil trække forslaget, så i hvert fald vil udskyde det, indtil man er sikker på, at forudsætningerne er i orden.

Kl. 12:10

Formanden :

Ja tak. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 12:10

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Sagen om Udbetaling Danmark synes at være utrolig lidt velegnet til sådan et stort, ideologisk bråvallaslag i Folketingssalen. Men alligevel har forløbet været højst besynderligt. Først startede sagen i et udvalg, og så havde vi afstemninger i Folketingssalen om, hvilke udvalg den derefter skulle flyttes til, hvorefter flertallet gennemtrumfede, at den skulle parkeres i Arbejdsmarkedsudvalget og ikke der, hvor den helt åbenlyst hører hjemme, nemlig i Kommunaludvalget, da det handler om den kommunale organisering.

Det, vi selvfølgelig må forholde os til, er, om der er tale om en god idé, og hverken jeg eller Det Radikale Venstre vil da på nogen måde afvise, at der kan være ræson i at samle en række konkrete opgaveløsninger i et for kommunerne fælles center, hvor man så kan foretage det, der her kaldes objektiv sagsbehandling. Det kan måske være en god idé, og det kan måske være noget, der kan være med til at spare på noget af den arbejdskraft, som vi senere kan få god brug for. Men jeg må sige, at selv om man tager afsæt i et trods alt lidt positivt udgangspunkt, er der skabt endog ganske stor usikkerhed om, hvorvidt den konkrete udførelse også lever op til intentionerne. Er der den tilstrækkelige sikkerhed for borgerne? Er der tilstrækkeligt med økonomisk rationale i det?

Derfor kan man så spørge, om der er nogen god grund til at kigge nærmere på det. Ja, det synes der jo at være. Er der tid nok til det? Ja, det kan man vist roligt sige. Altså, vi kan se af svarene, at regeringen, før det her overhovedet kan komme op at flyve, alligevel skal i Folketingssalen igen til foråret med et nyt lovforslag; at man agter at starte det her, længe inden det it-system, som sådan set skulle skabe rationalet i at gøre det til en fælles opgaveløsning, overhovedet er klart, for det skal først være klart i 2015.

Så det er mærkeligt, hvad det er, der gør, at regeringen har meget travlt med at klemme det her igennem i Folketinget og så travlt, at man endda majoriserer det over i et udvalg hen over hovedet på mindretallet.

Jeg synes, at man, hvis man er enig i, at det her ikke er egnet til, at vi nu tager et ideologisk bråvallaslag, der deler oppositionen op imod regeringsblokken, skal lytte til de bekymrede røster, der høres rundtomkring, tage sig god tid og ikke gennemtrumfe, at det her skal færdigbehandles inden jul. Man skal i stedet for tage det tilbage i udvalget, så der sker en ordentlig og god behandling af forslaget, så vi kan være sikre på, at det, der til sin tid skal vedtages, ikke skaber al den usikkerhed, som blev skabt under denne behandling.

Derfor er opfordringen i al stilfærdighed til regeringen ikke at trykke på speederen, men i stedet at bremse lidt op og tage notits af de usikkerheder, der blev skabt i forbindelse med drøftelsen af det her forslag.

Kl. 12:13

Formanden :

Tak til hr. Morten Østergaard.

Jeg vil lige orientere om, at der er stillet forslag om, at det tilbagesendes til fornyet udvalgsbehandling.

Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 12:13

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslaget 1-5, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Som sagt er der stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Prisloft på 6 ugers selvvalgt uddannelse).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

Kl. 12:13

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør hr. Torben Hansen som ordfører.

Kl. 12:14

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Opkvalificering er en hjørnesten i ledighedsbekæmpelse, og det er også uomtvisteligt, at bl.a. arbejdsmarkedsuddannelserne er en god vej tilbage til beskæftigelse. Derfor forstår Socialdemokratiet simpelt hen ikke, at man laver det her driftsloft over 6 ugers selvvalgt uddannelse til ledige. Det vil betyde, at mange ledige ikke kan få den opkvalificering, som bringer dem tilbage til arbejdsmarkedet, at den nødvendige opkvalificering svækkes, og at det, vi jo rent faktisk også vil få ud af det, vil være, at erhvervslivets konkurrenceevne svækkes. Noget, som erhvervslivet ved Dansk Arbejdsgiverforening, Ledernes Hovedorganisation, Dansk Transport og Logistik og andre rent faktisk også gør opmærksom på i deres høringssvar, er, at det her bare ikke duer. Det vil gøre, at erhvervslivets konkurrencevilkår generelt bliver forværrede, men det vil også være rigtig dårligt for de ledige og deres mulighed for at komme tilbage til arbejdsmarkedet. Derfor virker det også helt tosset, at regeringen vil gennemføre det her forslag.

Siden vi har haft første behandling, har vi også fået svar på nogle af de spørgsmål, der er stillet. Det, der bl.a. er yderst interessant, er, at vi kan se, at 70 pct. af den aktivitet, der udøves på 6 ugers selvvalgt uddannelse, rent faktisk er på AMU-centrene. Oven i det har

Beskæftigelsesministeriet også på baggrund af spørgsmål nu udarbejdet en liste, der viser, at over 800 uddannelser på AMU-centrene rent faktisk ligger over dette driftsloft. Det betyder, at man fra regeringens side sammen med Dansk Folkeparti har lavet et driftsloft, som ligger så lavt, at de 800 uddannelser, som Undervisningsministeriet selv har fastsat taksten for, ude på AMU-centrene rent faktisk vil komme til at ligge over.

Der må være noget, som man ikke har tænkt over i de sene natteminister, da man indgik det her finanslovforlig. Man har i hvert fald ikke tænkt over, at det her er Undervisningsministeriet selv, der fastsætter taksten. Man kan ikke have tænkt over, at der nu er over 800 uddannelser inden for 6 ugers selvvalgt uddannelse til ledige på AMU-centrene, som rent faktisk ligger over det her driftsloft, og som de får meget svært ved at tage. Man kan heller ikke have tænkt over, at det også, som erhvervslivet siger, vil være en væsentlig byrde for deres konkurrenceevne, og man kan jo ikke anklage Dansk Arbejdsgiverforening eller Dansk Transport og Logistik for at være et kernerødt sammenrend, der normalt løber vores ærinde.

Man kan heller ikke have tænkt over, hvad det var, statsministeren rent faktisk sagde i sin nytårstale i år, hvor statsministeren sagde: Viden er det pureste guld i vor tid. Det må man vist også have glemt i de sene finanslovforhandlinger, da man lavede det her driftsloft over 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Det, vi kan konstatere i Socialdemokratiet, er: 1. Det bliver meget, meget sværere for ledige at vende tilbage til arbejdsmarkedet. 2. Det her svækker erhvervslivets konkurrenceevne væsentligt. 3. Man tager i regeringen åbenbart ikke statsministerens egne ord alvorligt om, at viden er det pureste guld i vores tid, eller også kan vi konkludere, at guldprisen er kraftigt for nedadgående. Desværre må vi konstatere, at det her kommer til at gå ud over de ledige, der ikke får de muligheder for opkvalificering, som de burde have.

Kl. 12:17

Formanden :

Tak til hr. Torben Hansen. Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører. Derefter har jeg noteret hr. Morten Østergaard og fru Line Barfod.

Kl. 12:17

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Jeg er fuldstændig enig med den socialdemokratiske ordfører, hr. Torben Hansen. Og så vil jeg sige, at da jeg gik i skole for mange, mange år siden, forstod jeg det sådan, at det, der foregik i Folketinget, og som dér blev taget af beslutninger, var udtryk for den højeste visdom, man kunne forestille sig. Jeg fik også den forståelse, at tingene var meget grundigt forberedt, og at det var uhyre sagligt.

I den forbindelse må jeg sige, at jeg simpelt hen er rystet over behandlingen af det her lovforslag og over det lovforberedende arbejde, der er sket i regeringen og blandt forligspartierne. Det er så lavt et niveau, at det faktisk burde bruges i undervisningen i skolerne i samfundsfag.

Det, vi taler om her, er, at man altså sætter en stopper for, at arbejdsløse kan vælge mange kurser, hvilket hr. Torben Hansen også var inde på, som selvvalgt uddannelse i 6 uger. Det betyder, at den arbejdsløse f.eks. ikke vil kunne få et truckcertifikat, ikke vil kunne tage lastbilkørekort, ikke vil kunne deltage i en række svejsekurser osv., altså helt dagligdags ting, som man har brug for i det danske samfund.

Så har man fra borgerlig side henvist til, at der er visse private kursusudbydere, som spekulerer i det her. Man har vist et eksempel, hvor den private kursusudbyder havde et kursus, som kostede 1.600 kr. pr. uge, men i det øjeblik det var en arbejdsløs, der valgte det som selvvalgt uddannelse, blev prisen sat op til ca. 9.000 kr. pr. uge. Man siger så, at det er en prisspekulation, som man vil have sat en stopper for, og derfor ønsker man, at fremover er der ingen kurser,

en arbejdsløs skal komme på som selvvalgt uddannelse, hvis pris overstiger 3.500 kr. pr. uge.

Men som hr. Torben Hansen også var inde på, foregår det allermeste af den kursusaktivitet, der bruges af ledige til selvvalgt uddannelse, på AMU-centre, og den foregår på VUC. Og de takster, som er de steder, er fastsat af Undervisningsministeriet. Det vil altså sige, at man åbenbart fra Beskæftigelsesministeriets side mener, at Undervisningsministeriet laver prisspekulation, og det er naturligvis forkert. Det er jo en absurd tanke, at Beskæftigelsesministeriet så med det her lovforslag laver et indgreb mod Undervisningsministeriet, som er dem, der fastsætter de her takster.

Det var jo helt tydeligt under førstebehandlingen, at det kom som en stor overraskelse for en række af forligspartierne, herunder ikke mindst for Dansk Folkeparti, at det hænger sådan sammen, at det er Undervisningsministeriet, som godkender de her priser f.eks. på AMU-centrene. Dermed er der ikke nogen prisspekulation at gribe ind over for.

Hvad kunne man have gjort, hvis man nu absolut ville lave et prisloft over de her kurser? Ja, så kunne man jo fra de borgerlige partiers side have besluttet sig for, at man ville lave et indgreb over for private kursusudbydere og sige: Her indfører vi et prisloft. Og så kunne man have fritaget alle de takster, som er fastsat af Undervisningsministeriet. Sådan kunne man have gjort, og det ville så have reddet kurserne for titusinder af arbejdsløse. Men det har man altså valgt ikke at gøre. I stedet for har man besluttet sig for ud fra et enkelt eksempel, som vedrører en meget lille del af den kursusvirksomhed, der foregår, at ødelægge det her system og hæmme lediges muligheder for at tage de her 6 ugers uddannelse, på trods af at det er noget, vi har brug for, på trods af at det danske samfund med den arbejdsløshedstid, vi er inde i, i høj grad har brug for, at mennesker efteruddanner sig og uddanner sig, for at vi kan stå stærkere, når konjunkturerne vender.

I øvrigt vil jeg da også gerne tilføje, at erfaringen fra uddannelsesstederne er, at når en arbejdsløs har valgt 6 ugers uddannelse, opstår der jo dermed også helt bogstaveligt en kontakt mellem den ledige og uddannelsessystemet. Og ved at den kontakt opstår, er det en klar erfaring fra uddannelsesstederne, at så bliver den arbejdsløse også interesseret i videregående uddannelse og efteruddannelse ud over de 6 uger. Jeg må sige, at det er uhyre konstruktivt, og at det er rigtig godt af hensyn til Danmarks fremtid, og de arbejdsløse, som så får smag for at efteruddanne sig, burde have en stor tak, i stedet for at man nu fra regeringens side sætter en bom op for dem, som gør det langt, langt vanskeligere fremover.

Kl. 12:22

Formanden :

Tak. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 12:22

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det er jo velkendt, at regeringen har sat sig for at finansiere en væsentlig del af sin genopretningsplan ved at skære ned på uddannelsesområdet, men det er nu alligevel overraskende, at man vælger at gøre det så målrettet dér, hvor det har et beskæftigelsessigte.

Vi har to centrale udfordringer på det danske arbejdsmarked i al overskuelig fremtid. Den ene er, at der er for få personer på arbejdsmarkedet, og den anden er, at de, der så er på arbejdsmarkedet, i al for høj grad er ufaglærte, hvor der efterspørges flere kvalifikationer. Og det er særlig med hensyn til det sidste, forslaget skaber problemer.

Jeg vil gerne referere fra det høringssvar, som Dansk Arbejdsgiverforening har indsendt den 24. november 2010 – og jeg citerer:

»Det valgte prisloft på 3.500 kr. pr. uge eksklusiv moms for en række uddannelser ligger under den takst, som Undervisningsmini-

steriet yder i driftstilskud til de uddannelsesinstitutioner, som udbyder undervisningen. Det indebærer, at ledige som led i ordningen med 6 ugers selvvalgt uddannelse ikke har mulighed for at deltage i mange af de mest jobrettede uddannelser.»

Det er det, arbejdsgiverne siger om regeringens forslag her. Det forhindrer altså de ledige i at deltage i de mest jobrettede kurser. Er det så bare nogle, der skyder med løst krudt? Altså, ministeriet har nu oversendt et bilag til svaret på spørgsmål 18, hvor man kan se, hvad det er for nogle kurser i Undervisningsministeriets takstkatalog, der nu ligger over prisloftet – og jeg kan da bare nævne nogle enkelte. Der er en lang række autolakeringskurser, f.eks. farvetoning; lasbilmonteret kran med forskellige certifikater; tagdækning på skrå tage; brandforanstaltninger ved tagdækkerarbejde; rensning og måling af oliefyrsanlæg; betonprøvning af konstruktionsbeton; mejerihygienje; grundlæggende el-lære; sortering af plast til genanvendelse; reparation af elektronisk servostyring. Det er altså konkrete kurser, som kunne være med til at øge de lediges kvalifikationer og gøre dem mere attraktive for arbejdsgiverne, og dem vil man altså med det her driftsloft nu forhindre at de ledige deltager i.

Det er en meget besynderlig strategi i beskæftigelsesindsatsen. Det er jo velkendt, at der på en lang række punkter er intern uenighed i regeringen, men det er da alligevel mageløst, at Beskæftigelsesministeriet tyr til lovgivning mod Undervisningsministeriets takster på et område, som altså handler om at give ledige mulighed for at øge deres kvalifikationer, så de bliver mere attraktive for arbejdsgivere.

Derfor må jeg sige, at jeg synes, det er værd ved den her andenbehandling at opfordre regeringen til at overveje, om man har ramt hovedet på sømmet her, for det virker – også med arbejdsgivernes ord in mente – som om man er i gang med at gøre de ledige en gedigen bjørnetjeneste.

Kl. 12:25

Formanden :

Tak. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 12:25

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg kan ikke mindes, at jeg tidligere har set en sag, hvor det er sådan, at man, når én minister er utilfreds med, hvad en anden minister gør, laver en lovgivning imod det. Det er sådan lidt mærkeligt, at beskæftigelsesministeren og undervisningsministeren ikke har kunnet sætte sig sammen og snakke om det. Hvis beskæftigelsesministeren mener, at undervisningsministeren fastsætter for høje priser for kurser, hvorfor kan de to ministre så ikke snakke sammen i stedet for at lave en lovgivning, som rammer i tusindvis af arbejdsløse?

Der er rigtig mange mennesker, som gerne vil bruge deres tid til noget fornuftigt, mens de er arbejdsløse, mens de venter på, at der kommer et job, mens de venter på, at udviklingen vender, så de f.eks. kan komme i gang igen i byggebranchen. De vil rigtig gerne tage noget uddannelse – noget uddannelse, som de tror på der er behov for. Men det vil regeringen nu forbyde at de gør ved at lave det her prisloft. Den officielle begrundelse har været, at det er, fordi priserne er blevet for høje, men det er undervisningsministeren, der fastsætter prisen, og derfor er det altså svært at forstå, hvorfor det skal gå ud over de arbejdsløse.

Nogle af de kurser, som vi nu får at vide efter beskæftigelsesministerens opfattelse er for dyre til at arbejdsløse må bruge deres tid på at tage, er kurser, som faktisk kvalificerer til nogle af de områder, hvor man på trods af arbejdsløsheden siger der stadig er flaskehalse, f.eks. kølemontørområdet. Man synes altså ikke længere, at det er fornuftigt, at arbejdsløse uddanner sig inden for et område, hvor der er mangel på nogle, der har de kvalifikationer.

Det er meget, meget svært at forstå, hvorfor denne regering er så voldsomt imod, at folk uddanner sig. Når man hører statsministeren, lyder det igen og igen, at det er viden, der skal til, men beskæftigelsesministeren mener altså, at det er helt forfærdeligt, hvis det er arbejdsløse, der uddanner sig.

Vi havde stilladsarbejderne i foretræde i Arbejdsmarkedsudvalget. De fortalte om, at det jo er en branche, hvor der virkelig har været rigtig mange arbejdsulykker. De har gjort en kæmpe indsats over flere år for at få nedbragt antallet af arbejdsulykker og sikret en bedre sikkerhed, og det at få uddannelse er en væsentlig del af det. De har også i stilladsbranchen taget et kæmpestort socialt ansvar. De er rigtig gode til at tage fat i rødder, som render rundt og laver ingenting eller laver kriminalitet, og i stedet få dem sporet ind på at få en uddannelse. Dem kan man altså ikke få ind på en eller anden universitetsuddannelse, men man kan godt få dem til at tage et stort kørekort og andre af de moduler, der hører til for at blive stilladsarbejder. Men det kan man altså ikke fremover, når beskæftigelsesministeren gennemfører sin lovgivning mod undervisningsministeren. De kurser vil så være omfattet af prisloftet, og man vil ikke længere kunne lave den indsats i stilladsbranchen.

Det samme gælder jo på en lang række andre områder, og det er altså svært at forstå, hvorfor Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti synes, at det er så svært og så forfærdeligt, hvis arbejdsløse uddanner sig. Hvorfor er man ikke i stedet rigtig glad for, at mange arbejdsløse gerne vil bruge den tid, de går arbejdsløse, på at lære noget fornuftigt, der kan bruges, når de igen får et arbejde?

Hvis nogen skulle være i tvivl, er Enhedslisten lodret imod det her forslag.

Kl. 12:29

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er sket.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Ændring af refusionssatser).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

Kl. 12:29

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag, men hr. Lennart Damsbo-Andersen beder om ordet som ordfører. Værsgo.

Kl. 12:29

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det skal være slut med håbløs aktivering og nytteløse kurser, hvor man bliver sendt ud eller af sted i bundter til aktiviteter, der ikke er individuelt tilrettelagt. Nogenlunde sådan har ministeren udtalt sig

om den lovgivning, som hun og regeringen sammen med Dansk Folkeparti selv har ansvaret for. Og alvorligt syge skal ikke længere chikaneres af kommunale medarbejdere, der blot gør det, som ministeren har bedt dem om, nemlig at holde tæt kontakt til de syge og indkalde til møder og samtaler, uanset hvor syge de er.

Jeg havde jo håbet, at der på det samråd, der blev afholdt i sidste uge, om evaluering af forsøget med »Aktive – hurtigere tilbage« vil være kommet nogle indrømmelser fra ministeren, der kunne ligge til grund for ændringer af det lovforslag, som vi behandler. For hvorfor skal de alvorligt syge stadig kontaktes og indkaldes efter den 1. januar, når loven er trådt i kraft? Det giver absolut ingen mening.

Ministeren har i svaret på spørgsmål nr. 4 til L 67 redegjort for, at det er kommunen – læs: sagsbehandleren – der afgør, hvilken indsats der skal sættes i gang, og at loven i øvrigt klart beskriver, hvordan det skal foregå. Men hvis det system ikke virker nu, hvordan kan det så virke efter den 1. januar? Og hvorfor skal de alvorligt syge så vente til den 1. maj med at få en lovgivning og en positivliste, der måske kan give dem fred? Og hvilke sygdomme kommer så på den positivliste? Er det ikke bare endnu en gang bureaukrati, som regeringen er ved at indføre, hvor der stadig ikke er sikkerhed for, at de syge får den behandling af systemet, som de skal have?

Jeg kan allerede høre ministeren sige, at der ikke er noget problem. Det er jo standardsvaret. Men der bliver jo reelt ikke ændret en tøddel ved den måde, som cirkusset omkring aktivering af de syge er skruet sammen på. Nu hedder mantraet blot: virksomhedsrettet aktivitet. Det eneste, man gør, er at ændre retning; der bliver intet ændret ved den måde, man gør tingene på. Hvor bliver det individuelle hensyn af? Hvor bliver tilskyndelsen til kommunerne af? Hvor bliver resultaterne af?

Det er jo påvist i rapporten »Aktive – hurtigere tilbage«, at der ikke er noget af det, man har gjort, bortset fra delvis raskmelding, der har virket. Det, som regeringen og Dansk Folkeparti har gang i, er dybt uansvarligt. Det, man gør nu, er blot at erstatte én udelig politik med en anden.

Kl. 12:32

Formanden :

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 12:32

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Et tidligere medlem af Folketinget hr. Jacob Haugaard sagde: Hvis arbejde er sundt, så giv det til de syge. Og det lader til, at det med nogle års forsinkelse er nået frem til regeringen. Det er, som om regeringen tror, at det er en mirakelkur, man har fundet – at hvis folk er syge, skal man bare sende dem i arbejde, og så bliver de lige pludselig raske. Der er bare ikke rigtig noget belæg for den påstand. Der er nogle grupper af syge, som har det sådan, at det kan være fornuftigt for dem langsomt at komme i gang med at arbejde, og at det kan være fornuftigt at blive ved med at have deltidsarbejde. Men der er store grupper af syge, som bliver mere syge, hvis man tvinger dem på arbejde. Og der er mennesker, som er så syge, at de slet ikke kan komme ud af deres sygeseng. Og derfor virker det fuldstændig umenneskeligt, at man kan finde på at sige, at de her mennesker altså skal tvinges på arbejde.

Jeg er med på, at regeringen har lyttet til noget af kritikken, der har været, og at man går ind og siger, at kommunerne kan tage hensyn til folks sygdom, kan lade være med at tvangsaktivere dem og lade være med at tvinge dem til at gå på arbejde. Men hvis kommunerne gør det, hvis kommunerne udviser menneskelighed, ja, så kommer regeringen efter dem og giver dem dummebøder. Og det er altså svært at forstå, at regeringen mener, at kommunerne skal være menneskelige, og bruger det – altså at kommunerne skal udvise menneskelighed – som forsvar for den lovgivning, man laver, men at

kommunerne, hvis de udviser menneskelighed og tager hensyn til syge og ikke tvinger dem i arbejde, så får en dummebøde af staten. Det er svært at forstå.

Vi er meget alvorligt bange for, at det her vil betyde, at mange mennesker, ikke mindst de mennesker, der har alvorlige sindslidelser, risikerer at blive endnu mere syge. Mennesker bliver rigtig, rigtig bange for, hvad de kan blive tvunget ud i, som de slet ikke kan overskue. Og det betyder altså, at vi vil gøre mennesker mere syge med den lovgivning; det betyder, at vi måske risikerer at få flere mennesker, der bliver så syge, at de aldrig kan vende fuldt tilbage på arbejdsmarkedet, i stedet for at man kunne have taget de nødvendige hensyn til dem. Og derfor mener vi, at det er en helt forkastelig lovgivning, som vi absolut ikke kan støtte.

Kl. 12:34

Formanden :

Tak til fru Line Barfod.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Virksomhedsrettet aktivering, ændring af refusionssystemet m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 08.12.2010. Ændringsforslag nr. 2 af 10.12.2010 uden for betænkningen af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg)).

Kl. 12:35

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør hr. Leif Lahn Jensen som ordfører.

Kl. 12:35

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Det er jo efterhånden en sag, hvor vi har haft en del udvalgs møder. Vi har haft masser af gode besøg af dem, som arbejder med det her område, og vi har også fået en del henvendelser, ikke kun igennem udvalget, men også via breve og mail. Det er henvendelser fra personer, som har klaret sig utrolig godt, fordi de har fået de her opkvalificeringskurser, og som nu er i arbejde, folk, som ikke havde kunnet klare det, ikke havde kunnet få det samme resultat, hvis de var kommet i virksomhedspraktik. Vi har i udvalget også lyttet til en person, som er blevet opkvalificeret, som har taget nogle opkvalificeringskurser, og som nu er i gang med en uddannelse. Alle de her ting, vi lytter til, berører mig utrolig meget og siger mig selvfølgelig også, at vi skal tænke os rigtig meget om, inden vi gør mere på det område.

Derfor er vi selvfølgelig heller ikke enige i den model, som kun belønner kommunerne, hvis de vælger virksomhedspraktik. Vi er

bange for, at dem, som mangler den her opkvalificering, jeg snakke om før, og som mangler at blive helt klar, simpelt hen bliver tabt med den nye refusionsmodel. Vi er også bange for, at de ude i virksomhederne vil bruge denne mulighed til at få gratis arbejdskraft, altså at folk simpelt hen bliver fyret i porten og så senere ansat via bagdøren. Meningen er jo netop, at den her praktik skal bruges til at blive klogere på, hvad man gerne vil, og på en eller anden måde opkvalificere sig eller skifte til et andet arbejde. Man kunne f.eks. sige, at tømreren, hvis der ikke er mere at lave i byggeriet, og han måske kunne tænke sig at blive bager, så lige skulle finde ud af, om han kunne klare at stå i et bageri, stå tidligt op og de ting, det nu berører. Men det skal ikke være sådan, at en tømrer kan komme ud på en byggeplads, som eventuelt, hvilket man også hører, var hans egen arbejdsplads, som han lige er blevet fyret fra.

Vi er også trætte af, at uddannelsessystemet bliver ramt hårdt, som vi har hørt i de tidligere sager omkring 6 ugers selvvalgt uddannelse, og det gælder også et hav af gode AMU-kurser. I en tid, hvor vi efter krisen kommer til at mangle et hav af folk, og hvor vi også kommer til at have et hav af ufaglærte, som ikke kan få noget arbejde, fordi de mangler uddannelse, skal vi jo lige netop opkvalificere.

Vi kan godt stemme for de ændringsforslag, der er, da de netop vil være med til at hjælpe kommunerne en anelse de første 2 år. Men vi synes bestemt, det er underligt, at det igen er Region Hovedstaden, der vinder på den model, og at resten af landet taber. Hovedstaden vinder 250 mio. kr., betalt af andre og især af udkantsområderne, hvor ledigheden i forvejen er meget større. Det bliver et endnu skævere Danmark, hvilket vi i Socialdemokratiet selvfølgelig ikke kan gå ind for, og det undrer os, at Venstre endnu en gang er dem, der står i spidsen for at ramme de her kommuner. Man gør nogle kommuner fattigere og peger fingre ad dem, hvis de ikke gør det godt nok.

Så vi er sikre på, at det her giver flere fattige kommuner, og at det giver et system, som bare flytter problemet, men som ikke hjælper mere end det gamle system.

Kl. 12:38

Formanden :

Tak. Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører.

Kl. 12:38

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Noget tyder på, at det måske i dag er tavshedens dag fra beskæftigelsesministerens side og de borgerlige partiers side. Det er da selvfølgelig ærgerligt, men jeg kan godt forstå, at man har en meget dårlig sag at forsvare med den omlægning af aktiveringssystemet, man her gennemfører, men selv om det eventuelt fortsat, også under det her punkt, er tavshedens dag fra borgerlig side, skal det i hvert fald ikke forhindre, at vi fra oppositionens side får sagt nogle ting, som repræsenterer mange arbejdsløses synspunkter.

Det her lovforslag betyder beklageligvis, at samfundet går fra en form for aktiveringscirkus for arbejdsløse til et andet aktiveringscirkus. Ganske vist skifter billedet, og i stedet for mange dårlige jobsøgningskurser, som også er et produkt af de borgerliges hidtidige system, vil man fremover kaste titusinder af ledige ud i virksomhedspraktik og for en dels vedkommende også i løntilskudsjob, som i de fleste tilfælde vil indebære gratis eller billig arbejdskraft et stykke tid, inden de pågældende arbejdsløse så desværre bliver arbejdsløse igen.

Lovforslaget opfordrer kommunerne til kassetænkning og gør det desværre fortsat økonomisk nødvendigt for byrådene og de kommunale jobcentre at kigge mere på den økonomiske refusion end på den enkelte lediges behov. Derfor forudser og frygter vi i SF, at alt for mange aktiveringstilbud også i fremtiden vil få karakter af ren opbevaring af arbejdsløse, altså uden jobperspektiv i fremtiden. I en del

tilfælde bliver der hos kommunerne også tale om gratis arbejdskraft, som desværre vil komme til at erstatte fyrede medarbejdere, og det er selvfølgelig også helt uacceptabelt.

I en arbejdsløshedstid som nu er det helt afgørende for, at Danmark kan klare sig fremover, at vi bruger tiden konstruktivt til efteruddannelseskurser og hele uddannelser, f.eks. at ufaglærte får mulighed for at få en faglært uddannelse. Set i det afgørende perspektiv har uddannelsesmulighederne hidtil været alt for små for arbejdsløse. Hvad sker der så nu? Jo, nu sker der det, at mulighederne for at efteruddanne sig og uddanne sig bliver yderligere forringet. Det hænger sammen med, at det gennemsnitlige aktiveringsbeløb pr. ledige sænkes fra knap 19.000 kr. årligt til knap 14.000 kr. årligt. Det er en af vejene til, at staten nu kan spare over 500 mio. kr. på arbejdsløshedsaktiveringsområdet, og det er penge, som efter vores mening alternativt f.eks. burde have været brugt til at skaffe arbejdsløse flere efteruddannelsesmuligheder, end de har i dag.

Men forslaget betyder også, at den borgerlige regering, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Kristendemokraterne fastholder princippet om et system, hvor staten opfordrer kommunerne til stor kassetænkning – et system med kassetænkning, som oppositionen advarede kraftigt imod, allerede inden det blev indført sammen med den dårlige kommunalisering af jobcentrene. Regeringen og Dansk Folkeparti lyttede ikke til advarslerne dengang, men det forløb, der har været siden, dokumenterer meget tydeligt, at systemer med store incitamenter til kassetænkning fjerner opmærksomheden fra, hvad der egentlig gavner den enkelte arbejdsløse mest, altså ud fra en individuel vurdering.

Resultatet af det hele er blevet alt for firkantede løsninger, hvor arbejdsløse nærmest er blevet skovlet på billige jobsøgningskurser, som udløste 75 pct. refusion af dagpengene fra staten til kommunerne, hvorimod perioder uden aktivering kun har givet 50 pct. refusion af dagpengene.

På mange af disse jobsøgningskurser har de ledige så lært, som mange har hørt, at kaste med æg ned ad en trappe, finde sin indre fugl, efterligne Hitlers og Napoleons underskrifter, bygge tårne af spaghetti og skumfiduser osv. Det er jo simpelt hen meningsløst og i mange tilfælde direkte ydmygende aktiviteter for de ledige, og det har vi i oppositionen kritiseret i over halvandet år. Vi foreslog bl.a. en bedre kvalitetskontrol, f.eks. ved en autorisationsordning for andre aktører. Vi foreslog en bedre løbende kontrol, og vi foreslog også, at man kunne lade de arbejdsløse afsige dommen, ved at jobcentrene kunne udlevere et spørgeskema, hver gang en arbejdsløs havde været på et jobsøgningskursus, hvor man kunne spørge den arbejdsløse: Fik du noget ud af det her kursus? Har det hjulpet dig? Det er jo yderst normalt med brugerundersøgelser i vore dage. Men det hele blev afvist af beskæftigelsesministeren. Bl.a. på et åbent samråd den 9. september 2009 – det er altså et år siden – benægtede beskæftigelsesministeren, at der var problemer med systemet, som hun fandt var indrettet rigtig godt.

Siden er ministeren og hendes flertal heldigvis kommet på lidt andre tanker. Men nu gennemføres så en ændring, hvor kassetænkningen desværre fastholdes med dårlige firkantede virkninger, hvor der fortsat ikke sættes fokus på, hvad den enkelte arbejdsløse har brug for for at komme tættere på et job i fremtiden. Fra nytår får kommunen 50 pct. refusion af dagpengene, hvis den ledige er i virksomhedspraktik, løntilskudsjob eller ordinær uddannelse, og så får den kun 30 pct. refusion, hvis den arbejdsløse ikke deltager i en af de tre ting.

Kl. 12:44

Den her løsning, som man nu gennemfører, indebærer, at de fleste dårlige jobsøgningskurser vil forsvinde, og det er positivt. Men samtidig forsvinder en række afklaringskurser, som har været nyttige, især for arbejdsløse på kontanthjælp i matchgruppe 4 og 5, der har andre problemer end ledighed, f.eks. døjer med psykiske lidelser

eller dør med misbrug af alkohol eller stoffer. Det er mennesker, som ikke lige nu er klar til at komme ud i virksomhedspraktik. De har brug for, at der går en hel del hjælp forud, og de aktiviteter udløser fremover kun den lave 30-procents-refusion. Altså, der er intet økonomisk incitament for kommunerne til at gå i gang med dette værdifulde og meget menneskelige arbejde, som så senere kan føre til virksomhedspraktik, løntilskudsjob eller arbejde på almindelige betingelser. Jeg vil gerne fremhæve, at både deputationer i Arbejdsmarkedsudvalget og en række høringsvar har peget på den her problemstilling. Den er meget central.

Denne virkning af lovforslaget vedrørende de svageste ledige er med til at vise, at regeringens, Dansk Folkepartis, Liberal Alliances og Kristendemokraternes meget firkantede systemer har groteske virkninger og ikke giver plads til de nuancer, der bør være.

For dagpengemodtageres vedkommende er vi som nævnt i SF meget bekymret for, bl.a. på grund af det store antal virksomhedspraktikanter i kommunerne, som man må forudse, at der vil blive tale om ren opbevaring uden nogen form for jobperspektiv. I den forbindelse er vi i SF nervøse for, at de gældende regler for, hvornår virksomhedspraktik må anvendes – det er lov om aktiv beskæftigelsesindsats, kapitel 11, § 42 – vil blive overtrådt. Efter de regler er det sådan, at virksomhedspraktik kun må anvendes, hvis den arbejdsløse skal få indtryk af et nyt arbejdsområde end det hidtidige, eller hvis vedkommende har mangelfulde faglige, sproglige eller sociale kompetencer, og de kompetencer vil man typisk have brug for at få genopfrisket efter måske 3, 4, 5 års arbejdsløshed.

Det er særdeles kritisabelt og en skandale, at regeringen, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Kristendemokraterne gennemfører den her store omlægning med så kort varsel, at kommunerne har under en måned til at omstille deres aktiviteter og økonomi til de nye forhold, selv om de kommunale budgetter for længst er lagt. For nogle kommuner betyder det et stort minus i kassen, f.eks. på 48 mio. kr., og det rammer i øvrigt mange kommuner i Udkantsdanmark.

Som det er fremgået af indlæg fra deputationer i Arbejdsmarkedsudvalget, er det meget opvækkende, at de kommuner, som hidtil har været meget aktive med at hjælpe ledige konstruktivt og menneskeligt godt, nu bliver straffet økonomisk af staten, af regeringen, af den borgerlige fløj, mens de kommuner, der har været mere passive med at hjælpe arbejdsløse, nu bliver belønnet økonomisk gennem den nye omlægning.

Jeg må sige, at her er vi i forhold til kommunerne igen fremme ved et eksempel på det her lovforslags rene hovsakarakter. Det er simpelt hen ikke gennemtænkt, og det er det hverken over for kommunerne eller over for de arbejdsløse, som fra nytår vil blive udsat for denne nye form for aktiveringscirkus.

Kl. 12:47

Formanden :

Tak. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 12:48

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Nu er det jo kun andenbehandlingen, vi her er i gang med, men når vi når til tredjebehandlingen, vil vi stemme imod lovforslaget, som det ligger her. Og det vil vi særlig, fordi vi er bekymrede for de svageste og mest udsatte ledige. Det er dem, som har behov for nogle helt særligt tilrettelagte forløb; det er dem, der har de svageste kvalifikationer; og det er dem, hvor man kan frygte, at det incitamentsmæssige fokus, der er alene på ordinær uddannelse eller på virksomhedsrettet aktivisering, vil efterlade dem på perronen, mens det nye system måske vil være til fordel for de stærkeste ledige. Det er altså vores grundlæggende bekymring.

Når jeg så tager ordet her ved andenbehandlingen, er det, fordi der trods alt er et enkelt lyspunkt, og det er, at ministeren synes at være i bevægelse i forhold til diskussionen om netop definitionen af uddannelse, hvor det afgørende jo altså er, om det, hvis kommunerne visiterer de ledige til uddannelse, vil udløse den højere refusion, eller om de vil forblive på den samme refusion, som hvis kommunerne ingenting gjorde. Der er kravet jo altså, at man skal være i ordinær uddannelse, men der har været nogen tvivl om, hvordan det begreb nu skulle forstås. Der har været en lang række deputationer, bl.a. fra daghøjskolerne, hvor man er meget bekymrede for, at nogle af uddannelsesstilbuddene til de allersvageste, de allermest bogligt ringe, dem med de allersvageste kvalifikationer, vil blive betragtet som værende ikkeordinær uddannelse og derfor ikke udløse den høje refusion, og at det derfor forventeligt også vil føre til en aktivitetsnedgang på det område i kommunerne.

Men der vil jeg gerne takke for det ændringsforslag, som jeg tillader mig at antage er en imødekomme af de synspunkter, nemlig det ændringsforslag, hvor ministeren ændrer den bemyndigelsesbestemmelse, der er i forhold til uddannelsesområdet, til, at det nu ikke bare er et spørgsmål om at vise, hvilke lovforslag de uddannelser, der er omfattet af den høje refusion, har hjemmel i, men at det rent faktisk er en bemyndigelse til at beslutte, hvilke uddannelser der helt generelt er dækket af den høje refusion. Og der kan man se af svaret på spørgsmål 15, at det bl.a. forventes, at ikke bare lov om almen voksenuddannelse og lov om erhvervsrettet grunduddannelse, men også lov om forberedende voksenundervisning vil være dækket sammen med en række flere. Vi kan se, at det, der handler om danskundervisning til udlændinge, er faldet ud, og det håber jeg måske er en forglemmelse.

Men det, jeg bare vil bede ministeren om her ved andenbehandlings afslutning, er at bekræfte, at det, vi søger her, altså er at få den bredeste vifte af uddannelsesstilbud inden for det, man kunne kalde standardiserede uddannelsesstilbud, således at kommunerne har et incitament til, at de ledige, som har de allerringeste kvalifikationer, og som har brug for uddannelse, også på et relativt lavt niveau, også bliver omfattet af den højere refusion. For ellers får vi virkelig et system, der lader de svageste ledige i stikken.

Kl. 12:51

Formanden :

Tak. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 12:51

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg vil tillade mig at starte med at slå fast, at jeg mener, at arbejdsløse er mennesker. De er ikke bare nogle tal i en statistik eller nogle klodser, der skal puttes ned i forskellige kasser, eller andet. Arbejdsløse er mennesker. Jeg vil oven i købet gå så langt, at jeg vil sige, at arbejdsløse er mennesker, der gerne vil have et arbejde.

Når man ser den lovgivning, der kommer fra Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Kristendemokraterne, kan man godt blive i tvivl om, hvorvidt de i de partier har den opfattelse, at arbejdsløse er mennesker – mennesker, der gerne vil have et arbejde. Hele den lovgivning, der ligger, og som bliver endnu værre med det her lovforslag, er gennemsyret af mistillid og kontrol og tanken om, at her er nogle mennesker, som man bliver nødt til at gøre noget ved.

Må jeg bare minde om, at det ikke er så mange år siden, at der faktisk på flere områder var så meget gang i opsvinget, bl.a. i byggebranchen, at der var nogle a-kasser, der var nede på at have en arbejdsløshed på under 1 pct. Man havde simpelt hen alle mennesker i arbejde, der var ikke nogen, der ikke ville i arbejde.

Arbejdsløse er mennesker, der gerne vil arbejde, og så er det egentlig vores opgave at sørge for, at der bliver skaffet nogle job.

Det med at skaffe job er ikke noget, regeringen går særlig meget op i. Det gør man ikke rigtig noget for, man deler nogle skattelettelser ud til de rigeste, og så håber man, at det skaffer gang i hjulene. Men da man samtidig skærer voldsomt ned over for alle dem, der faktisk ville gå ud og bruge deres penge på at købe varer i Danmark, går det ligesom den modsatte vej.

Altså, så længe vi venter på, at der bliver skaffet de job, som vil gøre, at de mennesker, der er arbejdsløse og gerne vil i arbejde, kan komme i arbejde, skal vi jo finde ud af, hvad vi gør med de arbejdsløse. Hvad gør vi for, at de er rigtig godt rustet til at få et arbejde, når vi får skaffet nogle job?

Ja, vi synes jo, man skulle sørge for, at de f.eks. fik lov til at uddanne sig. Det var det, vi diskuterede lige før. Det ønsker regeringen ikke. Det, regeringen gør i stedet nu, er, at man skruer op for, at folk skal tvinges ud at arbejde gratis. Vi skal virkelig have sat gang i løntrykkeriet her. Og det, man oplever ude i kommunerne, er altså, at man er tvunget til at skære ned, fordi regeringen og Dansk Folkeparti kræver, at der bliver skåret drastisk ned på velfærden. Der skal skæres ned på indsatsen over for børn, over for folkeskolen, over for de ældre osv., så der bliver skåret drastisk.

Men kan f.eks. opleve, hvis man arbejder på plejehjem, at man bliver fyret fra det plejehjem, man arbejder på. Men så skal man jo ikke bare gå og vente på, at der kommer et nyt flertal, der kan sørge for, at vi igen skal tage os godt af de ældre. Nej, så er regeringens opskrift, at man skal sendes ud i job med løntilskud, og derfor bliver man så sendt hen på et andet plejehjem i den samme kommune for at lave nøjagtig det samme, som man gjorde før, nu bare uden løn. Og man er nødt til arbejde på det plejehjem, fordi dem, der arbejdede der før med løn, nu også er blevet fyret og sendt hen på det plejehjem, som man kom fra, for at arbejde uden løn.

Sådan kan man selvfølgelig sætte løntrykkeri og ydmygelse af mennesker i system, men det er bare ikke særlig godt for vores samfund, og det er slet ikke godt for de arbejdsløse – og slet ikke, hvis vi har den opfattelse, at arbejdsløse faktisk er mennesker, der gerne vil i arbejde.

Ministeren har jo så sagt, at der ligger forskning, der viser, at det bedste, man kan gøre for arbejdsløse, hvis man skal have dem i gang med at arbejde, er, at de kommer ud i et rigtigt job. Og det er rigtigt for rigtig mange arbejdsløse, som har været lang tid væk fra arbejdsmarkedet, som trænger til at komme i gang, og som har brug for en ekstra støtte osv., men ikke for folk, der lige har været i arbejde, og som er helt klar til at tage et arbejde.

Forskerne har da også undsagt ministeren og sagt, at man ikke bare kan sige, at det at sende folk ud i virksomhedspraktik uden løn får dem i arbejde. Det kræver altså langt mere, når det handler om mennesker, der har været væk fra arbejdsmarkedet i lang tid, men det indgår bare ikke i ministerens lovforslag.

Så jeg vil sige, at jeg håber rigtig meget, især for at kunne hjælpe de mennesker, som er arbejdsløse og gerne vil have et arbejde, og også for resten af samfundet, at vi meget, meget snart får valget, og at vi meget snart får et nyt flertal, der kan sætte en stopper for hele det her aktiveringscirkus og for det løntrykkeri, som regeringen vil intensivere med det her forslag.

KL 12:55

Formanden :

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen som privatist.

KL 12:56

(Privatist)

Bjarne Laustsen (S):

Det er noget underligt noget at skulle lægge øre til i dag, at der er en række ordførere heroppe, der hagler et forslag ned fra ende til anden. Der er ikke en eneste, der er oppe at sige noget positivt om det.

Kan det virkelig være sandt, at vi har en regering – med Dansk Folkeparti som støtteparti – der laver noget over for de dårligst stillede i dette samfund, som har den virkning, som vi har hørt adskillige ordførere tale om her? Ja, der er noget, der tyder på, at det er rigtigt.

Nu ved jeg så ikke, om ministeren vil sige noget nu, men jeg kan da røbe over for forsamlingen, at ministeren og undertegnede havde et glimrende møde i aftes i Aalborg, hvor talelysten ikke fejlede noget – hverken fra de to debattører eller de 55, der deltog i debatten. Det var også noget af det, de var inde på, nemlig hvad de ting, man laver her, kommer til at betyde for folk i forhold til at komme videre, hvis deres virksomhed er lukket eller der er blevet skåret ned og de er blevet fyret.

Derfor er det jo lidt interessant, om vi har at gøre med en beskæftigelsesminister, der er minister og svinger taktstokken og siger, at de og de ting vil man gerne have gjort. Vi har jo lagt øre til, at ministeren i dagspressen og i adskillige samråd i Arbejdsmarkedsudvalget har forsvaret de pipfuglekurser og alle mulige andre tosserier, som man har betalt i dyre domme for, men som ikke har flyttet noget, mens man har lagt ryg til at skære ned på uddannelser osv. Og der er andre forslag i dag, der også er i den boldgade.

Så der er ikke noget, der tyder på, at ministeren ønsker at rette op på det her. Det er jo også helt utroligt, at Dansk Folkeparti kan være med til at lave et forslag som det her, der skærer ned på de muligheder, der arbejdsløse har for at komme i arbejde. Og der er jo ingen, der siger, at der bliver lukket for alt det plat, vi har set på området her. Så derfor er det stærkt kritisabelt.

Noget andet er, at jeg havde den opgave at være ordfører i forbindelse med kommunaliseringen af jobcentrene i 2008. Da var en af mine begrundelser for at sige nej tak til det her forslag jo, at hvis man sagde ja til det, ville regeringen få den knap at skruer på, at man kunne flytte udgifterne lige så stille over til kommunen – og under nogle forhold, som kommunen og kommunalbestyrelsesmedlemmerne overhovedet ingen indflydelse ville have på. Altså, hvilken indflydelse har f.eks. kommunalbestyrelsen i Frederikshavn på, om der er en stor virksomhed, der lukker eller kører videre eller ansætter folk? Ingen som helst overhovedet, og det har vi også set heller ikke er tilfældet med det her. Så man har givet kommunerne en opgave, hvor de ikke har mulighed for at styre indsatsen ud over at lave billige kurser osv.

Noget andet er så: Hvad skal kommunerne så have for at løse den opgave for staten? For man har jo simpelt hen tørret regningen af på kommunerne. Ja, så når riget fattes penge, giver man sig til at dele ud med rund hånd til nogle, mens andre bliver straffet økonomisk. Vi fik i sidste uge en pressemeddelelse fra Aalborg Kommune, hvor man sagde, at man blev hårdt ramt i det nordjyske område, og så spærrer vi jo altid øjnene op. For kan det virkelig passe, at Hørsholm Kommune, som er en af de rige kommuner i Danmark, får godt 23 mio. kr., mens en kommune som Aalborg skal af med 61 mio. kr. over de næste 2 år? Ja, det kan det, og dertil kan man lægge, at det også ser ud til, at Morsø Kommune skal af med 5,6 mio. kr., Brønderslev Kommune næsten 5 mio. kr., Frederikshavn Kommune, hvor hr. Bent Bøgsted også sidder som byrådsmedlem, skal af med godt 7 mio. kr. Går vi lidt syd for fjorden, skal Mariagerfjord Kommune af med 13 mio. kr., Jammerbugt Kommune skal af med 11 mio. kr., og så kommer Aalborg Kommune, som skal af med godt 60 mio. kr.

I Nordjylland betyder det samlet – for det skal retfærdigvis siges, at der også er nogle, der får et plus – at de kommuner, der kommer til at tjene på det, kommer til at tjene op til 17 mio. kr., mens at de, der kommer til at tabe, skal betale 100 mio. kr. over de næste 2 år. Så er det, at jeg gerne spørge ministeren: Hvordan kan det gå til, at man har lavet et lovforslag, hvor man straffer kommunerne for at løse en opgave for staten? Hvordan er man kommet så vidt? Hvis det endelig var, at man ville have kommunerne til at løse opgaven, fordi

den skulle ligge så tæt på borgerne som muligt, hvorfor har man så ikke lavet det sådan, at det er udgiftsneutralt for kommunerne?

Hvordan kan det være, at det er sådan, at fordi en kommune har et højere ledighedsgennemsnit end landsgennemsnittet, så bliver den straffet her? Hvordan kan det hænge sammen? Det er vi rigtig mange, der gerne vil have et svar på. Jeg ville også gerne have bedt om et samråd i den her sag, og jeg ved ikke, om vi kan få det den 23. december, altså lille juleaften, men jeg er i hvert fald parat til det, for jeg synes, at Folketinget skal være meget klar over, hvad man kommer til at vedtage. Og kan vi forhindre, at nogle kommuner, fordi de har mange arbejdsløse, også bliver straffet økonomisk, vil jeg selvfølgelig gerne være med til at se på det. Tak.

Kl. 13:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hr. Bjarne Laustsen indledte med at sige, at det er noget underligt noget, og der må jeg sige, at jeg må give hr. Bjarne Laustsen ret; det er noget underligt noget. Det er noget underligt noget at have en opposition, der har kritiseret aktiveringsområdet, har indkaldt til samråd, har stillet spørgsmål, men som jo reelt ikke er interesseret i at være med i en konstruktiv debat, når vi når så langt. Så det er noget underligt noget, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen. Det er noget underligt noget, at oppositionen på den her måde er bagstræberisk og bare kritiserer og kritiserer. Det er noget underligt noget.

Jeg synes, at vi har set alt for mange eksempler på dårlig aktivering, og det er jo baggrunden for, at vi nu lægger hele aktiveringssystemet om. Vi lægger aktiveringssystemet om på en måde, så det kommer de ledige til gode. Det bliver nemlig sådan, at man som kommune får en relativt højere refusion, hvis man sender de ledige i virksomhedsrettet aktivering, og det er en form for aktivering, som vi ved virker, i modsætning til hvis man sender de ledige i bunkeaktivering, som vi har set alt for mange eksempler på – dårlige kurser, hvor folk skulle finde deres indre fugl eller efterligne Hitlers eller Napoleons underskrift eller kaste æg ned ad en trappe. Den slags får man selvfølgelig ikke et job af. Man får ikke et job af at vide, at man er 62 pct. due og 38 pct. høj.

Derfor ændrer vi på hele aktiveringsområdet. Det gør vi jo netop for at gøre alt, hvad vi kan, for at de ledige får den bedste form for aktivering. At det så også er den billigste form for aktivering, kan man sådan set ikke klandre regeringen for. Tværtimod kunne man jo egentlig klandre regeringen, hvis man brugte den dyre og dårlige form for aktivering. Den billigere, men bedste form for aktivering er så den, vi lægger om til nu.

Så jeg er fuldstændig enig med hr. Bjarne Laustsen i, at det er noget underligt noget. Det er i det hele taget noget underligt noget at opleve en opposition, der på den her måde vælger bare at køre en gold kritik. For man må sige, at når man lytter til oppositionen i dag og i øvrigt også til de samråd, vi har haft, kan man høre, at det slet ikke handler om de ledige. Det her handler om oppositionen; det handler om, hvorvidt oppositionen synes, at den kommer til at stå bedre eller dårligere i debatten. Det handler ikke om, hvorvidt man hjælper de ledige i job.

Kl. 13:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:04

Bjarne Laustsen (S):

Det er da godt, vi kan blive enige om noget her i Tinget. Vi er i hvert fald enige om tre ord, og det er: noget underligt noget.

Hvad skal vi så gøre ved det? Den første anklage er jo, at ministeren har siddet og set på det her ske, på trods af at der var advarsler. Så vil jeg trods alt gerne rose ministeren for at tage ordet til det første lovforslag her i dag. Men jeg fik jo ikke nogen forklaring på det, jeg spurgte om. Kan det passe, at man har skruet et lovforslag sammen, der koster kommunerne 100 mio. kr., samtidig med at der er nogle kommuner i Nordjylland, der vil tjene 17 mio. kr.? Kan det virkelig passe, at de rigeste kommuner som Hørsholm, der har en meget lav arbejdsløshed, kan tjene på, at der er nogle kommuner, der er dårligere stillet og har mange arbejdsløse?

I gamle dage var der jo solidaritet kommunerne imellem, der havde vi jo udligningsordninger og ting og sager, så man ikke straffede folk; man hjalp dem, som havde været udsat for en virksomhedslukning, men i dag straffer man dem. Kan det virkelig passe, at det er rigtigt, at man har gjort det?

Kl. 13:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:05

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Man kan i virkeligheden sige, at det, hr. Bjarne Laustsen siger nu, også er noget underligt noget, for de tal, hr. Bjarne Laustsen cykler rundt med i Nordjylland, eller hvor han nu ellers cykler rundt med de her tal, holder i hvert fald ikke vand i den virkelige verden.

Så kan man i øvrigt sige, at det jo er noget underligt noget, at hr. Bjarne Laustsen slet ikke læser på de svar, som han får på de spørgsmål, der bliver stillet i Arbejdsmarkedsudvalget. Den 5. december svarer jeg på foranledning af et spørgsmål i Arbejdsmarkedsudvalget af hr. Eigil Andersen om, hvilke konsekvenser det får for Aalborg Kommune. Hvis man kigger på Aalborg Kommune, vil man se, at det umiddelbart vil få en negativ virkning på 26 mio. kr. for Aalborg Kommune, men fordi der jo netop er en kompensationsordning, som hr. Bjarne Laustsen ellers står og efterlyser her, mister Aalborg Kommune netop ikke 26 mio. kr., men får en kompensation på godt 11 mio. kr. Hr. Bjarne Laustsen efterlyser solidaritet og kompensationsordning, men hvis hr. Bjarne Laustsen læste svaret til ende, ville han kunne se, at det allerede er der.

Så jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen: Ja, det er noget underligt noget.

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:06

Bjarne Laustsen (S):

Ja, men nu når ministeren forhåbentlig at svare på alle de spørgsmål, der er stillet til det her lovforslag, for jeg har stillet yderligere et spørgsmål til det. Det, der er interessant, er at se, hvordan det går både i 2011 og 2012. Der kan ske ændringer både i økonomi, ledighedstal osv., men de tal, som Aalborg Kommune bygger på, er nøjagtig de samme tal, som vi har fået i Arbejdsmarkedsudvalget efter at have spurgt, om ministeren ville redegøre for, hvordan tallene ser ud for de enkelte kommuner fordelt på landsplan.

Af de røde tal på bundlinjen kan det klart og tydeligt ses – og jeg kan ikke se, at Aalborg Kommune har taget fejl, for de nævner også de 11 mio. kr. – at det altså koster en række kommuner i Nordjylland 100 mio. kr., og så er der nogle, som får en gevinst, men den er kun på 17 mio. kr. Ergo er det en straf til yderområderne, det er en straf til dem, der har en højere ledighed end landsgennemsnittet – er det ikke korrekt?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:07

neste år, og det er det jo, fordi rigtig mange kommuner har set, at det her er en rigtig god form for aktivering. Hvis man spørger virksomhederne, om de har lyst til at tage flere ledige ind, er svaret ja. Hvis man spørger på jobcentrene, om der er problemer med at få virksomhederne til at lukke dørene op, er svaret nej.

Kl. 13:07

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg tror også, at vi må have det samråd, og jeg har flere gange tilbudt hr. Bjarne Laustsen et samråd den 23. december. Jeg stiller meget gerne op, så er det er udelukkende et spørgsmål om, hvorvidt hr. Bjarne Laustsen vil det her nok, for vil hr. Bjarne Laustsen det, kan jeg sige, at det ikke er mig, der holder samrådet tilbage. Tværtom skulle det være en stor fornøjelse at få lov til at komme til endnu et samråd.

Men det, hr. Bjarne Laustsen jo fuldstændig glemmer, er, at de tal, den compensation og de udfald af økonomien, som ligger i svaret her – hvis ellers hr. Bjarne Laustsen kunne løsrive sig fra debatten med andre ordførere – jo kun gælder i tilfælde af, at Aalborg Kommune blot lændede sig tilbage og ikke omlagde sin aktivering. Man kan jo netop selv være med til at påvirke i en positiv retning, hvis man virksomhedsaktiverer, hvilket er den form for aktivering, som vi ved virker bedst. Så man skulle da være en meget ufiks kommune – og det kan jeg da ikke tro at Aalborg Kommune er – hvis man ikke ændrede på måden at aktivere på, når guldets ligger lige foran, og når det er den bedste form for aktivering.

Så jeg tror, vi skal have det samråd den 23. december, og jeg ser meget frem til det.

Kl. 13:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:09

Eigil Andersen (SF):

Hvis der er den mindste mulighed for, at arbejdsløse kan få bedre forhold end dem, som der er lagt op til med det her lovforslag, vil jeg personligt meget gerne komme til et samråd, om det så skal være den 24. december om aftenen. Så det er o.k. med mig. Der skal gøres, hvad der kan, for at arbejdsløse får nogle ordentlige forhold, får noget ordentlig hjælp til at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Det er det, det drejer sig om, og der er det så bare, at regeringen hidtil har sagt, at vi alle sammen skal løbe den vej – det var jobsøgningskurserne, som endte i en fallit. Nu siger man så, at vi alle sammen skal løbe den vej – og det er så virksomhedspraktik.

Problemet er jo, at i det øjeblik man så skal sende 30.000, 40.000, 50.000 ledige ud i virksomhedspraktik og man ved, at kommunerne er bagstopper for det her, vil det jo ende med, at det bliver – som jeg også sagde i min ordførertale – opbevaring af arbejdsløse. Det er jo ikke sådan, at ministeren kan stille arbejdsløse i udsigt, at der kommer noget konstruktivt ud af det, simpelt hen bare fordi antallet er så enormt stort. Der er ikke kapacitet.

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:10

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg har nu altid haft hr. Eigil Andersen mistænkt for ligefrem at ville opsøge mig, men at opsøge mig den 24. december kommer alligevel som en overraskelse, men lad os tage det, som det kommer.

Med hensyn til virksomhedsaktivering vil jeg sige, at der jo ikke er noget, der for mig tilsiger, at det her ikke er en rigtig god løsningsmulighed. Faktisk er det jo tværtimod sådan, at andelen af virksomhedsaktivering er steget år for år med ca. 10 pct. hen over de se-

Det ligger jo lige for, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen, så jeg kan slet ikke se det på anden måde, end at det er sådan, at hr. Eigil Andersen har et ualmindelig pessimistisk syn på virkeligheden, og det skal jeg selvfølgelig ikke kunne afvise at hr. Eigil Andersen har. Men at det her ikke skulle være den rigtige vej, vi er på, kan jeg ikke se.

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:12

Eigil Andersen (SF):

Jeg må sige, at de forhold, som arbejdsløse i Danmark bliver udsat for og vil blive udsat for med det her, ikke giver mig anledning til optimisme.

Men det, som jeg ellers vil sige, er, at problemet med det her er den firkantethed, der ligger i det. Det er i virkeligheden udtryk for en centralisme. Det er meget underligt, at et såkaldt liberalt parti mener, at man bedst ved, hvilken form for aktivering af arbejdsløse som passer bedst, nemlig virksomhedspraktik.

Det, man burde gøre, var jo, at man burde sige, at sagsbehandlernes ude i jobcentrene skal have mulighed for at til tage stilling til individuelt over for den enkelte ledige, hvad vedkommende har behov for for at blive bedre placeret på arbejdsmarkedet. Det kunne godt være virksomhedspraktik, det kunne være løntilskud, men det kunne også være efteruddannelse eller måske direkte omskoling, som regeringen nu skærer voldsomt ned på og forringer mulighederne for. Ja, det kunne såmænd også være et ordentligt jobsøgningskursus, men giv da jobcentrene friheden til at finde ud af, hvad der passer bedst, og lad være med at presse på med de her elendige kassetænkningssystemer, som giver groteske virkninger.

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:13

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg har som sagt aldrig nogen sinde haft hr. Eigil Andersen mistænkt for at være en naturens muntre sønner, men når man hører ham i dag, er det da i hvert fald fuldt bekræftet.

Det er jo ikke mig, der siger, at virksomhedsaktivering er en rigtig god form for aktivering og er den bedste form for aktivering i langt, langt de fleste tilfælde. Nej, det siger al forskning og erfaring jo. Det er også sådan, at hr. Eigil Andersen efterlyser, at jobcentrene har mulighed for at tage individuelle hensyn. Ja, det er jo det, der ligger i hele loven, det er hele ideen bag loven, nemlig at man som sagsbehandler netop skal tage udgangspunkt i den enkelte ledige og se, hvilken form for aktivering, hvilken form for hjælp der vil hjælpe vedkommende hurtigst tilbage på arbejdsmarkedet. Det er jo det, der ligger som baggrund for hele loven.

Så jeg har meget svært ved at se, hvad det er, hr. Eigil Andersen egentlig efterspørger. Men igen, man kunne jo klandre regeringen for ikke at ændre på systemet her, men jeg synes, at det er meget svært at klandre regeringen for netop at ændre på systemet, så vi ved, at det bliver både bedre og billigere.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:14

dige, som er så hårdt ramt, at de er nødt til at komme på et eller andet opkvalificeringskursus eller noget andet, fordi de har andet at slås med end bare ledighed. Hvad med dem? Hvad med alle de kommuner, som virkelig har de her problemer? De kan ikke bare vælge at sende ledige i virksomhedspraktik, for det kan disse ledige ikke. De kommer til at tabe, og det må ministeren indrømme.

Kl. 13:18

Leif Lahn Jensen (S):

Inden jeg får at vide, at jeg måske er meget negativ og ikke er munter, vil jeg lige skynde mig at sige, at jeg generelt har et meget positivt syn på tingene, faktisk så positivt, at jeg også godt ved, at det ikke er alle opkvalificeringskurser og uddannelser, der virker rigtig dårligt. Det er ikke alle kurser og uddannelser, hvor man sidder og famler lidt med skumfiduser, og hvor man skal finde sin indre fugl. Der er også mange, der virker godt.

Så er det, jeg godt kunne tænke mig at spørge ministeren: Hvorfor laver man så en model, hvor alle de her kurser og uddannelser bliver ramt? Vi kan nævne 6 ugers selvvalgt uddannelse, vi kan nævne de her AMU-kurser. Og hvorfor laver man en model, hvor de kommuner, som i forvejen har en rigtig høj ledighed, også bliver ramt?

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:18

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg bliver nødt til at skuffe hr. Leif Lahn Jensen. Det bliver altså ikke til en eller anden dybt psykologisk analyse af hr. Leif Lahns sind i dag. Det er det simpelt hen for kompliceret til. Men derimod vil jeg meget gerne give et bud på, hvad man som kommune på Djursland kunne gøre. Man har jo nemlig stadig væk alle muligheder for f.eks. at lave forløb. Jeg kan høre, at det er det, hr. Leif Lahn Jensen efterspørger. Der er jo intet til hinder for, at en kommune f.eks. laver et forløb, inden man så netop finder en virksomhedsrettet aktiveringsform for den ledige. Så det kan man jo stadig væk gøre.

Man skulle da være en særlig ufiks kommune, hvis man ikke netop greb den her mulighed, hvis man nu kan se, at det faktisk er det, der bringer den ledige tilbage på arbejdsmarkedet. Så er det lidt ligegyldigt, om refusionen er høj eller lav, for det er jo *altid* sådan, vil jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen, at det bedst kan betale sig for en kommune at få de ledige tilbage i job, for man sparer på overførselsindkomsten, og man vinder penge, idet man får penge ind på skattebilletten. Så derfor vil det da altid kunne betale sig for en kommune netop at tage udgangspunkt i den enkelte ledige og så få skruet et forløb sammen.

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:15

Kl. 13:15

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hr. Leif Lahn Jensen er simpelt hen gået helt fejl af det her. For det er jo netop sådan, at kommunerne selv kan ændre på situationen. Det er rigtigt, at nogle kommuner taber lidt, og at nogle kommuner vinder lidt, men så har vi lagt en kompensationsordning ind, og det er i øvrigt – og det er meget vigtigt – med det udgangspunkt og ud fra de tal, der ligger her, at kommunerne ikke ændrer adfærd. Så man har jo som kommune alle muligheder for netop at lægge sin aktivering om til den form for aktivering, der virker bedst, og som også er billigst, nemlig virksomhedsrettet aktivering.

Så kan det jo godt komme lidt bag på mange her i dag, tror jeg egentlig, at lige nøjagtig hr. Leif Lahn Jensen nu står og hylder kurserne, i og med at hr. Leif Lahn Jensen da i hvert fald ikke har holdt sig tilbage, kan man sige, igennem det sidste halve års tid, med hensyn til at sidde og skælde ud over de kurser, som pågik. For et par måneder siden var det eneste saliggørende i hr. Leif Lahns sind, at det blev virksomhedsrettet aktivering. Nu ligger lovforslaget her så, og så er det modsat. Altså, man kan jo ikke just sige, at det er at spille med eller at være konstruktiv.

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 13:17

Leif Lahn Jensen (S):

Det var fantastisk. Så kom ministeren alligevel lidt ind på mit sind. Det havde også skuffet mig, hvis ministeren ikke havde gjort det. Men jeg vil da sige, at det, jeg og andre i oppositionen sagde, og som ministeren jo også har lyttet til, men så bare ikke har gjort det rigtige ved, netop var, at de kurser, som ikke virkede, skulle man gøre noget ved. Det var ikke alle. Så ser ministeren på dem, som ikke virker, og vupti, så laver man lige en lov, så alle kurser og uddannelser bliver ramt. Det er jo forskel på det og det, vi sagde dengang.

Men også med hensyn til kommunerne vil jeg sige, at der også er en del kommuner, der virkelig kommer til at tabe på det her. Især dem i udkantssområder, bl.a. i Djursland, hvor jeg selv kommer fra, kommer til at tabe på det, fordi de har rigtig mange ledige, og ikke kun ledige, som kan sendes ud i virksomhedspraktik, men også le-

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:19

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for, at ministeren sluttede der, hvor hun gjorde, for det giver mig mulighed for at bringe debatten tilbage til et af de ændringsforslag, som ministeren har stillet, og som vi jo drøfter her ved andenbehandlingen, og det er forslaget om at udvide bemyndigelsen, således at ministeren har friere hænder til at sammensætte den liste af uddannelser, som udløser den høje refusion.

Når det er relevant i forhold til det her med, hvad der er i kommunernes interesse, er det jo, fordi det, man kan frygte, er, at de ledige, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, og som har de svageste kvalifikationer, er dem, for hvem kommunerne ikke rigtig kan se den økonomiske sammenhæng i at investere i en hel masse, hvis ikke det udløser den høje refusion. Og derfor vil jeg gerne spørge konkret, nemlig om ministeren så i dag kan bekræfte, at ud over forberedende voksenundervisning, som det af svar på spørgsmål 15 fremgår at ministeren påtænker at involvere på den nye liste, vil også ordblindeundervisning, specialundervisning for voksne og danskundervisning for voksne udlændinge blive omfattet af den høje refusion.

Kl. 13:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:20

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil i dag ikke bekræfte noget som helst ud over at sige, at den bekendtgørelse, som nu bliver skrevet, jo kommer til at indeholde de ting, som også er nævnt i svaret på spørgsmål 15, nemlig lov om almen voksenuddannelse, lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse, lov om forberedende voksenundervisning (FVU), lov om uddannelsen til studentereksamen, lov om uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om uddannelserne til højere handelseksamen og højere teknisk eksamen samt lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelserne. Så vil vi jo komme tilbage til bekendtgørelsen, når tid er.

Kl. 13:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:21

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg tillader mig alligevel at prøve at presse ministeren til at gå lidt videre end det, for det er jo helt afgørende, at det for de ledige, der eksempelvis er ordblinde eller har brug for specialundervisning, også udløser den høje refusion. For hvis ikke det gør det, er det jo meget vanskeligere for kommunerne at få det regnestykke til at gå op, der handler om, at man, hvis man betaler for en masse uddannelse nu, om et godt stykke tid kan være så heldige, at man får den ledige i arbejde. Det kan jo fint kombineres med virksomhedspraktik – det ved jeg selvfølgelig at ministeren også vil pege på – og det kan være udmærket.

Men jeg tror, det i hvert fald er helt afgørende at prøve at få ministeren til at anerkende, at der er en problemstilling her, og at det er ret afgørende, hvor man trækker strengen, når det kommer til, hvilke uddannelser der udløser den høje refusion, og hvilke der ikke gør. Og der vil jeg bare mindeligt opfordre til, at man altså i første omgang ikke indsnævrer gruppen for meget, for man risikerer at efterlade ordblinde ledige, ledige med behov for specialundervisning eller udlændinge, som er ledige, og som har behov for danskundervisning, på perronen, fordi der for kommunerne vil være et meget ringe incitament til at gøre en indsats over for den gruppe.

Kl. 13:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 13:22

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes, det er overordentlig positivt, at Det Radikale Venstre reelt ønsker at diskutere reelle indholdsmæssige ting i det her lovforslag, og som sagt kommer vi til det, når vi kommer lidt længere hen. Men jeg vil blot erindre om, at der jo ikke er noget, der forhindrer kommunen i at skruet et forløb sammen med de ting, som hr. Morten Østergaard efterlyser; det, der kan være diskussion om, er, hvorvidt det er på høj eller lav refusion.

Kl. 13:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:23

Line Barfod (EL):

Ministeren efterlyser en konstruktiv debat. Det har vi forsøgt at få mange gange, men det kræver jo, at man starter med at forsøge at få det samme udgangspunkt for, hvad det er, man skal diskutere. Og jeg tillader mig altså at have det udgangspunkt, at arbejdsløse er mennesker, der gerne vil i arbejde, at de skal behandles som menne-

sker, der gerne vil i arbejde, og at man derfor konkret skal se på: Hvad skal der til for at skaffe job til den enkelte? Og det er altså et fuldstændig andet udgangspunkt, end hvis det, man ønsker, er at støtte private aktører mest muligt, eller det, man ønsker, er at få så mange som muligt ud at arbejde for ingen penge, eller hvad det nu ellers kan være.

Så vi vil meget gerne have en konstruktiv debat, men så tror jeg, vi skal bruge noget tid på at sætte os ned og snakke sammen om forudsætningerne for debatten.

Så sagde ministeren gentagne gange, at forskning viser, at virksomhedspraktik er det mest effektive. I Information i dag kan vi læse, at forskerne bag de to rapporter, som ministeren henviser til, er uenige. De siger, at de gode resultater, der har været, har været dér, hvor man har gjort en masse andre ting ud over virksomhedspraktikken, og hvor man har kunnet lave en håndholdt indsats for den enkelte. Hvordan kan ministeren så blive ved med at påstå, at det, hun laver nu, er godt?

Kl. 13:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 13:25

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Først vil jeg sige, at jeg synes, det altid er nogle interessante kommentarer, fru Line Barfod kommer med. Jeg er altid meget spændt, vældig spændt, vil jeg sige, på fru Line Barfods verdensbillede også for lige at prøve at blive sat ind i, hvordan man egentlig tænker, hvis man er fra Enhedslisten. Og jeg kan sige nu, at vi da har en ting tilfælles – og det er jo ellers sjældent, vi ligesom finder en fællesnævner – og det er, at jeg bestemt er enig med fru Line Barfod i, at ledige er mennesker og mennesker, der gerne vil i arbejde. Det er jo sådan set fint; så er vi da nået så langt i debatten. Men så må man også sige, at kæden så helt generelt hopper af i forståelsen for hinanden og for hinandens politik.

Nu er det jo ikke kun de to forskere, der er nævnt i Information i dag, som mener og peger på, at virksomhedsrettet aktivering er den bedste form for aktivering; det er der jo langt flere der har gjort. Og så må jeg i øvrigt sige, at jeg endnu ikke har læst artiklen i Information fra i dag, men jeg ved godt, hvilke forskere der er tale om, i og med at jeg har læst artiklen flygtigt igennem. Men fru Line Barfod tager helt fejl, hvis hun mener, at det blot er to forskere, vi baserer de her ting på.

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 13:26

Line Barfod (EL):

Jeg glæder mig til, at ministeren til udvalget vil fremsende noget om, hvad det så er for nogle forskningsrapporter, ministeren henviser til, som skulle vise, at det, der får en plejehjemsassistent i arbejde, når hun lige er blevet fyret, er, at man sender hende hen at arbejde gratis på et andet plejehjem. Jeg har altså meget svært ved at tro, at der skulle findes forskning, der viser, at man så kommer i arbejde. Tværtimod er erfaringen de fleste steder jo, at når den periode, hvor man kan det, udløber, ja, så ryger man ud af det job igen; man bliver ikke fastansat med løn. Og det er det samme med de tømrere, der bliver sendt ud at arbejde gratis i det firma, de lige er blevet fyret fra; de bliver heller ikke ansat i det samme firma igen med løn. Problemet er jo, at der ikke er opgaver nok til dem.

Så jeg er meget spændt på at se ministerens forskningsresultater, for det, som de forskningsresultater, ministeren hidtil har fremlagt, peger på, er, at for mennesker, som har været væk fra arbejdsmarke-

det i lang tid, og som har andre problemer end arbejdsløshed, kan der være en fornuftig effekt ved, at de kommer ud i en virksomhed, samtidig med at man gør en række andre tiltag for dem, men de andre tiltag bliver jo langt sværere med de mange andre nedskæringer, som ministeren laver. Derfor mangler vi altså stadig væk svar på, hvordan ministeren tror det her skal kunne hjælpe.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:27

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg tror da, vi helt grundlæggende har behov for at få en lidt større diskussion om det her, for det står jo helt klart nu, at fru Line Barfod slet ikke har kendskab til de regler, der er på det her område. Der er jo netop faste regler og rammer for, hvornår man må tage en arbejdsløs ind i virksomhedspraktik; der er jo krav til merbeskæftigelse, og at tillidsrepræsentanten skal ind over. Der er i det hele taget en række krav med hensyn til, hvordan man må tage ledige ind på det her område.

Jeg kan da godt forstå, hvis det er på grund af den her manglende viden, at fru Line Barfod stiller sig spørgende over for det her område, og jeg vil hjertens gerne beredvilligt stille mig til rådighed for at tage en diskussion med fru Line Barfod om det og prøve at beskrive de regler, der er gældende i dag, for det fremgår da tydeligt, at dem er fru Line Barfod slet ikke bekendt med, og så er det jo klart nok, at debatten vil være afsporet. Sådan må det jo være.

Kl. 13:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:29

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af beskæftigelsesministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i udvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Udvidelse af arbejdsgiverperioden).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

Kl. 13:29

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:29

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Harmonisering af regler om opgørelse af bopælstid for ret til folkepension).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

Kl. 13:30

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:30

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Loft over ydelsen for tabt arbejdsfortjeneste og nedsættelse af tilskuddet til høreapparater).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 13.10.2010. 1. behandling 04.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

Kl. 13:30

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør fru Anne Bastrup.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Anne Bastrup (SF):

Med det her lovforslag lægges der et loft over forældrenes mulighed for at få dækket tabt arbejdsfortjeneste, hvis deres barn bliver handicappet, hvis deres barn udsættes for en alvorlig ulykke, eller hvis deres barn får en alvorlig sygdom.

Vi har i Folketingets Socialudvalg haft rigtig mange deputationer, og det er ikke mennesker, der selv rammes af det. Det er mennesker, som selv har haft glæde af at få dækket tabt arbejdsfortjeneste uden loft. Det er mennesker, som fortæller, hvor alvorligt det er for hele familien at opleve, at ens barn pludselig får en alvorlig sygdom, pludselig skal på hospitalet to-tre gange om ugen, pludselig skal have særlig hjælp, en hjælp, som kun forældrene kan give, døgnet rundt. De her mennesker kommer i Folketingets Socialudvalg, ikke for at slås for deres egen sag, men for at slås for de mennesker, der efter den 1. januar 2011 får et barn med handicap, får et barn, der løber ud foran en bil, får et barn med en alvorlig sygdom, som bliver nødsaget til på en eller anden måde at blive passet i døgndrift. Disse forældre slås for nogle, der ikke ved, at de udsættes for den her alvorlige begivenhed. Disse forældre slås for de søskende til de fremtidige børn, der får et alvorligt handicap, som kan få smadret deres barndom.

Det, vi jo også hører, er, at hele familien kommer ind i en turbulent periode. Forældrene kan få svært ved at samarbejde, stadig væk elske hinanden. Forældrene kan få svært ved at tage hånd om de andre søskende. Forældrene kan simpelt hen få svært ved at håndtere deres liv, og det, de så derudover skal, er, at de skal udsættes for at finde et andet sted bo, fordi de ikke har råd til at bo der, hvor de bor nu. De skal lave om på hele familiens tilværelse.

Mange af dem kan så vælge at anbringe deres barn på en døgninstitution. Så er det, jeg spekulerer på, hvor finansministeren har været henne, når man har lavet lovforslag, hvor man ikke under nogen omstændigheder kan dokumentere, at det er et besparelsesforslag. Ministeren har selv forsøgt at beregne den. 307 mio. kr. regner man med at kunne spare – 307 mio. kr. – men vi kan ikke få at vide, hvad det kommer til at koste af merudgifter for de familier, der ikke kan håndtere at have deres alvorligt handicappede barn hjemme. Hvad kommer det til at koste med brudte familier, ekstra børnetilskud, og hvad ved jeg, der lægges oveni, fordi familien ikke kan håndtere at holde sammen, når de her ulykker sker? Hvad siger Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne? Vi er ligeglade!

Vi står i en situation, hvor Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne stemmer det her lovforslag igennem uden at kende konsekvenserne, vel vidende at det formentlig slet ikke er et besparelsesforslag, vel vidende at det kommer til at koste disse familier rigtig, rigtig meget sorg og ulykke. For nogle år siden sagde fru Henriette Kjær:

Det er én ting, at man ikke er på arbejdsmarkedet, men det kan ikke passe, at man også stilles ringere, når man sparer samfundet penge. Det giver ikke mening, hvis vi gerne vil have, at forældre beholder deres børn hjemme.

Det var fru Henriette Kjær's begrundelse for at støtte, at vi hævede ydelsen for den tabte arbejdsfortjeneste til at dække den fulde tabte arbejdsfortjeneste. Det, der sker nu, er, at vi, et flertal her i Folketinget, sender børn på døgninstitution med deraf afledede ekstraudgifter for kommunerne, får splittet nogle familier. Det her er ikke et lovforslag, som er i orden.

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til fru Anne Bastrup. Fru Anne Marie Geisler Andersen som ordfører.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

I Radikale Venstre stiller vi os også meget uforstående over for, at regeringen stædigt vælger at fastholde det her forslag om at lægge et meget lavt loft over den tabte arbejdsfortjeneste, som udbetales til forældre til et barn med alvorlig sygdom eller handicap. Vi har haft adskillige foretrædere i Socialudvalget og modtaget utallige henvendelser om, hvordan og hvor hårdt det her forslag risikerer at ramme familier, som allerede er voldsomt udfordret.

For mange af de her familier er det allerede i dag en sej kamp at få hverdagen til at hænge sammen, en hverdag, som bliver meget anderledes, den dag man oplever at få et barn, som konstant kræver ens fulde opmærksomhed i form af omsorg og pleje.

Lovændringen kan få fatale konsekvenser for både børn – de børn, det drejer sig om – deres forældre og børnenes søskende. Med al sandsynlighed vil det føre til, at flere børn skal anbringes uden for hjemmet, at familier må flytte, hvorfor eventuelle søskende ikke blot vil opleve, at deres forældre bruger utrolig meget tid på deres bror eller søster, men måske også, at de bliver revet ud af deres vante hverdag og må flytte skole, skifte venner m.v.

Regeringens vigtigste argument har hele vejen igennem været ønsket om besparelser. Det er et argument, der svækkes kraftigt af den betydelige usikkerhed, der er om økonomien i forslaget. En række aktører på området, og dermed også eksperter, har udtrykt stor skepsis over de forventede besparelser. Mange frygter endda, at forslaget ligefrem vil medføre øgede udgifter til dette område. Bekymrer det slet ikke regeringen?

De beregninger, som ligger til grund for forslaget, er yderst sparsomme. Og at regeringen ikke har gjort sig de store overvejelser om konsekvenserne af forslaget, blev kun endnu mere tydeligt, da vi bad ministeriet regne på vores forslag til et ændringsforslag – desværre, for vi ville virkelig gerne have medvirket til at afbøde nogle af de værste konsekvenser af loftet over tabt arbejdsfortjeneste.

Vores ønske til et ændringsforslag bestod hovedsagelig i at kunne fordele omkostningerne mere ligeligt mellem familierne, så de familier, som modtager fuld tabt arbejdsfortjeneste, ikke bliver ramt uforholdsmæssigt hårdt. Men på så spinkelt et grundlag er det simpelt hen for risikabelt at begynde at lave ændringsforslag. Gid regeringen var kommet til samme konklusion. Det giver sig selv, at vi ikke kan støtte forslaget.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 13:38

Kl. 13:41

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg håber, og det kan jo nås endnu, at der er en ordfører fra Venstre, Konservative eller Dansk Folkeparti, der går op og forsvarer, at man mener, at det er nogle af de familier, der har det allerallersværest i forvejen, som med det her forslag skal betale, fordi man mener, at de allerrigeste i dette land skal have skattelettelser. Hvis man virkelig mener, at det er den rigtige måde at indrette samfundet på, bør man da gå op og forsvare det.

Vi synes fra Enhedslistens side, at man godt kunne tillade sig at sige, at de 10 pct. rigeste i dette land, de, der tjener over 0,5 mio. kr. om året, skulle betale det samme i skat næste år, som de betalte sidste år. Det synes vi ikke er noget urimeligt krav, og det ville gøre, at det ikke var nødvendigt med de her voldsomme nedskæringer, man laver rundtom. Dertil kommer så, som de foregående ordførere har været inde på, at resultatet formentlig ender med at blive, at der ikke samlet set er besparelser for det offentlige med det her forslag. Tværtimod risikerer vi, at de samlede udgifter for stat og kommune bliver langt højere, fordi mange familier må opgive at tage sig af deres barn.

Når man får et barn, der er alvorligt sygt, har et alvorligt handicap, er det i forvejen en kæmpe omvæltning i en familie. Hidtil har man så haft muligheden for at kunne tage sig af sit barn. Man har kunnet få penge, så det faktisk har været muligt at gå hjemme og tage sig af barnet. Men fremover bliver man altså stillet over for et valg, især hvis man har andre børn i forvejen, om man skal flytte fra hus og hjem til en meget lille lejlighed, hvor der måske slet ikke er plads til det hjælpeudstyr, der skal være til et barn med et alvorligt handicap, om man skal flytte søskende fra skole, kammerater og omgivelser, fordi man ellers ikke kan klare sig for det meget lave beløb, som regeringen og Dansk Folkeparti mener at de her familier fremover skal have.

Det er virkelig, virkelig svært at forstå, at man går i så små sko, at man synes, det er nødvendigt at ramme de her få familier så hårdt, som man lægger op til med det her forslag. Jeg kan simpelt hen ikke nogen som helst steder se, hvad regeringen og Dansk Folkepartis begrundelse er for, at det lige præcis er de her børnefamilier, man vil ramme så hårdt, dem, som i forvejen er hårdt ramt, og som gør en kæmpe indsats.

Vi har haft flere af dem i foretræde i Socialudvalget, hvor de har fortalt om, hvordan deres hverdag er, har fortalt om, hvor meget det er, de skal hjælpe med, i forhold til deres barn. Mange skal op mange gange i løbet af natten, og de skal konstant kunne tage med til forskellige læger og behandlinger osv. Der er rigtig mange ting, som man skal kunne gå ind og gøre, og som jo betyder en stor aflastning for samfundet, for ellers var det jo nogle ansatte, der skulle løfte den opgave.

Men man værdsætter altså overhovedet ikke fra regeringen og Dansk Folkepartis side, at der er nogle forældre, der faktisk løfter den kæmpe opgave. Tværtimod synes man altså nu, at de skal ned og leve på et langt ringere niveau. Det håber jeg meget at der er nogle der vil komme og forsvare: Hvorfor er det, at man synes, det er de her familier, der skal betale for skattelettelserne til de allerrigeste?

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget, om, at lovforslaget deles i to lovforslag?

Delingen af lovforslaget i to lovforslag er vedtaget.

Der stemmes herefter om det under A nævnte lovforslag [Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Loft over ydelsen for tabt arbejdsfortjeneste)]:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget

Der stemmes herefter om det under B nævnte lovforslag [Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Nedsættelse af tilskuddet til høreapparater)]:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 61:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje. (Styrket indsats i ghettoområder og anvendelse af den almene boligsektors midler).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 02.12.2010. Betænkning 09.12.2010).

Sammen med dette punkt foretages:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Stop for anvisning til ghettoområder af borgere fra lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 02.12.2010. Betænkning 09.12.2010).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Udvidet flyttehjælp).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 02.12.2010. Betænkning 09.12.2010).

Kl. 13:42

Forhandling**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Der har længe været et stort behov for at renovere flere almene boliger i Danmark. Der har ophobet sig en kø for renoveringer på over 8 mia. kr., og med det her lovforslag kommer der lidt mere gang i renoveringerne i et par år.

Der afsættes 5 mia. kr. af lejernes egne penge fra Landsbyggefonden, men køen for renoveringsprojekter er jo på over 8 mia. kr. Der kunne derfor godt sættes lidt mere turbo på renoveringsindsatsen, så hele puklen på over 8 mia. kr. kunne arbejdes af. Det ambitionsniveau, som lovforslaget lægger op til, vidner nærmest om en naïv forestilling om, at der ikke indløber nye ansøgninger om renoveringer i de kommende år.

Vi ved, at der et kæmpe behov for renoveringer i den almene sektor. I de kommende 20 år er det anslået, at der er et renoveringsbehov på mellem 60 og 160 mia. kr. Derfor viser det her forslag jo også, at det slet ikke er ambitiøst nok, hvis vi skal have nedbragt renoveringskøen. Det er også det, som direktøren for Boligselskabernes Landsforening, Bent Madsen, har udtalt til Berlingske Tidende for nylig, nemlig at man med det her lovforslag kun imødekommer to tredjedele af den renoveringspukkel, der er.

For Socialdemokraterne er det helt afgørende, at vi her fra Folketinget sender et klart signal til beboerne i den almene sektor og i særdeleshed til beboerne i de udsatte boligområder om, at vi vil tage et medansvar for at løse den udfordring, der er. Som regeringens eget rådgivende udvalg, Programbestyrelsen, har påpeget, er det vigtigt, at staten påtager sig et medansvar. Formanden for Programbestyrelsen, Jørgen Nue Møller, udtalte i november til Ritzau:

»Jeg kunne godt tænke mig, at politikerne erkendte, at det her er en samfundsopgave, som statskassen også skal bidrage til at løse«.

Det erkender Socialdemokraterne og SF. Vi ønsker, at staten skal bidrage til renoveringerne i de udsatte boligområder. Helt konkret foreslår vi med vores ændringsforslag til L 61, at der afsættes 1 milliard statslige kroner til opgaven med at renovere boliger i de udsatte boligområder. Hvis regeringen ikke støtter ændringsforslaget, forspilder den desværre chancen for at udvise samfundsansvar over for de udsatte boligområder, og dermed lader regeringen igen 20 pct. af befolkningen, nemlig dem, der bor i de almene boliger, betale 100 pct. af renoveringsopgaven i den almene sektor.

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Peter Westermann som ordfører.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Peter Westermann (SF):

Udfordringerne i de udsatte boligområder er et fælles samfundsanliggende og ikke bare lejernes i de almene boligers ansvar. Desværre indeholder det her lovforslag ikke den anerkendelse, for ifølge lovforslaget vil det fortsat være lejernes, der betaler for renoveringsindsatsen i den almene sektor, herunder i de udsatte boligområder, ligesom regningen for en række sociale tiltag også bliver efterladt til lejernes alene.

Som sagt mener vi i SF, at problemerne i de udsatte boligområder er samfundsproblemer, og jeg dristede mig faktisk til at tro, at regeringen også havde indset det, særlig da jeg så overskriften på regeringens udspil: »Ghettoen tilbage til samfundet. Et opgør med parallelsamfund i Danmark«. Desværre bliver lejernes i de almindelige boliger nødt til at betale turen selv, for at ghettoen kan komme tilbage til samfundet. SF havde hellere set, at staten også skulle bidrage til indsatsen i den almene sektor og i de udsatte boligområder. Og det er derfor, vi sammen med Socialdemokraterne, som det blev nævnt

af den forrige ordfører, har foreslået, at der i 2011 afsættes 1 mia. kr. i statslige midler til renoveringsindsatsen i de udsatte boligområder.

Vi kan derfor ikke støtte, at lejerne i de almene boliger skal betale for hele indsatsen i den almene sektor, herunder også i de udsatte boligområder.

Vi noterer samtidig, at lovforslaget her betyder, at Landsbyggefondens bidrag til ydelsesstøtten til nybyggeri og friplejeboliger på 25 pct. bliver videreført. Den procentsats havde vi gerne set nedbragt; det kunne selvfølgelig have været taget op til forhandling, hvis vi var kommet med. Det kom vi ikke, og vi må derfor bare notere, at også den øgede renoveringsramme ikke sætter et tilstrækkelig ambitiøst mål. Ganske vist er det et skridt i den rigtige retning, at renoveringsrammen øges, men skridtet er for lille. Og som følge af at regeringen og forligspartierne i flere år har afsat en alt for lille renoveringsramme, har der ophobet sig en kø af godkendte renoveringsprojekter i Landsbyggefonden for over 8 mia. kr.

SF og Socialdemokraterne har foreslået at øge Landsbyggefondens renoveringsramme med 3 mia. kr. alene i 2011, og, som tidligere nævnt, derudover at tilføre 1 milliard statslige kroner til renovering i de udsatte boligområder. Med vores forslag ville der altså alene i 2011 være 4 mia. kr. ekstra til at nedbringe renoveringskøen med, og vi kunne halvere køen og øge omfanget af jobskabelsen inden for byggebranchen, altså mere end det, regeringen lægger op til. For med regeringens lovforslag vil der nemlig kun være 2,5 mia. kr. ekstra til renovering i 2011, og samlet set vil der for perioden 2011-2016 kun blive afsat 5 mia. kr. ekstra til renovering. Og jeg har svært ved at se, hvordan en pose penge med 5 mia. kr. kan betale en regning på 8 mia. kr.

Derfor mener SF, at renoveringsrammen burde have været større, både set i lyset af, at den eksisterende kø på over 8 mia. kr. ikke bliver fjernet med det her lovforslag, og at nye projekter naturligvis vil hobe sig op og danne kø frem mod 2016 – og dette sidste forhold har ministeren ikke kunnet afvise, når jeg har spurgt til det. Samtidig mener vi, som tidligere nævnt, at staten burde bidrage med noget mere til renoveringen af udsatte boligområder, så de bredeste skuldre også bærer en del af byrden.

Kl. 13:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning om L 61. Vi venter lige et par minutter, fordi der skal gå de her 7 minutter, fra der ringes til afstemning, til vi stemmer, og de er ikke gået endnu. Så vi venter.

Kl. 13:51

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Vi går til afstemning om L 61. Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (S og SF), tiltrådt af et mindretal (EL), og der kan stemmes.

Afstemningen er afsluttet.

For ændringsforslaget stemte 48 (S, SF og EL), imod stemte 62 (V, DF, KF og RV), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes herefter om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (S og SF), tiltrådt af et mindretal (EL), og der kan stemmes.

Afstemningen er afsluttet.

For ændringsforslaget stemte 50 (S, SF og EL), imod stemte 61 (V, DF, KF og RV), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter stemmes om L 60.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af udvalget?
De er vedtaget.

Endelig stemmes om L 62.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?
De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.
Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Sporing af skjult udbytte og andre aktiver, forældelse af konfiskationskrav, hemmelig beslaglæggelse m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 10.11.2010. 1. behandling 18.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

Kl. 13:53

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet. Og vi går til afstemning.

Kl. 13:53

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal RV og EL, tiltrådt af et mindretal, S, SF og LA, om deling af lovforslaget i to lovforslag, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 54 (S, SF, RV og EL), imod stemte 57 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 2, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3 tiltrådt af et flertal (V, DF, KF og LA)?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om værdipapirhandel m.v., møntloven og forskellige andre love. (Kompetencekrav for finansielle rådgivere, risikomærkning af lån, aflønningspolitik, ophævelse af stemmeretsbegrænsninger, oplysningsforpligtelse for udstedere af værdipapirer, offentliggørelse, administrative bødeforelæg, clearing og afvikling af betalinger, indløsning af mønter m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 09.11.2010. 1. behandling 23.11.2010. Betænkning 09.12.2010. Ændringsforslag nr. 29-32 af 10.12.2010 uden for betænkningen af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)).

Kl. 13:54

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:55

(Ordfører)

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil selvfølgelig starte med at sige, at jeg beklager, at økonomi- og erhvervsministeren ikke er her, men der er jo en anden til stede, og jeg vil rette henvendelsen til ministeren.

Dette er jo et udmærket lovforslag, hvor der var to alvorlige knaster, som ministeren efter et par råd har trukket tilbage, og jeg vil sige til ministeren, at det første er det om de almene organisationer. Nu er det godt, at det er justitsministeren, og jeg vil bede ministeren om at prøve at overveje, om det er lagt i det rigtige regi. Nu kom økonomiministeren. Men jeg synes, at ministeren skulle prøve at kigge på, om ikke det var bedre at få flyttet lige netop denne del af lovforslaget til et andet regi. Det håber jeg at ministeren vil tage imod – ikke, at vi har noget imod, at dette lovforslag skal behandles, det synes vi da er fint, men et godt råd er, at man skulle tage og lægge det over i et andet regi.

Det andet gode råd, jeg vil give ministeren, er med hensyn til stemmeretsbegrænsningen: Lad nu være med at komme med et tilsvarende forslag en gang til. Det duer ikke. Det virker jo udmærket, sådan som vi har det nu i lovgivningen, og hvis ministeren mener, at der er behov for at kigge på den del igen, så lad os tale ordentligt om det, så vi ikke kommer i samme situation, som vi var i her, nemlig at vi lavede nogle ting, som fik nogle konsekvenser, som ingen af os egentlig havde regnet med. Så et råd til ministeren er: Tag det roligt, og lad være med at komme med et nyt lovforslag på dette område, medmindre det er behandlet vældig godt.

Det sidste råd til ministeren er, at når ministeren får gode råd om at tage noget ud af lovforslaget, så skulle ministeren lytte til de gode råd i stedet for at vente. Det har ministeriet brugt alt for mange tåbelige kræfter på i stedet for at lytte til, hvad der er blevet sagt.

Kl. 13:57

Kl. 14:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Dette lovforslag var jo et eksempel på, hvordan man blander nogle ting, der intet har med hinanden at gøre. Det, der så er så usædvanligt ved dette lovforslag i modsætning til så mange af de andre lovforslag, som vi behandler, er, at det for en gangs skyld ikke lykkedes regeringen bare at få nogle ting hastet igennem og blandet ind i et lovforslag om alt muligt andet.

Vi har lige fra Socialdemokraternes ordfører hørt nogle gode råd til ministeren. Jeg håber, at ministeren lytter, for jeg synes, at det var nogle væsentlige og gode råd. I forhold til den del af lovforslaget, der handlede om alvorlige indgreb i foreningsfriheden, vil jeg gerne sige mange tak til flertallet uden om regeringen. Det er jo ikke så tit, at det lykkes os at samle et flertal uden om regeringen, så derfor vil jeg gerne sige mange tak ...

Kl. 13:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg synes, der er meget uro i salen. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at vi har slukket for A for afstemning. Der bliver afstemninger senere på dagen, så hvis der er nogle, der er lidt urolige på grund af det, så få den uro ud af kroppen ved at forlade salen nu måske, så vi kan få ro under debatten. Det er i respekt for taleren på talerstolen. Det er rent faktisk derfor, vi er her i Folketingssalen.

Værsgo til fru Line Barfod for at fortsætte.

Kl. 13:59

Line Barfod (EL):

Tak. Jeg kan se, at der stadig er flere af retsordførerne i salen. Jeg vil bare sige, at hvis regeringen vælger at genfremsætte den del af forslaget, som udgør et alvorligt indgreb i foreningsfriheden, så håber jeg, at retsordførerne vil tage det alvorligt og vil se på det, for jeg mener, at det er noget, som man skal bruge lang tid på at diskutere, og ikke noget, man bare kan gennemføre inden jul. Derfor er jeg også glad for, at det lykkedes at få flertal uden om regeringen for at få stoppet den del af forslaget.

Jeg mener, at det allerbedste vil være, hvis regeringen besinder sig og helt lader være med at genfremsætte den del af forslaget i et nyt, selvstændigt forslag og lytter til de advarsler, der er kommet, også fra regeringens eget bagland. Det er jo også CEPOS, Venstres Ungdom og andre, der mener, at det er fuldstændig ude af proportioner at ville pålægge alle foreninger i dette land, som i et eller andet omfang kunne finde på at samarbejde med nogle i udlandet, at de skal registreres, at de skal undergives et kæmpe bureaukrati, at de skal kontrollere i alle ender og kanter, hvem det er, de samarbejder med i udlandet osv. Så jeg håber, at vi ikke hører mere til det her forslag.

Kl. 14:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-25, tiltrådt af udvalget, om ændringsforslag nr. 29 uden for betænkningen af økonomi- og erhvervsministeren, om ændringsforslag nr. 26-28, tiltrådt af udvalget, eller om ændringsforslag nr. 30-32 uden for betænkningen af økonomi- og erhvervsministeren?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven). (Gennemførelse af ændringsdirektivet om rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fusioner og spaltninger m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 10.11.2010. 1. behandling 23.11.2010. Betænkning 10.12.2010).

Kl. 14:00

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:00

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-4, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om varmemforsyning, lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse og lov om foruren

jord. (Digital adgang til oplysninger i forbindelse med ejendoms-handel).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 27.10.2010. 1. behandling 09.11.2010. Betænkning 07.12.2010).

Kl. 14:01

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 45:

**Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. samt sundhedsloven. (Egenbetaling for behandling med kunstig befrugtning, refertilisation og sterilisation i det offentlige sundhedsvæsen og justering af regler om vurdering af forældreegnet-
hed ved behandling med kunstig befrugtning m.v.).**

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 29.10.2010. 1. behandling 04.11.2010. Betænkning 08.12.2010. Ændringsforslag nr. 5 og 6 af 13.12.2010 uden for betænkningen af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder)).

Kl. 14:01

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Ønsker nogle at udtale sig? Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vi ønsker ikke en lang debat om forslaget i dag, som en samlet opposition er imod, men har lige en enkelt kommentar til det første ændringsforslag, som er kommet fra ministeren, og som handler om, at man nu vil give lovhjemmel til at undtage visse grupper for brugerbetaling for kunstig befrugtning.

Det er jo tankevækkende, at man nu åbner for, at der er enkelte grupper, der kan undtages. Det må bare undre, at man i de svar, der er givet i Sundhedsudvalget, allerede nu har sagt, at er en borger kræftpatient og skal i gang med kemoterapi – hvor vi i Danmark er blevet internationalt kendte for, at vi nu kan gå ind og udtage æg fra syge mennesker eller nedfryse f.eks. sæd til senere brug – er vi så nu kommet i den situation, at der er brugerbetaling på, altså at borgeren bagefter, når vedkommende er blevet rask igen og er i stand til at få et barn, så nu skal til at betale.

Nu går det her lovforslag altså ud over kræfttramte, men vi har fået lignende svar i forbindelse med folk med hepatitis og folk med hiv og aids. Jeg bliver nødt til at spørge ministeren i dag – og ministeren må meget gerne svare skriftligt til udvalget, hvis det er lettere: Er det

kun selve brugerbetalingen på hospitalerne, som de patientgrupper, der er i ændringsforslag nr. 1, er tiltænkt, eller kan de her mennesker også undgå brugerbetaling på medicinområdet? Det er jo lidt vigtigt, for det er jo dér, de store udgifter ligger for mange af de her mennesker.

Tak for ordet.

Kl. 14:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:03

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-4, tiltrådt af et flertal i udvalget med undertagelse af Pia Christmas-Møller?

De er vedtaget.

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 5 og 6 uden for betænkningen af indenrigs- og sundhedsministeren som vedtaget.

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendoms-skatter. (Renteforhøjelse og nedslag i de påløbne renter).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 04.11.2010. 1. behandling 16.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

Kl. 14:04

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat. (Ændring af bestemmelserne om loft over grundlaget for beregning af kommunal grundskyld, for så vidt angår fradrag for forbedringer).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

Kl. 14:04

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tilbage i folketingssamlingen 2002-03 udtalte daværende indenrigsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, under førstebehandlingen af L 39, at det var »et fantastisk godt forslag«, og videre: »Det her er jo en fremtidssikret model.« Her 8 år efter, hvor mange lejere i almene boligforeninger, andelshavere og mange, mange tusinde boligejere måned efter måned har betalt for meget i ejendomsskat, så er den nuværende statsministers udtalelser fra 2002 ganske komiske, men også meget, meget alvorlige.

Det står nu helt klart, at hr. Lars Løkke Rasmussen og regeringen overhovedet ikke har haft styr på indretningen og gennemførelsen af skattestoppet. Under behandlingen af det her lovforslag har vi undrende måttet se på, at både indenrigsministeren og skatteministeren løber fra at tage et ansvar for, at der ulovligt er opkrævet ejendomsskat fra mange tusinde borgere. Men ministrene skal vide, at der skal placeres et ansvar. Der er allerede afgivet modstridende forklaringer om, hvem der har ansvaret for den ulovlige skatteopkrævning. Ét er sagt til kammeradvokaten, et andet er sagt til Folketingets Skatteudvalg. Det står mere og mere klart, at der tilsyneladende ikke har været opfølgning på og kontrol af den indførte lovgivning tilbage i 2002-03. Der er med andre ord tale om en ekstremt dårlig regeringsførelse udført af arkitekten bag skattestoppet.

Konsekvenserne kender vi så nu. Kommunerne har igennem Skatteministeriets ansættelse uden lovhjemmel opkrævet for meget i ejendomsskat fra både boligejere, andelshavere, almene boligforeninger og en lang, lang række danske virksomheder. Det er en grundlovssikret beskyttelse af borgerne, at ingen skatter må opkræves uden lov. Socialdemokraterne mener, at det er særdeles alvorligt, at kommunerne gennem Skatteministeriet uden lovhjemmel har opkrævet for meget i ejendomsskat.

Lovforslaget, vi behandler i dag, har til formål at rette op på den her fejl fremadrettet. Ministeren vil nu gøre den ulovlige praksis lovlig. Årsagsforklaringerne for at fremsætte lovforslaget har dog været skiftende. Først var det et skattehul, der skulle lukkes for at sikre, som det påstås, at man ikke løber ind i den såkaldte råjordsproblematik. Det problem kunne dog løses lettere og ikke mindst med en mindre justering af bestemmelsen, men det har ministeren ikke ønsket. Dernæst var virkningen af bestemmelsen utilsigtet og ikke hensigten med loven – et postulat, der slet ikke harmonerer med forarbejderne til bestemmelsen, hvor det klart er anført, at hensigten med bestemmelsen er, at senere ændringer i fradrag skal føre til en reduceret grundskyld. Endelig var det ministerens trædesten for lovforslaget, at der var for lave grundvurderinger tilbage i 2001, og der bliver i lovforslaget postuleret en underlig kausal sammenhæng mellem fradrag og grundværdi, som der slet ikke er saglighed for i vurde-

ringsloven, men efter flere spørgsmål om problematikken er det endnu ikke lykkedes at få et klart svar fra ministeren.

Under udvalgsbehandlingen har det dog vist sig, at lovforslaget vil komme til at virke med tilbagevirkende kraft. Derfor har ministeren nu fremsat et ændringsforslag, som skal rette op på dette og flugte med de udtalelser, som ministeren er kommet med til medierne. Men problemet er, at ministerens ændringsforslag kun retter op på den del af problemet, som handler om allerede afgjorte fradrags-sager, men ikke løser problemet for de grundejere, som endnu ikke når at få en afgørelse inden lovens ikrafttræden. Ministeren vil ikke præcisere ændringsforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse.

Men nu har vi dog så sent som i aftes fået et svar fra ministeren: at man fremover blot kan henvise til svarene på spørgsmål 96, 64 og 24, og dermed sikrer man i den fremtidige fortolkning af loven, at omberegningen ikke virker med tilbagevirkende kraft. Det er endnu en gang lovsjusk fra regeringen, og jeg mener, at ministeren om nogen under lovgivningen på dette område burde vide, at loven skal formuleres klart, sammenhængende og tydeligt, sådan at den ikke fejlfortolkes eller fejlimplementeres af skatteministeren.

Da ministeren ikke ønsker at imødekomme en mere klar lovgivning, kan Socialdemokraterne ikke støtte ændringsforslaget og dermed heller ikke det samlede lovforslag. Socialdemokraterne ønsker at få lovforslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling med henblik på afgivelse af en tillægsbetænkning på baggrund af de spørgsmål, der endnu ikke er besvaret.

Kl. 14:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak, hr. Thomas Jensen. Fru Meta Fuglsang som ordfører.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

I forlængelse af Socialdemokraternes ordfører på området kan jeg sige, at SF deler de bekymringer og den uro, som er omkring det her lovforslag. Der er tale om et lovforslag, hvor det beslutningsgrundlag, der foreligger, og det, der bliver vedtaget, er uklart trods de mange spørgsmål og svar, der er afgivet i den her sag. Der er også tale om et lovforslag, hvor forløbet op til det ikke har været specielt klædeligt. Der er jo blevet begået en fejl, fordi der er opkrævet skat uden et lovgrundlag for det. Det kan være svært at følge med i forløbet med dels at opdage, at fejlen er der, dels at finde ud af, hvad man vil gøre, og hvordan det så skal udmøntes, og det er svært at se klart igennem det forløb, der har været.

Det er også klart, at det er et forløb, som kalder på, at man finder ud af, hvor ansvaret ligger for, hvordan det er kommet så vidt, dvs. et ansvar for, hvorfor det først er opdaget så sent, at man opkræver skat uden at have lovhjemmel til det, og et ansvar for, hvad man gør for at undgå, at man i fremtiden får det samme problem. Vi skal selvfølgelig arbejde på at finde ud af, hvor det ansvar skal placeres, og det må være en del af opgaven i forbindelse med det her lovforslag.

Hvis man skal bruge et lidt folkeligt udtryk, kan man sige, at efter udvalgsbehandlingen del indtil nu er der tale om, at man som folketingsmedlem er forvirret på et højere plan: en forvirring omkring, hvad konsekvenserne af det ændringsforslag, der er, er; en forvirring omkring forløbet indtil nu; og en gang imellem også en forvirring omkring, hvad loven så vil være, efter at det her er vedtaget.

Det er klart, at når der opkræves skat, skal der være et lovgrundlag. Det er også klart, at når man opdager, at der bliver opkrævet skat uden det fornødne lovgrundlag, så er man nødt til at gøre noget: enten at få loven til at passe til praksis eller ændre praksis i forhold til den lov, der er. Her er der så valgt at lave en justering af loven, så den passer med den praksis, der har været indtil nu. Den klædelige

del er så, at man tager højde for, at de borgere, som har betalt for meget i skat, i hvert fald får deres penge tilbage. Men ud over det er der tale om et forløb, hvor det kunstneriske indtryk i hvert fald ikke er specielt godt.

Vi er i SF meget kritiske over for forløbet, og selv om det er klart, at når man finder en så graverende fejl som den her, hvor der opkræves skat uden lovgrundlag, så må vi sige, det også er vigtigt, at det lovforslag, der så ligger, tæller op på det, og at det forløb, der har været, er klart, så man kan stå ved det.

Vi er som sagt kritiske over for det, knytter os til S' bekymringer omkring forløbet og støtter, at det skal tilbage til udvalget, så vi kan afgive en tillægsbetænkning.

Kl. 14:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:12

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal (V, DF, KF og RV)?

Det er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Gebyr for at indgive ansøgninger og klager på familiesammenførings-, studie- og erhvervsområdet).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 25.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

Kl. 14:12

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:13

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal (Venstre, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, SF og Det Konservative Folkeparti)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love. (Differentieret klagegebyr).

Af miljøministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

Kl. 14:13

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Mette Gjerskov.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Mette Gjerskov (S):

Natur- og Miljøklagenævnet er en meget vigtig del af demokratiet i Danmark, demokratiet på naturområdet. Der er nemlig ikke nogen, der kan tale på naturens vegne derude i virkeligheden. Derfor er det vigtigt, at vi har nogle interesseorganisationer og nogle enkeltpersoner, som får muligheden for at tale på naturens vegne. De har muligheden for, hvis en kommune eller en myndighed skulle være kommet til at overse et hensyn til naturen, at klage til Natur- og Miljøklagenævnet. Denne klagemulighed vil regeringen nu begrænse, denne demokratiske ytring vil regeringen nu begrænse. Det er nemlig sådan, at hvor det i nogle sager tidligere har kostet 0 kr. at klage, skal det nu koste 3.000 kr. For andre typer af klager stiger det til det seksdobbelte, fra 500 kr. til 3.000 kr.

Jeg mener, at det er fuldstændig uacceptabelt, at organisationer, som arbejder på frivillig basis, de fleste af dem fuldstændig ulønnet, organisationer som Dansk Ornitologisk Forening, Danmarks Naturfredningsforening og Det Økologiske Råd, organisationer, som måske modtager bidrag på 50 eller 100 kr. fra borgere om året, altså skal hoste op med den store pengepung for at deltage i demokratiet, deltage i det, vi beder dem om. Vi har jo netop givet dem den her ret til at klage, for at vi var sikre på, at der var nogen, der talte på naturens vegne. Nu skal det så altså begrænses. Jeg synes, det er helt uacceptabelt.

Vi har nu haft sagen til behandling i udvalget, vi har haft de grønne organisationer via Det Grønne Kontaktudvalg i foretræde, og vi har endnu ikke kunnet få nogen som helst begrundelse for, hvorfor det her skulle virke. Der er ingen dokumentation for, at der vil være færre klager, som er uretmæssige. Vi kan tværtimod kun se en dokumentation for, at der er tale om at begrænse de mennesker, som sidder derude og bruger deres søndag eftermiddage på at gå de her sager igennem for os for at sikre sig, at naturens stemme bliver hørt. Jeg kan kun se det, som at regeringen og miljøministeren er ude på at lukke munden på naturen. Det kan kun være til skade for naturen, det kan kun være til skade for miljøet, og jeg kan ikke se, hvad det skulle gavne – andet end regeringens pengepung.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Fru Ida Auken som ordfører.

Kl. 14:16

(Ordfører)

Ida Auken (SF):

Tak. Jeg kan sådan set kun erklære mig enig med Socialdemokratiets ordfører. Det er meget mærkeligt at stå med et lovforslag, som har til formål at begrænse antallet af uretmæssige, grundløse klager, og at vi så ikke fra ministeren kan få bare et eksempel på en grundløs klage, som man forventer ikke vil komme som resultat af det her lovforslag. I stedet for får vi i et svar til Folketinget at vide, at ministeren ikke kan dokumentere, at det vil være de grundløse klager, der bliver færre af. Tværtimod, siger man, kan det faktisk være nogle af de retmæssige klager, der bliver færre af.

Synes ministeren, at det vil være rigtig godt, hvis der nu bliver færre at de klagesager, som folk faktisk vinder, fordi man har sat gebyret op? Vil det være en stor succes for ministeren, at de grønne organisationer, som plejer at vinde deres sager, holder op med at klage lige så meget som før? For mig at se vil det være en skandale.

Hvis vi nu tager husdyrområdet, så har Det Økologiske Råd vundet stort set alle deres sager på det her område. Danmarks Naturfredningsforening har vundet stort set alle deres klagesager. Det er jo de her klager, altså dem, der faktisk virker og som der faktisk er grund til at indgive, som man nu går ind og lægger et gebyr på. Så jeg kan simpelt hen ikke forstå, at ministeren ikke kan se, at hele grundlaget for hendes egen lovgivning er faldet bort med det her svar til Folketinget, svar på spørgsmål 8 i forbindelse med loven, hvor hun ikke kan dokumentere, at det skulle være de grundløse klager, der forsvinder her.

Vi kan i stedet risikere, at alle de klager, der faktisk er god grund til at indgive, måske bliver færre nu. Vi kan risikere, at de grønne organisationer, som arbejder frivilligt, skal have mange tusind kroner, måske flere millioner, ude af svømme på det her område, som om de ikke havde gode formål nok at bruge deres penge til. Nu skal pengene være parkeret som dummebøder i et ministerium, og det synes vi er dybt utilfredsstillende.

Jeg må altså igen anbefale ministeren at svare på, hvad det er for nogle grundløse klager, man forventer ikke vil komme som følge af det her lovforslag.

Kl. 14:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Vi skal lige have lidt mere ro i salen, tak.

Hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Da vi første gang hørte om det her lovforslag, blev det meget klart sagt af miljøministeren, at hun håbede, at det, at man satte gebyret op, ville få miljøorganisationerne til at tænke sig om, inden de klagede.

Det er jo altid en god og fornuftig ting at håbe på, at andre mennesker vil tænke sig om – man kan sige, at det i nogle tilfælde måske ville være rart, hvis regeringen også tænke sig om. For da vi så spurgte om, hvad det var for nogle sager, ministeren tænkte på, som ikke skulle anlægges, fik vi jo indtryk af, at ministeren havde en længere liste over åbenlyst grundløse klager, som naturligvis ikke burde være afleveret. Da vi så bad om at få en redegørelse eller bare et enkelt eksempel på en sådan sag, viste det sig, at miljøministeren ikke havde et sådant eksempel.

Derfor er mit spørgsmål til miljøministeren, om det ikke er en fejltagelse, at det her lovforslag ikke er trukket tilbage, da det jo står helt klart, at begrundelsen for at fremsætte lovforslaget ikke holder vand. Det er jo tilgiveligt – ministeren har jo før ændret opfattelse i sager, hvor hun har opdaget, at hun tog fejl, og det er jo en god egen-skab at have som minister, at man gør det. Kunne det brede sig til andre ministerier, ville det være et stort fremskridt. Men jeg synes måske, at det i lige præcis denne sag er så åbenlyst, at de begrundelser, der er anført for lovforslaget, er forkerte. Man har ingen dokumentation for, at der er kommet nogen som helst klager, som ikke har været berettigede.

Ministeren har to muligheder: Hun kan forklare, hvad det er for nogle sager, hun har henvist til, give os en redegørelse, og så kan hun beklage, at hun ikke har svaret korrekt og fyldestgørende på de skriftlige spørgsmål, der er stillet, eller også kan hun jo bare erkende, at det her lovforslag er et ubegrundet lovforslag, som burde trækkes tilbage.

Kl. 14:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 31:

Forslag til lov om ændring af toldloven. (Kontrol med likvide midler, kontrolanlæg ved landfaste forbindelser til udlandet og hjemmel til anvendelse af kropsscannere i forbindelse med personeftersyn).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 13.10.2010. 1. behandling 04.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

Kl. 14:21

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:21

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2, tiltrådt af et flertal, udvalget med undtagelse af Liberal Alliance?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (S, SF og RV), tiltrådt af et mindretal (EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 51 (S, SF, RV og EL), imod stemte 56 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Kl. 14:23

Herefter er ændringsforslag nr. 1, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 4, tiltrådt af et flertal, udvalget med undtagelse af Liberal Alliance?

Det er vedtaget.

Det foreslås, at lovforslaget går direkte til tredje behandling.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Investering i vedvarende energi).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 26.11.2010. Betænkning 08.12.2010).

Kl. 14:22

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag. Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love. (Indberetning af indtægter fra sommerhusudlejning kombineret med forhøjet bundfradrag, ophævelse af fradrag for tobaksudgifter m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 26.11.2010. Betænkning 08.12.2010. Ændringsforslag nr. 3 af 10.12.2010 uden for betænkningen af skatteministeren (Troels Lund Poulsen)).

Kl. 14:22

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen af skatteministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Kl. 14:23

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Klaus Hækkerup har bedt om ordet som ordfører.

Kl. 14:23

(Ordfører)

Klaus Hækkerup (S):

Jeg skal ikke anklage formanden for at læse op og stå med næsen i papirerne og ikke se, når man vifter med hånden. Det er fint nok, for det skal også gå hurtigt.

Vi vil gerne have en afstemning om det ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen. Der har simpelt hen ikke været tid til at realitetsbehandle det i udvalget, og vi agter at undlade at stemme til det pågældende ændringsforslag.

Kl. 14:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er lige nogle tekniske ting, der skal ordnes. Vi imødekommer naturligvis hr. Klaus Hækkerups anmodning, men det skal lige ordnes teknisk, og så tager vi afstemningerne forfra.

Jeg beklager, at vi ikke fik set hr. Klaus Hækkerups flagrende arm før. (*Munterhed*). Der er dømt pause, indtil vi får det ordnet.

Vi starter forfra igen. Jeg går ud fra, at der ikke er flere, der vil udtale sig nu. Det er der ikke. Så går vi til afstemning.

Kl. 14:25

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen af skatteministeren, og der stemmes nu.

Afstemningen er slut.

For stemte 57 (V, DF og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 52 (S, SF, RV og EL).

Ændringsforslaget er vedtaget – overraskende nok.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Så kan jeg sige, at der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 2. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love. (Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling, justering af reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger og krav til placering af midlerne i godkendte udenlandske pensionsordninger m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 26.11.2010. Betænkning 08.12.2010. Ændringsforslag nr. 13 af 13.12.2010 uden for betænkningen af skatteministeren (Troels Lund Poulsen)).

Kl. 14:26

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:26

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 13 uden for betænkningen af skatteministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3-12, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 2. behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Kompensation for kommunale skatteforhøjelser).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

Kl. 14:27

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Kl. 14:27

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

25) 2. behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ægtefællerabat vedrørende multimediebeskatningen).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 01.12.2010. Betænkning 08.12.2010).

Kl. 14:27

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Man skal passe på ikke at komme til at lave nye skel i skattereglerne mellem dem, der gælder for ægtepar, og dem, der gælder for par, der blot er samboende. Det er jo netop det, regeringen og Dansk Folkeparti gør med det her lovforslag.

Socialdemokraterne og SF vil ikke være med til at indføre nye elementer i skattelovgivningen, der sætter skel mellem ægtepar og folk, der har valgt at leve sammen uden at gifte sig, og derfor ønsker Socialdemokraterne og SF, at forslaget om ægtefællerabatten på multimedier udgår og erstattes af en individuel skattefrihed, når en lønmodtager har privat rådighed over en enhed – et multimedie.

Socialdemokraterne og SF mener, at de hårdtarbejdende lønmodtagere, som kun har et arbejdsgiverbetalt multimedie til privat rådighed derhjemme, skal friholdes for betaling af multimedieskat. Det vil vi for at imødekomme lønmodtagernes mulighed for at løse hverdagens udfordring med at skabe en god balance mellem arbejds- og familieliv. Det er f.eks. folkeskolelæreren eller underviseren, der som led i sit arbejde har behov for at rette opgaver derhjemme, kom-

munikere med forældrene på skolens intranet osv. Det er også en imødekommelse af håndværkeren, politibetjenten, SOSU-assistenten og mange flere, som har en mobiltelefon med hjem, så de kan stå til rådighed for tilkaldevagter.

Med denne individuelle fritagelse af den enkelte lønmodtager, som kun har et multimedie til rådighed, sikres det nemlig, at helt almindelige lønmodtagere ikke beskattes, når de blot ønsker at passe deres arbejde i god balance mellem familie- og arbejdsliv.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Er der flere, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet, og derfor er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:29

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (S og SF) tiltrådt af et andet mindretal (RV), og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte 49 (S, SF og RV), imod stemte 56 (V, DF, KF), hverken for eller imod stemte 2 (EL).

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 2 stillet og tiltrådt af det samme mindretal bortfaldet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

26) 2. behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Optjeningsprincip for børnefamilieydelse og børnetilskud, forbedret kontrol og udvidet modregningsadgang ved udbetaling af børnefamilieydelse).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 01.12.2010. Betænkning 09.12.2010).

Kl. 14:30

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-4, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

27) 2. behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, registreringsafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love. (Ændrede fordelingsregler på kraft-varme-området, forøgelse af fradrag for moms på hotelydelser og færdselsskadede køretøjer).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 30.11.2010. Betænkning 09.12.2010).

Kl. 14:31

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:31

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1, af et mindretal (LA) om deling af lovforslaget i 2 lovforslag. Der stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 51 (S, SF, RV og EL), imod stemte 57 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 2 og 3, stillet af det samme mindretal, bortfaldet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 5-16 af et flertal (udvalget med undtagelse af EL og LA)?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 17 af et mindretal (S, SF og RV), tiltrådt af et mindretal (EL og LA). Der stemmes.

Afstemningen er slut.

For stemte 51 (S, SF, RV og EL), imod stemte 56 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 4 og 21, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 18-20, 22 og 23 af et flertal (udvalget med undtagelse af EL og LA)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

28) 2. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Ændring af skatteordningen for udenlandske forskere og nøglemedarbejdere).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010. 1. behandling 01.12.2010. Betænkning 08.12.2010).

Kl. 14:33

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:33

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-12, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

29) 2. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til postlov.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse (Omtrykt) 27.10.2010. 1. behandling 18.11.2010. Betænkning 09.12.2010. Ændringsforslag nr. 3-5 af 13.12.2010 uden for betænkningen af transportministeren (Hans Christian Schmidt)).

Kl. 14:33

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg gør opmærksom på, at transportministeren har oplyst, at han ønsker at tage ændringsforslag nr. 2 i udvalgets betænkning tilbage. Er der nogen, der ønsker at optage dette forslag?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslag nr. 2 bortfaldet.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:34

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslagene nr. 3-5 uden for betænkningen af transportministeren som vedtaget.

De er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

30) 2. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om private fællesveje.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 05.11.2010. 1. behandling 25.11.2010. Betænkning 09.12.2010. Ændringsforslag nr. 20-22 af 13.12.2010 uden for betænkningen af transportministeren (Hans Christian Schmidt)).

Kl. 14:35

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Jens Christian Lund som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Jens Christian Lund (S):

Vi tilkendegav ved førstebehandlingen, at vi ville sige ved andenbehandling, hvad vi ville stemme.

Vi er enige med ministeren i, at der er behov for tilstandsrapporter, at der er behov for høringsfrister, og at der er behov for klage-

muligheder. Det er vi overbeviste om er gode ting, og vi er også overbeviste om, at langt, langt de fleste kommunalbestyrelser har den samme indstilling. Derfor skal vi huske, at kommunalbestyrelserne er dem, der egentlig varetager borgernes rettigheder derude lokalt.

Vi vil gerne rose ministeren for at have lyttet til sommerhusejerne. Det kan godt være, at der ikke er den store forskel mellem det første forslag og det andet forslag, men det gav en masse usikkerhed, og det er jo godt, at ministeren har lyttet til det. Så vi vil hellere end gerne stemme for de ændringsforslag, som vedrører sommerhusejerne, og også det ændringsforslag, som ministeren har stillet, efter at betænkningen er afgivet.

Det, vi derimod ikke kan stemme for, er DF's ændringsforslag, hvor DF jo direkte går ind og laver lovgivning, som er forårsaget af én kommunalbestyrelses beslutning. Det kan vi ikke lægge stemmer til, og hvis vi skulle stemme om det, ville vi selvfølgelig derfor stemme gult.

Med hensyn til selve lovforslaget, vil jeg sige, at der er meget godt i det. Men det, der er det værste i forslaget, er, at ministeren nu går ind og laver lovgivning om, hvordan kommunalbestyrelserne skal tilrettelægge lige netop den type sager, således at de ligesom med tronfølgeoven og grundloven skal vedtages i to på hinanden følgende kommunalbestyrelser. Vi synes ikke, der er en rimelighed i, at man blander sig sådan i kommunalbestyrelsernes arbejde. Det er fornuftige mennesker, vi har ude i kommunalbestyrelserne, og vi mener, der er en risiko for, at det får nogle konsekvenser, som jeg er helt sikker på at ministeren ikke har ønsket. Derfor vil vi sige, at når vi kommer til den endelige afstemning ved tredje behandling, stemmer vi gult, for det vil vi ikke lægge stemmer til. Der er meget andet godt, som vi selvfølgelig dermed tilkendegiver at vi bakker op.

Kl. 14:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Anne Bastrup – som jeg ser er på vej herop – som ordfører for SF.

Kl. 14:38

(Ordfører)

Anne Bastrup (SF):

I en normal folketingssamling med en normal regering ville man på baggrund af den konference, der blev holdt i 2009, stille og roligt have gennemarbejdet det her forslag, kaldt en vejmyndighed for en vejmyndighed og ikke blandet kommune, kommunalbestyrelse, og vejmyndighed sammen i en pærevælling. Man ville have haft tid til stille og roligt at sende det her lovforslag i høring, og man ville seriøst have overvejet, hvordan man kunne ligestille grundejere med kommunen, når det drejer sig om at overtage veje. Så skulle der af uransagelige grunde pludselig ske noget rigtig, rigtig hurtigt, og det betyder, at det her lovforslag, som nu står til at blive vedtaget i slutningen af den her uge, er gedigent lovsjusk.

Vi får strubevis af ændringsforslag lige op til det sidste. Jeg kan se, at Kommunernes Landsforening er kommet med et høringssvar i allerallersidste øjeblik, som så også har fået ministeren til at komme med ændringsforslag. Det her er bare ikke i orden. Det er en meget, meget kompliceret lovgivning, vi kaster os ud i. Det her drejer sig om mennesker, som muligvis/muligvis ikke kan få en vej. Vi kan med den her lovgivningsproces risikere, at vi lander i en frygtelig masse retssager og en frygtelig masse klagesager, og det er bare ikke godt nok.

Jeg så meget gerne, at vi stille og roligt havde fået gennemarbejdet det her lovforslag, således at vi efter jul kunne have været sikre på, hvad det så er, der bliver vedtaget. Men nej, fordi der er en enkelt kommune, der efter eget udsagn – og jeg tror, det er rigtigt – har brugt ca. 3 år på at finde ud af, hvordan de skal harmonisere deres veje og så valgte at harmonisere halvdelen af kommunens veje og

ikke nåede den sidste halvdel, skal vi så skynde os. Jeg forstår ikke helt hvorfor, men det er så den situation, vi står i nu.

I SF forventer vi naturligvis af kommunerne, når private skal overtage en vej, at denne vej er i ordentlig stand, selvfølgelig, og det så vi meget gerne at man gennemførte ved lovgivning, stille og roligt. Vi så selvfølgelig meget gerne, at der var klageordninger. Men det her, hvor vi væltes til med ændringsforslag i sidste øjeblik, synes jeg er betegnende for den måde, som regeringen efterhånden lovgiver på, og hver gang med et massivt flertal, vi bliver altid stemt ned. Så derfor kan man godt blive lidt vemodig over, at det her så tilsyneladende skal være dansk lov og den måde, som vi i det danske Folketing vedtager love på.

Kl. 14:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Jeg havde ikke forstået, at hr. Kim Christiansen i første omgang bad om ordet som ordfører – men hr. Kim Christiansen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Jeg markerede sikkert heller ikke så tydeligt, det skal jeg beklage.

Det er nu også lige så meget, fordi hr. Jens Christian Lund går på talerstolen og siger, at man ikke vil støtte Dansk Folkepartis ændringsforslag; man vil omvendt stemme gult til loven. Det er jo sådan lidt et underligt vægelsind, for der er jo faktisk et flertal for Dansk Folkepartis ændringsforslag, og dermed er det jo så også en del af lovgivningen, og den vil man så stemme gult til, kan jeg forstå.

Det er rart, når Socialdemokratiet kommer med rene, klare meldinger til borgerne. På den ene side skoser de os andre for at gøre noget, der ikke er rigtigt; på den anden side vil man ikke selv være med til at tage ansvar for det.

Ændringsforslaget gør i al sin enkelthed bare, at man sidestiller borgerne i forhold til det her lovforslag. Det går ind og modvirker, at en smart kommunalbestyrelse, som står op midt om natten for at omgå en lovgivning, ikke vil lykkes med sit forehavende, og jeg synes, det er ganske rimeligt, at alle borgere bliver stillet lige i forhold til loven.

Så det er sådan set i al sin enkelthed det, det går ud på, vil jeg sige til hr. Jens Christian Lund, og det synes jeg ville have klædt Socialdemokratiet at støtte, når man ikke kan stemme imod det.

Kl. 14:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Anne Bastrup for en kort bemærkning.

Kl. 14:42

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen, at nu har vi det princip i det danske Folketing, at man kan stemme grønt, hvis man synes, det hele er rigtig godt; man kan stemme gult, hvis man synes, at der er noget, der er godt, og noget, der er skidt; og så kan man stemme rødt, hvis man samlet set synes, at det hele er noget rigtig skidt. Derfor synes jeg, at Socialdemokratiet og SF's linje er ganske klar. Vi synes, at der er nogle ting i det her lovforslag, som det er godt at få oprettet, nemlig klagerregler, ligestilling mellem, hvilken status vejen skal have, hvilket niveau vejen skal have, men at Dansk Folkeparti jagter en enkelt kommune med et ændringsforslag er simpelt hen bare så meget ude i hampen.

Vi sidder her 179 mennesker, som efter omstændighederne får et ganske, ganske rimeligt vederlag. Vi har en valgordning, der gør, at kommunerne skal være ansvarlige for det, de laver, og så virker det

fuldstændig absurd, at fordi en enkelt kommune træffer en beslutning, som den i øvrigt har arbejdet på i 3 år, men som hr. Kim Christiansen er uenig i, vupti, så ændrer Dansk Folkeparti på det, og vupti, så hopper regeringen på det, for det er jo Dansk Folkeparti, der bestemmer herinde.

Kl. 14:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:43

Kim Christiansen (DF):

Jamen det er da stort. Jeg synes, det er stort af fru Anne Bastrup at bekendtgøre for hele den samlede sal her plus dem, der måtte sidde at kigge på ude ved fjernsynene, at det er Dansk Folkeparti, der bestemmer herinde på Christiansborg. Det er nok sådan lidt med modifikationer, men vi bruger selvfølgelig vores mandater, på samme måde som fru Anne Bastrup bruger Socialistisk Folkepartis mandater.

Men jeg kan jo altså bare forstå, at fru Anne Bastrup ikke er enig i, at man skal sidestille alle borgere i forhold til lovgivningen. Det er det, vi gør med det her ændringsforslag. Der imødegår vi bare, at der er en kommune – set med vores øjne i hvert fald – der er lidt for smart. Jeg kan love fru Anne Bastrup, at borgerne i det pågældende område er ret glade for den løsning.

Kl. 14:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Anne Bastrup.

Kl. 14:44

Anne Bastrup (SF):

Hr. Kim Christiansen er nok ikke klar over, at halvdelen af borgerne i den pågældende kommune rent faktisk har fået ændret deres vejes status i overensstemmelse med de forudsætninger, der lå, da kommunalreformen blev lavet. Så skulle man i gang med den anden halvdel, og det kunne ikke lade sig gøre, og sådan er det. Men at sige, at de er blevet ligestillet, synes jeg afslører, at Dansk Folkeparti overhovedet ikke har sat sig ind i det her område.

Kl. 14:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:45

Kim Christiansen (DF):

Det er klart, at det ikke sidestiller i forhold til dem, som loven har haft indvirkning på for år tilbage – sådan er det jo, når vi laver lovgivning. Men det sidestiller i hvert fald i forhold til, hvordan den nuværende situation er, så jeg tror ikke, at det er, fordi Dansk Folkeparti ikke har sat sig ind i det; det kan bare være, at vi måske ikke har samme opfattelse af det som fru Anne Bastrup.

Kl. 14:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jens Christian Lund for en kort bemærkning.

Kl. 14:45

Jens Christian Lund (S):

Nu blev der jo direkte henvendt sig til mig fra Dansk Folkepartis side. Jeg vil gerne sige, at jeg ikke synes, at ordføreren har lyttet efter. Jeg synes, at jeg ret godt begrundede de gode ting for borgerne. Til gengæld synes jeg, at alle de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der hører den her debat, virkelig kan spørge om, hvad Dansk Folkeparti regner dem for, når de kommer med sådan et forslag. Fra den kommune, vi taler om, har vi fået en meget grundig beskrivelse af, hvad

der er sket. Alligevel går flertallet i Folketinget nu ind og underkender den gruppe. Jeg kender og har talt med borgere i den kommune, som har været meget tilfredse med den måde, de er blevet behandlet på. Så det er ikke alle borgerne, der er utilfredse.

Jeg synes, det er væsentligt, at vi her siger til kommunalbestyrelsesmedlemmer: Dansk Folkeparti stoler ikke på det, I laver ude i kommunerne, og derfor kan I forvente, at Dansk Folkeparti fremover, så længe de har magten, vil sørge for, at kommunernes beslutninger bliver omgjort. Det synes jeg ikke at vi kan være bekendt. Jeg har selv siddet i en kommunalbestyrelse, og det er fornuftige og kloge mennesker, der sidder der.

Kl. 14:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:47

Kim Christiansen (DF):

Nu ville det jo være rart, hvis man kunne gå på talerstolen og selv få lov at udtrykke, hvad det er, man mener. Hr. Jens Christian Lund lægger mig jo simpelt hen ord og holdninger i munden.

Det her handler jo ikke om, at vi ikke har tillid til det kommunale system og til de mange dygtige kommunalpolitikere, der er rundtomkring i landet. Her har vi altså bare haft at gøre med en kommunalbestyrelse, som synes, at de skulle være lidt smartere end gennemsnittet og forsøge at omgå en lovgivning. Det bryder vi os ikke om. Vi vil gerne have, at alle borgere bliver behandlet ens i forhold til den her vejlov, og det er det, vi har sikret med det her ændringsforslag. Så det handler hverken om mistillid eller noget andet, vil jeg sige til hr. Jens Christian Lund.

Kl. 14:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 14:47

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil gerne sige til Dansk Folkepartis ordfører, at vi har fået et særdeles grundigt materiale fra Lyngby-Taarbæk Kommune – det går jeg ud fra Dansk Folkeparti har læst – og det kan vi da ikke sidde overhørig. Og derfor kan vi ikke stemme for en lov, hvor man beslutter, at det lige netop går ud over dem.

Det er ikke det værste i det. Det værste er det, at man siger, at der også fremover skal gå to kommunalbestyrelsesvalg, altså at det skal være to forskellige kommunalbestyrelser, der skal vedtage lige netop det her. Så vigtigt er det her ikke, at vi kan tage selvbestemmelsen væk fra borgerne. Det er helt urimeligt, vil jeg sige til Dansk Folkeparti.

Kl. 14:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Ved førstebehandlingen lagde jeg jo ikke skjul på, at jeg syntes, det var et perspektivrigt forslag, som lå her. Jeg tror, jeg roste det så meget, at transportministeren misforstod mit indlæg og troede, det var en særlig raffineret måde at tage afstand fra forslaget på. Men det var det ikke. Jeg mener stadig væk, at tankegangen om, at det skal være rigtig, rigtig besværligt at privatisere de goder, som kommunerne har og stiller til rådighed for borgerne, er rigtig fornuftig, og jeg så gerne de principper, der ligger i den her lovgivning, udvidet til andre områder.

Jeg synes også, det er besnærende at sige, at når det handler om veje, må man i hvert fald ikke privatisere med henblik på at spare penge, et andet interessant og spændende princip, vi kunne udvide til også at omfatte privatiseringer på andre områder.

Så enhedslisten var sådan set ikke i tvivl: Vi ville ved tredjebehandling, på trods af at der kunne være mindre teknikaliteter, som man kunne være skeptisk over for, stemme for lovforslaget uden tøven.

Men så sker der lige pludselig det, at Dansk Folkeparti kommer med et forslag, som jo ikke handler om at ligestille nogle borgere med nogle andre borgere, men handler om at behandle en ganske bestemt sag i en bestemt kommune, at man ligesom siger, at her griber Folketinget ind og ændrer ved en beslutning, som denne kommune har truffet på fuldt lovlig vis. Og der må vi sige, at den slags lovgivning med tilbagevirkende kraft kan Enhedslisten ikke medvirke til.

Derfor er vi imod det ændringsforslag, Dansk Folkeparti er kommet med, og derfor vil vi også ved tredjebehandlingen stemme imod det her lovforslag, selv om det sker med blødende hjerte, fordi det bestemt indeholder mange gode socialistiske tanker, som vi slet ikke var klar over havde sneget sig helt ind i regeringen. Men beklageligvis vil jeg sige: Det, som Dansk Folkeparti her har lavet, åbner en ladeport for, hvordan vi fremover kan regere rundt med kommunerne, og det synes vi er fuldstændig uacceptabelt.

Kl. 14:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 14:50

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 20 uden for betænkningen af transportministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 21 uden for betænkningen af transportministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2-4, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 5, tiltrådt af et flertal (udvalget undtagen EL)?

Det er vedtaget.

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 22 uden for betænkningen af transportministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 6, tiltrådt af udvalget, om ændringsforslag nr. 7, tiltrådt af et flertal (udvalget undtagen EL), om ændringsforslag nr. 8-14, tiltrådt af udvalget, om ændringsforslag nr. 15, tiltrådt af et flertal (udvalget undtagen EL), eller om ændringsforslag nr. 16-18, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 19 af et mindretal (DF), tiltrådt af et mindretal (V og KF), der tilsammen udgør et flertal?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

31) 2. behandling af lovforslag nr. L 21:

Forslag til lov om ændring af lov om bæredygtige biobrændstoffer. (Pligt for importører eller producenter af benzin, gas eller dieselolie til reduktion af drivhusgasser fra transport m.v.).

Af klima- og energiministeren (Lykke Friis).

(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 29.10.2010. Betænkning 02.12.2010).

Kl. 14:52

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:53

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-9, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

32) 2. behandling af lovforslag nr. L 22:

Forslag til lov om ændring af lov om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram og lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. (Green Labs DK-programmet).

Af klima- og energiministeren (Lykke Friis).

(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 29.10.2010. Betænkning 02.12.2010).

Kl. 14:53

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

33) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til klima- og energiministeren:

Hvilke nye initiativer agter regeringen at tage i lyset af udviklingen siden offentliggørelsen af regeringens klimatilpasningsstrategi?

Af Ida Auken (SF), Mette Gjerskov (S), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 05.11.2010. Fremme 09.11.2010).

Kl. 14:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til på torsdag, den 16. december 2010.

Fru Ida Auken som ordfører for forespørgerne til begrundelse af forespørgslen.

Kl. 14:54

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Ida Auken (SF):

For et par år siden fremlagde regeringen efter meget hårdt pres den her strategi for tilpasning til klimaændringer i Danmark. Den strategi er nærmest tømt for indhold; der er en portal til 10 mio. kr., og der er en forskningskoordineringsindsats og et koordineringsforum, men ellers er der stort set ikke noget handling i den her plan.

Det har vi hørt rigtig meget kritik af. Planen fik en meget, meget hård medfart i høringsrunden, selv om det ikke fik regeringen til at ændre noget som helst. Vi har hørt Kommunernes Landsforening gentagne gange bede om en egentlig handlingsplan på det her område, og vi har hørt Dansk Industri sige, at indsatsen langtfra er tilstrækkelig. Og vi så jo så også i august i år, hvordan der ser ud derude i virkeligheden: Vi kunne se regnvand i en halv meters højde i folks villaer, vi kunne se kloakvand, der væltede ud af toiletterne hjemme hos folk, vi kunne se biler, der druknede i søer på motorvejen, og søer, åer og vandløb, der gik over deres bredder. Det var sådan set temmelig voldsomt, og jeg er ked af at sige det, men det bliver ikke mindre voldsomt i de kommende år – og det siger Energi styrelsen jo sådan set også – opgaven bliver ikke mindre.

Derfor vil vi gerne høre regeringen, hvad man har tænkt sig at gøre for at følge op på den her klimatilpasningsplan, som jo tydeligvis langtfra er tilstrækkelig, og som langtfra giver kommunerne de redskaber, de efterspørger, de muligheder til at handle, hvilket vi også kan se, i forhold til hvor langt kommunerne egentlig er kommet på det her område.

Derfor vil vi gerne spørge klima- og energiministeren, hvilke nye tiltag vi kan forvente på det her område som opfølgning på den her klimatilpasningsstrategi, når nu den så langtfra er tilstrækkelig til at tage sig af de problemer, der er i øjeblikket.

Kl. 14:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så er det klima- og energiministeren til besvarelse af forespørgslen.

Besvarelse

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak, og også tak for forespørgslen, som giver en god mulighed for at diskutere et vigtigt emne, nemlig klimatilpasning. Og som fru Ida Auken også redegjorde for, kan vi jo alle sammen stadig huske, hvordan regnen væltede ned i august i år, og også hvilke skader den voldte rigtig mange steder, både på huse og naturligvis også på vores infrastruktur. Det er – og det er også korrekt, og det har Energistyrelsen jo også peget på – den slags mere ekstreme vejr, som vi skal forberede os på at der kommer mere af fremover. Og det er jo konsekvenserne af sådanne forandringer, som vi nu og i de kommende mange år løbende skal forebygge.

Det er positivt, at både regering og opposition har fokus på klimaforandringernes konsekvenser for Danmark, og det er også positivt, at vi er enige om, at når det gælder om at tilpasse sig til fremtidens mere ekstreme vejr, skal vi ikke sidde på hænderne.

Tillad mig lige ganske kort at genopfriske de overordnede principper, der er fastlagt i regeringens klimatilpasningsstrategi fra 2008. For det første er strategien faktabaseret. Den bygger på gennemarbejdede analyser, stort forarbejde, bl.a. modelberegninger for den klimatiske udvikling for Danmark. Med august måneds regnskyl i frisk erindring kan det naturligvis være fristende at sætte en masse nye initiativer i gang omgående, men netop i denne type situationer har vi som politikere ansvaret for at holde tungen lige i munden. Store, nye initiativer, der alene tager afsæt i august måneds regnskyl, risikerer at blive uigennemtænkte og for dyre. Løsningerne skal i stedet i videst muligt omfang være vidensbaserede og gennemtænkte, simpelt hen fordi løsningerne skal holde i rigtig, rigtig mange år, og regeringen er derfor ikke tilhænger af hovsapolitik.

Hvad angår strategien, viderefører den for det andet den kendte arbejdsdeling mellem stat og kommune. Det er jo en grundlæggende arbejdsdeling, den har vi fastholdt, og den agter vi også at fastholde fremadrettet. En stor del af klimatilpasningsarbejdet vil foregå lokalt ude i kommunerne. Regeringen er overbevist om, at kommunerne selv er de bedste til at håndtere og implementere konkrete løsninger på klimatilpasningsområdet, kommunerne har nemlig lokalkendskabet. Og vi ved jo også, at kommunerne er vidt forskellige med hensyn til behovet for klimatilpasning. Der er jo altså alt andet lige stor forskel på at bo på den jyske højderyg og at bo i f.eks. Greve, der er særlig udsat. Det giver derfor ikke mening, hvis staten skal diktere, hvad der skal gøres, og sikre, at det bliver gjort i den enkelte kommune.

For det tredje er strategien økonomisk ansvarlig. Den tager højde for, at vi i vores iver efter at forebygge skader som følge af klimaforandringerne samtidig skal være økonomisk ansvarlige. Klimatilpasning skal indtænkes, når der alligevel skal udskiftes og renoveres, når der sker arealplanlægning, eller når der bygges nyt. Det blev sagt på en nylig afholdt konference om klimatilpasning i oktober, at det burde være en tommelfingerregel, at hver gang man laver et klimatilpasningstiltag, skal det tjene mindst et ekstra formål. Set med de briller vil klimatilpasning ikke bare være et problem, men absolut også være en mulighed, f.eks. i forbindelse med at få skabt nye grønne områder. Det er økonomisk ansvarligt, og det er også sund fornuft.

Når jeg så bliver spurgt, hvilke initiativer regeringen agter at tage på klimatilpasningsområdet i lyset af udviklingen siden 2008, så er svaret, at vi løbende tager alle de nødvendige initiativer, nøjagtig ligesom vi har gjort det hidtil. Og det agter vi naturligvis at blive ved med.

Lad mig give nogle eksempler på nogle af de mest centrale initiativer, regeringen har taget, siden strategien så dagens lys i 2008.

Først og fremmest er der blevet etableret et statsligt videncenter for klimatilpasning, der indsamler og formidler ny viden om klimaforandringer og mulige tilpasningsløsninger. Desuden har vi oprettet et koordinationsforum for klimatilpasning, og her deltager Kommunernes Landsforening, Danske Regioner og alle relevante ministerier, i alt ni centrale ministerier, med henblik på at sikre koordinering af klimatilpasning på tværs af sektorer og myndigheder. Dette forum sætter analyser i gang. F.eks. kommer vi over i en samfundsøkonomisk screening af klimatilpasning, og man peger også løbende på indsatsområder.

Også på forskningsområdet sikrer vi, at der sker en koordinering af den forskning, der har relevans for klimatilpasning, og at der leveres autoritative klimadata og forskningsresultater. Dette sker i samarbejde med universiteterne og øvrige forskningsinstitutioner under ledelse af DMU på Aarhus Universitet. Og der følger penge med. I de seneste år er der via globaliseringspuljen afsat midler til forskning i klimatilpasning.

Hvis vi kunne konstatere, at der siden klimatilpasningsstrategiens offentliggørelse 2008 og til i dag ikke havde været fremdrift i tilpasningsindsatsen, ville der naturligvis være grundlag for at vurdere, om vi var gået rigtigt til værks. Men det er ikke tilfældet. Vi er i gang, både staten og en lang række kommuner, både inden for egne kommunegrænser og også på tværs af kommunegrænserne. Regeringen har tillid til, at kommunerne kan finde ud af at samarbejde på tværs af kommunegrænser dér, hvor det er nødvendigt og klogt.

Kl. 15:01

Det findes der da også en række eksempler på. Region Midtjylland har i dialog med regionens 19 kommuner i 2010 udmeldt, hvordan regionens kommuner aktivt kan tage stilling til klimaforandringerne både individuelt og sammen. Region Hovedstaden er i gang med en samlet klimastrategi, som vil dække 29 kommuner. Kommunerne Lolland, Odsherred og Slagelse er sammen med Region Sjælland og Kommunernes Landsforening gået sammen om et projekt om kystudvikling, hvor klimatilpasningen og vandstandsstigningerne er centrale spørgsmål. Og kommunerne Rudersdal, Hørsholm og Fredensborg har iværksat fælles klimatilpasningsprojekter.

Statens rolle går jo så ud på at udstyre kommunerne med den nødvendige viden og selvfølgelig også de nødvendige værktøjer. Staten skal understøtte, at de rigtige beslutninger tages af kommunerne; vi skal ikke tage beslutningerne for dem, det gør de bedst selv.

Noget af det, som kommunerne i høj grad efterspurgte også i forbindelse med regnen i august, var et klimascenarie. Det har vi jo så udmeldt, og det kan de nu bruge i deres planlægning frem til midten af dette århundrede. Dermed er der nu også det samme udgangspunkt og en fælles reference for alle kommunerne og selvfølgelig også for staten.

Jeg kan også nævne initiativet om at opdatere DMI's varslingsssystem, så det bliver bedre til at tage højde for nutidens og fremtidens mere ekstreme vejr. Og som et nyt initiativ vil Videncenter for klimatilpasning øge sin kommunikationsindsats over for kommunerne og i 2011 gennemføre en tour de klimatilpasning med en række regionale workshopper for at skabe mere opmærksomhed om den viden og de værktøjer, der allerede eksisterer på portalen.

Så vurderer regeringen naturligvis løbende den gældende lovgivning for at sikre, at der ikke findes lovgivningsmæssige barrierer for klimatilpasningen. Lad mig give fem eksempler fra 2010:

For det første er en ny lov om stormflod og stormfald blevet vedtaget i dette forår. Der er nu skabt incitament, der fremmer klimatilpasning, i form af en ny erstatningsmodel, så selvriskoen forhøjes ved gentagne oversvømmelser på samme adresse. Ordningen er ligeledes blevet udvidet, så man nu også kan få erstatning for oversvømmelser, hvis vandløb og søer går over deres bredder som følge af ekstreme vandstande.

For det andet er reglerne for afvanding af veje blevet ændret, så der nu tages højde for mere og kraftigere regn.

For det tredje vil miljøministeren iværksætte et arbejde, som skal se på kommunernes mulighed for at lave grønne lokalplaner, så det bliver muligt at stille krav om grønne tage eller separate spildevandssystemer, så man ikke leder regnvandet ned i kloakkerne.

For det fjerde vil Økonomi- og Erhvervsministeriet igangsætte et analysearbejde for at se nærmere på klimaforandringernes betydning for nybyggeri, bl.a. i forhold til bygningsreglementet.

Endelig, for det femte, har regeringen nedsat et spildevandsudvalg, som skal undersøge, hvordan vi kan øge incitamenterne til at aflede regnvand uden om kloakkerne. På netop dette punkt er regeringen for øvrigt helt enig med SF i, at de forventede større mængder regn ikke skal håndteres ved blot hovedløst at udbygge alle landets kloakker. Der findes en række eksempler på grønne løsninger, hvor vi, samtidig med at vi håndterer de øgede regnmængder, også får flere grønne områder i byerne. Her er Odense Kommune et godt eksempel, hvor man har revet syv villaer ned og i stedet anlagt en sø. Og i Københavns Kommune etableres f.eks. lommeparker, som er mindre, grønne områder, der kan afkøle byen på varme dage og optage regnvand på våde dage.

De overordnede principper, som regeringen lagde sig fast på i 2008 – nemlig at strategien skal være faktabaseret, at vi viderefører en klarere arbejdsdeling mellem stat og kommuner, og at strategien er økonomisk forsvarlig – bør fortsat være gældende. Udgangspunktet for regeringens arbejde med klimatilpasning er strategien fra 2008, og det vil det også være i 2011, og det er der tre grunde til:

For det første: Der er ikke sket nogen afgørende ændring i vores viden siden 2008. For det andet: Strategien virker; klimatilpasningsstrategien er kun 2½ år gammel, og det er på den måde faktisk ganske imponerende, hvor meget den alligevel skaber opmærksomhed om de udfordringer, vi står over for, og om de muligheder, der er for at løse problemerne. For det tredje: Strategien er dynamisk, og der er fremdrift i klimatilpasningsindsatsen, og, som jeg lige har nævnt, så er der hele tiden, når vi er gået hen og blevet klogere, og når vi har set, at der har været nogle nye udfordringer, blevet iværksat en lang række initiativer både i kommunerne og staten.

Klimatilpasningsindsatsen i Danmark bliver naturligvis et langt, langt sejt træk. Vi siger ikke – og jeg understreger også: jeg siger ikke – at alt er fryd og gammen. Jeg har også flere gange sagt, at vi naturligvis ikke er i mål, hvad angår klimatilpasning. Det tror jeg ikke der er nogen der er.

Vi startede som et af de første lande med en strategi i 2008, og i mange, mange år frem vil vi løbende skulle tilpasse og justere, hvordan vi bor, bygger og bevarer. Regeringen vil fortsat være lydhør over for de faktiske udfordringer, og vi vil gøre vores del af arbejdet og løbende finpudse strategien, efterhånden som behovet opstår, for her er der altså tale om et emne, som jeg ikke tror der er nogen der har de endegyldige svar på. Vi betræder i høj grad i fællesskab jomfruelig jord.

Kl. 15:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, fru Ida Auken fra SF.

Kl. 15:07

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Ida Auken (SF):

Tak. Nu kunne vi jo desværre ikke bestille en omgang monsterregn i dag. Det havde sikkert ellers været et bedre tidspunkt at få den på end om et par måneder, for vi kan se, at hver gang den her regn

kommer, tager regeringen lige pludselig det her spørgsmål meget mere alvorligt. Vi kan se ordførere for både Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti gå ud at sige: Nu skal vi have en national oversvømmelsesplan. Nu skal kommunerne have den her hjælpende hånd, de så længe har bedt om. Vi kan se, at kommunerne igen kommer på banen og siger klart til ministeren, at der ikke sker nok på det her område.

Så vil jeg sige til ministerens besvarelse af vores forespørgsel: Ja, det her skal ske på et videnbaseret grundlag. Det er vi sådan set helt enige om. Derfor er en af de ting, vi foreslår fra oppositionens side i vores forslag til vedtagelse, som vi selvfølgelig håber regeringspartierne kan støtte, at man laver en egentlig sårbarhedskortlægning af Danmark, sådan at vi får en samfundsøkonomisk analyse af, hvor i Danmark vi er mest sårbare, hvor vi er mest udsat, og får lavet den her analyse, som kommunerne kan gå ind at bruge, få lagt den offentligt ud, så folk kan se, om deres hus ligger midt i et blue spot, og om det er farligt at købe hus eller bygge i de her områder. Så det er vi sådan set helt med på, men vi bør kvalificere det. Vi bør lave den her egentlige sårbarhedskortlægning, så vi ikke spilder en masse penge på forkerte investeringer.

Så siger ministeren, at det skal foregå lokalt ude i kommunerne. Det er vi sådan set også helt enige i. Vi kan se, at kommunerne beder staten om en egentlig handlingsplan. Kommunerne har i flere år bedt os om at give dem nogle klare retningslinjer for, hvad det er for nogle opgaver, der er vigtigst at prioritere. To af de ting, vi foreslår at lægge ind i den her handlingsplan, er at sikre, at alle kommuner har beredskabsplaner, sådan at vi kan se, hvordan vi kan håndtere vandet, når det regner rigtig, rigtig voldsomt – kan vi lede det over på nogle boldbaner og ud i en sø eller nogen steder hen, så det ikke ender i folks kælder? – og at sikre, at de begynder at tænke intelligent og tænke nyt på det her område, får hjælp til det, måske af et rejsehold, sådan at man bruger pengene fornuftigt på de langsigtede investeringer. I stedet for bare at udbygge kloakkerne kunne man måske prøve at håndtere vandet på en anden måde.

Klima- og energiministeren siger, at der sker noget på det her område. Ja, det er jo det, vi også kommer til at diskutere i morgen i et samråd. Vi har fået at vide, at 31 kommuner havde en fiks og færdig klimatilpasningsplan. Når man så kiggede de planer igennem, viste det sig, at to af planerne bare var et worddokument, hvor der stod, at der arbejdes på en plan. Der var flere af dem, som var nogle små detaljer fra en generel kommuneplan om klimaforebyggelse.

Vi kan se, at de kommuner, der er i gang, er de kommuner, der faktisk allerede har fået en ordentlig skylle og en ordentlig balje vand i hovedet. Det vil sige, at det er en kommune som Greve. Greve er rigtig langt fremme, fordi man sejlede rundt i gaderne i Greve i 2007. Nu er Hørsholm og Fredensborg kommet i gang. Hvorfor? Ja, fordi der var en å, der løb ud over en masse af deres velhavende borgers villaer. Det var ikke så rart. Så kom de også i gang.

Men det er simpelt hen så dyr en måde at gøre det på. Det er så dyrt. Bare én regnvejrsdag sidste år kostede næsten 0,5 mia. kr. at rydde op efter. Det er en hovedløs måde at bruge pengene på. Det er derfor, vi skal lave en langsigtet planlægning og gøre det samfundsøkonomisk mest fornuftigt.

Derfor vil jeg nu på vegne af Socialdemokraterne, SF, De Radikale, Enhedslisten og Christian H. Hansen (UFG) fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringens ad hoc-strategi for klimatilpasning fra 2008 har været utilstrækkelig, og opfordrer derfor regeringen til at udarbejde en egentlig handlingsplan for klimatilpasning.

Handlingsplanen skal indeholde, men ikke være begrænset til:

- en offentlig tilgængelig risikovurdering og sårbarhedskortlægning af hele Danmark,
- forslag til ændring af planloven samt andre love og forskrifter m.v., som vurderingen og kortlægningen giver anledning til,
- et samarbejde mellem stat og kommuner om udarbejdelse af en konkret handlingsplan for klimatilpasning, herunder oversvømmelsesplaner og planer for at få mindre regnvand i kloakkerne, og
- en tidsplan for handlingsplanens gennemførelse.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 13).

Tak.

Kl. 15:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Det fremsatte forslag til vedtagelse vil selvfølgelig indgå i de fortsatte forhandlinger.

Hr. Lars Christian Lilleholt som ordfører.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak til Folketingets formand og ikke mindst tak til de partier, der har taget initiativ til denne forespørgsel. Konkret spørges der om, hvilke nye initiativer regeringen agter at tage i lyset af udviklingen siden offentliggørelsen af regeringens klimatilpasningsstrategi.

Interessen for klimatilpasning og for, hvad der skal gøres for at imødegå konsekvenserne af klimaforandringerne, deler vi med forespørgerne – både i regeringen og i Venstre. Vi er enige i, at klimaforandringerne medfører ændrede vejr-situationer, som også Danmark har mærket. Om det er nødvendigt ikke mindst i kommunerne at forebygge følgerne, er der ingen tvivl om. Det er nødvendigt at gøre noget i forhold til at sikre, at ikke mindst kloakkerne kan klare de stigende vandmængder.

Der blev i juni udmeldt et fælles klimascenarie, som kommunerne kan bruge i planlægningen frem mod midten af dette århundrede. Scenariet viser, at for perioden 2021-2050 bliver vintre i gennemsnit 1 grad varmere og vækstperioden i gennemsnit 3 uger længere, og ekstreme regnskyl kan bidrage med 6 pct. mere nedbør end i dag.

Så der sker ændringer, om ikke så ekstreme, som vi ser i andre verdensdele, så alligevel forandringer, der skal håndteres, og som heldigvis også bliver håndteret i kommunerne.

På vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, De Konservative, Liberal Alliance og Kristendemokraterne fremsættes følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer med tilfredshed, at mange kommuner er godt i gang med at planlægge eller gennemføre klimatilpasningsløsninger.

Folketinget opfordrer regeringen til at fortsætte arbejdet med at skabe opmærksomhed om udfordringerne og de mulige løsninger på klimatilpasningsområdet – herunder at fortsætte med at udvikle de værktøjer, der kan støtte kommuner og andre aktører i at træffe robuste, koordinerede og langtidsholdbare beslutninger på dette område.

Folketinget konstaterer desuden, at den eksisterende klimatilpasningsstrategi fra 2008 stadig er et godt udgangspunkt for klimatilpasningsindsatsen i Danmark.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 14).

Det var slut, og det var samlet 80 ord.

For Venstre er udgangspunktet, at det er statens opgave at stille den nødvendige viden til rådighed for kommunerne, mens det er kommunerne selv, der skal træffe beslutning om, hvad de vil gøre for at klimatilpasse. Kommunerne kender selv deres egne forhold. Man kan ikke sidde her i Folketinget eller i Klima- og Energiministeriet

steriet og kende alle kloakforhold i Danmark, og der er forskel fra kommune til kommune på, hvad der er behov for. Der er forskel på, hvad der skal gøres i Løgstør, og hvad der skal gøres på Langeland, og i Venstre har vi respekt for det kommunale selvstyre. Man kan ikke skabe ensartede løsninger for 98 forskellige kommuner.

Endelig handler det jo også om økonomi. Mange vil gerne sende regningen videre til statskassen, men hvis f.eks. statskassen påtog sig opgaven og opkrævede pengene i skatter, ville regningen ende med at blive betalt af skatteborgerne i de kommuner, hvor man har været forudseende og for længst investeret i klimatilpasning, og det vil jo ikke være rimeligt. Endelig er der jo kun de samme skatteborgere til at betale regningen, hvad enten det er staten eller kommunerne, der skal betale.

Siden 2008 har regeringen taget en lang række forskellige initiativer. Først og fremmest er der etableret et statsligt videncenter for klimatilpasning, der indsamler og formidler ny viden om klimaforandringer og mulige tilpasningsløsninger. Det sker via klimatilpasningsportalen, der har eksisteret i godt 2 år. Portalen bliver løbende udbygget med ny viden og nye værktøjer i dialog med kommuner og andre relevante aktører.

Desuden er Koordinationsforum for Klimatilpasning blevet oprettet. Her deltager Kommunernes Landsforening, Danske Regioner og en række relevante ministerier – i alt ca. ni ministerier – med henblik på at sikre koordinering af klimatilpasningen på tværs af sektorer og myndigheder. På forskningsområdet sikrer vi, at der sker en koordinering af den forskning, der har relevans for klimatilpasning i samarbejde med universiteterne og øvrige forskningsinstitutioner under ledelse af DMU på Aarhus Universitet, og der følger penge med fra globaliseringspuljen. Ligeledes sker der en løbende vurdering af den gældende lovgivning for at sikre, at der ikke findes lovgivningsmæssige barrierer for klimatilpasning.

Kommunerne har tidligere efterlyst et klimascenarie, dvs. et billede af, hvordan vi forventer at klimaet vil udvikle sig. Det stillede staten til rådighed i foråret, også for at understøtte samarbejdet på tværs af kommunegrænser. Det giver et fælles fagligt grundlag for os alle sammen. Det er vigtigt at understrege, at selv om måske ikke mindst dagens forespørgere med SF i spidsen forsøger at fremstille et billede af, at der ikke sker noget, er mange kommuner rigtig godt i gang. Undersøgelser viser, at mange kommuner laver specifikke klimatilpasningsplaner, men også kommuner, der ikke laver konkrete planer, kan gøre en stor indsats. Det er vigtigt af hensyn til økonomien, at renoveringen af kloakker ikke kun sker på grund af klimatilpasningen. Det er mest hensigtsmæssigt at lave kloakrenoveringer, hvor man samtænker generel renovering med behovet for klimatilpasning.

Venstre samlede vurdering er, at kommunerne er rigtig godt på vej, og de har fra Folketinget og regeringen fået en lang række redskaber til at gennemføre de nødvendige lokale tilpasninger.

Kl. 15:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Det fremsatte forslag til vedtagelse indgår i de videre forhandlinger.

Der er en kort bemærkning fra fru Ida Auken.

Kl. 15:19

Ida Auken (SF):

Tak. Venstre har jo taget et par kovendinger på det her område. Senest så vi det, da det regnede i august måned i år, for der kunne vi se en flot artikel i Berlingske Tidende, stort sat op, med overskriften »Venstre vil hjælpe kommuner i vandkamp«. Der udtalte hr. Lars Christian Lilleholts kollega, hr. Eyvind Vesselbo, at regeringen må tage initiativ til, at Danmark bliver sikret mod fremtidens klimaforandringer, og citat:

»Det nytter ikke noget, at regeringen og kommunerne skubber opgaven imellem sig.«

Så sagde hr. Vesselbo også, at kommunerne skal have økonomisk hjælp til at løse opgaven. Det synes vi selvfølgelig er en meget interessant udmelding, som kom fra Venstres miljøordfører i august måned. Nu kan vi så høre på Venstres klima- og energiordfører, at det bliver der ikke tale om. Kommunerne er supergodt i gang. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 15:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:19

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak til fru Ida Auken. Det hænger sådan sammen, at det er vores opfattelse, at kommunerne skal løse den her opgave. Statens opgave, regeringens opgave, Folketingets opgave er at stille redskaber til rådighed, pege på hvilke muligheder der er, men selve opgaveløsningen ligger i den enkelte kommune.

Kl. 15:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ida Auken.

Kl. 15:20

Ida Auken (SF):

Gør det så indtryk på hr. Lars Christian Lilleholt, når et af de redskaber, kommunerne tydeligt beder om at få stillet til rådighed, er en egentlig handlingsplan på det her område? Kunne det være noget, som staten måske skulle gå ind og stille til rådighed? Vi har en anden kollega fra Venstre, Martin Damm, som den 26. maj meget tydeligt sagde, at vi har brug for en fælles national løsning. Vi kan på danskekommuner.dk læse, at danske kommuner beder om en overordnet national klimahandlingsplan. Vi kan se Venstremænd og tidligere formand for KL's Teknik- og Miljøudvalg, Jens Stenbæk, gå ud og bede om en national handlingsplan. Gør det noget som helst indtryk, at det er et redskab, kommunerne efterlyser, sådan at de kan komme i gang nu, og ikke først når regnvandet står ind i folks stuer?

Kl. 15:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:21

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi finder, at de redskaber, der efterlyses, også er til stede. Der er gennemført en række forskellige tiltag, og jeg er sikker på, at kommunerne er tilfredse med, at vi ikke herindefra skal blande os i, hvordan den enkelte kommune løser den her opgave. Der er ganske enkelt stor forskel fra kommune til kommune på, hvad det er for en udfordring, man står over for.

Kl. 15:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 15:21

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil gerne bede ordføreren om at uddybe vurderingen af kommunernes tilfredshed eller mangel på samme. For fru Ida Auken har jo netop – synes jeg – meget klart demonstreret, at kommunerne sådan set ønsker at se den konkrete kommunale indsats i en national sammenhæng, og jeg havde egentlig også det indtryk, at Venstre i gamle dage gik ind for, at man var omhyggelig, og at det, man gjorde, derfor var vel planlagt, fordi man jo så ofte kan gøre tingene meget bil-

ligere, end hvis man ligesom bare venter til man må trille af sted og tingene opstår oppe i hovedet på en. Så kan ordføreren derfor ikke komme det lidt nærmere, hvor ordføreren mener at kunne se den kommunale tilfredshed med regeringens gøren og laden.

Kl. 15:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi oplever ikke, at kommunerne er utilfredse med det, vi gør herindefra. Vi oplever tværtimod, at kommune efter kommune gennemfører lokale klimaplaner, tilpasningsplaner, og at der er meget fokus på det her område ude i kommunerne.

Kl. 15:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 15:22

Margrethe Vestager (RV):

Betyder det så følgende to ting: 1) at når kommunale repræsentanter siger, at de ønsker en national handlingsplan, så tager de fejl, og 2) at vi aldrig, aldrig mere skal høre Venstrefolk tale for, at der bliver nationale handlingsplaner, eller at man i højere grad tager et ansvar for at skabe en ramme om den kommunale indsats. Jeg deler fru Ida Aukens opfattelse af, at hver gang det regner slemt, står regeringspartiernes ordførere i kø for at sige, at nu må der også gøres noget. Kan der ikke komme noget andet godt ud af den her forespørgsel, kan der i det mindste komme det, at det kan blive slået fast, at det, de har sagt hidtil, har de ikke noget at have i, og de vil ikke sige det mere.

Kl. 15:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:23

Lars Christian Lilleholt (V):

I Venstre går vi ind for kommunalt selvstyre, og vi tror på, at kommunerne er bedst til at løse den her opgave, og vi mener, at det, vi skal gøre herfra, fra Folketinget og regeringen, er at skabe rammerne for, at kommunerne kan gennemføre løsningerne lokalt, og at vi også giver dem oplysninger og viden om, hvor det er bedst at sætte ind.

Kl. 15:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Mette Gjerskov for en kort bemærkning.

Kl. 15:23

Mette Gjerskov (S):

Det kan jeg simpelt hen ikke få til at hænge sammen, for undersøgelsen fra kommunerne viser jo, at kun 7 pct. af kommunerne mener, at de har viden og værktøjer nok, og så hjælper det jo ikke noget, at hr. Lars Christian Lilleholt står og siger, at vi fra Folketinget bare skal sørge for, at kommunerne har viden. Vi kan jo dokumentere, at de ikke har viden. Kun 7 pct. har viden nok. Er det tilstrækkeligt for hr. Lars Christian Lilleholt?

Kl. 15:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Lars Christian Lilleholt (V):

Kommunerne er i en begyndelsesfase i forhold til den her indsats. Det er ganske nyt, at kommunerne skal håndtere den her opgave, og jeg er sikker på, at kommunerne vil søge og også vil få den viden, de skal have for at kunne gennemføre tingene ved lokale tiltag.

Kl. 15:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Mette Gjerskov.

Kl. 15:24

Mette Gjerskov (S):

Jamen skal de bare hente den viden ned fra himlen? Eller hvor skal den viden komme fra? Det, vi beder om her, er jo netop, at der bliver lavet en handlingsplan. Vi snakker jo ikke om, at regeringen skal gå ud og lave kommunernes arbejde, men give kommunerne nogle redskaber, så de bliver i stand til at sikre sig en klimatilpasning. Det er jo ikke tilstrækkeligt, at ordføreren siger, de bare skal have viden. De har den jo ikke! Hvad har regeringen egentlig tænkt sig at gøre ved det?

Kl. 15:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:25

Lars Christian Lilleholt (V):

Der er taget en lang række tiltag, som både klima- og energiministeren og jeg redegjorde for i vores taler tidligere her i dag. Der er Videncenter for Klimatilpasning; der er den nye portal; der er et koordinationsforum, hvor både Kommunernes Landsforening, Danske Regioner og ikke mindre end ni ministerier deltager.

Kl. 15:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:25

Per Clausen (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvornår det var, Venstre besluttede sig til, at der ikke er brug for en national handlingsplan, og at der ikke er brug for statslige midler på det her område, for tilsyneladende har man jo tidligere ment, at der var brug for det. Hvornår var det, Venstre nåede frem til, at det er der ikke brug for?

Kl. 15:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:25

Lars Christian Lilleholt (V):

Jamen Venstres opfattelse er, at det her er en kommunal opgave, der skal løses lokalt, og vores opgave herindefra er så at stille nogle redskaber til rådighed, for at kommunerne kan blive i stand til at løse den her opgave. Og opgaven er rigtig forskellig fra kommune til kommune. Det vil simpelt hen være forkert af os at begynde at pålægge kommunerne at gennemføre helt bestemte løsninger. Vi overlader det trygt til de enkelte kommuner at finde de rigtige løsninger.

Kl. 15:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det lød jo som et rigtig principielt svar. Og så må man jo spørge hr. Lars Christian Lilleholt: Er Venstres miljøordfører, hr. Eyvind Vesselbo, ikke klar over den opgavefordeling, der er mellem kommunerne og staten? Altså, det er da et alvorligt problem, at Venstre har en miljøordfører, der ikke kender til, hvordan den opgavefordeling skal være.

Kl. 15:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg har stor tillid til hr. Eyvind Vesselbo, og jeg er helt sikker på, at han også er vidende om, hvordan opgavefordelingen er.

Kl. 15:26

Kl. 15:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Mette Gjerskov som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Mette Gjerskov (S):

Når man som jeg lige er kommet hjem fra klimatopmødet i Mexico – jeg vil i øvrigt sige tak for sidst til ministeren – ved man jo, at klimasagen handler om to ting.

For det første skal vi standse klimaforandringerne ved at sætte gang i den vedvarende energi, altså standse den udvikling, vi er midt i. For det andet skal vi tilpasse os de klimaforandringer, som uvægerligt vil komme, og som vi også står midt i. Det er to punkter, som er enkle, og hvor regeringen begge steder har fejlet.

Man kan spørge sig selv: Hvordan kan det gå så galt? Men det er måske ikke så mærkeligt, når man baserer sin regeringsmagt og sin regeringsførelse på et samarbejde med Dansk Folkeparti, som ikke engang har indset sammenhængen mellem CO₂-udledninger og klimaforandringer, for så er det jo en noget stor pædagogisk opgave for regeringen overhovedet at gennemføre noget.

Danmark har mistet arbejdspladser, Danmark har mistet vækst, og Danmark har mistet udvikling ved at lægge sig i krybesporet på grøn energiteknologi. Kina og andre lande buldrer derudad i overhalingssbanen, mens regeringen sender sagen først i kommission og derefter endelig i en syltekrukke. På samme måde står Danmark langt dårligere forberedt til klimaforandringerne herhjemme. Klimatilpassningsstrategien, som vi nu har hørt både ministeren og Venstres ordfører reklamere for som værende et dokument, som virkelig er noget, der er substans i, som er eviggyldigt, og som holder mange år endnu, er en tilfældighedsstrategi. Der står ad hoc 27 gange!

Sagen er den, at det jo lige et blevet undersøgt ude blandt kommunerne, hvordan de synes det går: 81 pct. af kommunerne forventer oversvømmelser, 65 pct. af kystkommunerne forventer oversvømmelser fra havet, altså ikke fra regn, men fra havet, og kun 18 pct. af dem har været involveret i kystbeskyttelsesprojekter. Det er da en bekymring, der er til at tage at føle på. Så synes jeg faktisk, at det allervigtigste er, at kun 7 pct. af kommunerne mener, at de i høj grad har viden og værktøjer nok til at løfte den her opgave.

Jeg skal så rose regeringen, for det skal man, man skal lede efter noget, hvor man kan rose, og jeg har ledt, og jeg har fundet. Det, at man i juni måned kom ud med et klimascenarie, har vi efterlyst i rigtig lang tid, så derfor skal jeg selvfølgelig også sige, at det synes jeg er godt, for nu har kommunerne et klimascenarie at forholde sig til. Men det ændrer jo ikke ved, at de ikke har de værktøjer i værktøjs-

kassen, som de har brug for. Hvis man som dansker har stået i sit hjem i Jyllinge Nordmark eller i Greve og konstateret, at alt står under vand, eller hvis man bor på en af vores øer eller i et lavtliggende område, så kender man jo til bekymringen for klimaforandringen. Derfor har Danmark brug for en handlingsplan for klimatilpassning, og derfor skal Danmark kortlægges for sårbarhed over for oversvømmelser, derfor skal klimaet på dagsordenen her i Folketinget og i kommunerne, og derfor kan vi selvfølgelig også støtte SF's forslag til vedtagelse.

Men min opfordring til regeringen er sådan set klar: Jeg synes, at regeringen skulle tage at droppe klimasamarbejdet med klimaindustri-ranterneovre i Dansk Folkeparti og så komme ind i klimakampen, for det er der i høj grad brug for.

Kl. 15:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Dalggaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:31

Per Dalggaard (DF):

Tak. Nu adresserede fru Mette Gjerskov jo Dansk Folkeparti, og det synes jeg er alle tider – tak for det. Det giver mig lejlighed til at spørge om et par småting.

Vi er overhovedet ikke i tvivl om, at der sker klimaforandringer, store klimaforandringer, ude i verden, i hele verden – det er vi overhovedet ikke i tvivl om, og det er jeg overhovedet ikke i tvivl om. Fru Mette Gjerskov har fuldstændig ret i, at vi ikke tror på, at den ene luftart, der hedder CO₂, er den primære årsag til det. Det er fuldstændig rigtigt.

Jeg vil spørge fru Mette Gjerskov: Hvad var det egentlig, der i 982, da vikingerne bosatte sig på Grønland, forårsagede, at temperaturen var så høj, at de dengang kunne holde køer og får – måske ikke grise, det ved jeg faktisk ikke – og dyrke korn deroppe? Hvad var det egentlig, der forurenedes dengang, så temperaturen steg så meget, at det var behageligt?

Kl. 15:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:32

Mette Gjerskov (S):

Nu var jeg jo altså ikke på Grønland med vikingerne, så det skal jeg ikke kunne svare på. Jeg har til gengæld lige været i Mexico sammen med alverdens eksperter og politikere, og jeg kan så fortælle hr. Dalggaard fra Dansk Folkeparti, at resten af verden faktisk mener, at der er en sammenhæng mellem CO₂ og klimaet. Resten af verden arbejder for en indsats på det her; resten af verden – alle andre undtagen Dansk Folkeparti, Saudi-Arabien og Bolivia – er enig om, at der skal ske noget på det her område.

Kl. 15:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Dalggaard.

Kl. 15:32

Per Dalggaard (DF):

Nu startede jeg jo lige med at sige, at vi ikke er i tvivl om, at der sker klimaforandringer, og at det er noget, vi skal tage os af – helt klart. Vi skal reparere på de skadevirkninger, klimaforandringerne medfører. Men når fru Mette Gjerskov taler om alle de eksperter, f.eks. i forbindelse med IPCC, som i 1988 blev oprettet med det formål at klarlægge de menneskeskabte klimaforandringer, så er det jo klart, at de eksperter hele tiden taler ud fra det, de blev ansat til, nemlig at tale ud fra, at forandringerne er menneskeskabte, selv om

vi i årtusinder tilbage har haft præcis de samme former for klimaforandringer. Så de der ekspertudsagn hæfter jeg ikke så forfærdelig megen lid til.

Jeg kan godt forstå, at fru Mette Gjerskov synes, at vi skal gøre noget ved det, og det skal vi, men kan jeg så ikke få et svar på, hvorfor de store nye økonomier – Kina, Indien, Brasilien, Sydafrika – ikke vil gøre noget ved det? EU udleder trods alt kun en ganske lille del af den CO₂, som fru Mette Gjerskov mener er hele årsagen til problematikken, nemlig kun 14 pct. Det er jo relativt lidt. Alle de andre lande, som udøser endnu mere, vil jo slet ikke gøre noget.

Kl. 15:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Mette Gjerskov (S):

Jamen, vil jeg sige til hr. Per Dalgaard, det må have undergået en meget stor hemmelig transformation på vejen fra Mexico til Danmark. Hele verden er blevet enig om at gøre noget. Det var jo det, der skete i Mexico fredag i sidste uge: Det var jo netop, at verden besluttede at gøre noget, og det var også, at verden anerkender, at der er en sammenhæng mellem CO₂-udledning og klimaforandringer; at verden anerkender, at vi ikke skal højere op end 2 grader i det her århundrede, før det går rivende galt. Alt det er åbenbart undsluppet opmærksomheden hos Dansk Folkeparti. Det kan jeg kun beklage.

Jeg skal jo tage det forbehold, at saudiaraberne har meget svært ved at forstå det, bolivianerne har meget svært ved at forstå det, men resten af verden – eksperter, politikere, embedsmænd, alle, der var samlet i Mexico – var enige om, at vi her står med et globalt problem, og at vi også skal løse det globalt.

Kl. 15:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jørgen Lundsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:35

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Fru Mette Gjerskov efterlyser viden og værktøj. Nu er det her altså ikke noget svært problem; det er svært at forhindre den CO₂-udledning, men det er altså ikke svært at afbøde virkningerne. Det er faktisk noget, vi har kendt til i flere tusind år, altså hvordan man afleder vand, og jeg mener, at det hører med til basisuddannelsen af en ingeniør at finde ud af, hvor store kloakrør der skal være, og at vand løber nedad. Så mener fru Mette Gjerskov ikke, at vores kommuneingeniører faktisk er vel klædt på til at løse den opgave? Det handler kun om at bygge diger og aflede vand.

Så vil jeg lige gøre opmærksom på, at det, fru Mette Gjerskov efterlyser, nemlig en model, allerede er udført af Kort- og Matrikelstyrelsen, og den hedder Danmarks Højdemodel. Der kan man altså gå ind at se, at når vandstanden stiger så meget, sker der så meget med hensyn til oversvømmelser. Og det samme med regnvand.

Kl. 15:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:35

Mette Gjerskov (S):

Jamen det er da meget godt, at ordføreren mener, at vi bare lige kan lave nogle beregninger på bagsiden af en konvolut, og så kører det hele nok for os. Det, jeg bare må konstatere, er, at det ikke er mig, der efterlyser viden og værktøjer – det er kommunerne, der efterlyser viden og værktøjer.

Hvis ordføreren synes, at vi bare skal ignorere, hvad kommunerne beder om, så ham om det – men fra ansvarlig side i Socialdemokratiet mener jeg faktisk, at vi skal lytte, hvis kommunerne siger til regeringen, til Folketinget: Til at løse den her opgave har vi altså brug for noget ekstra; vi har brug for en samlet handlingsplan; vi har brug for nogle samlede værktøjer til at løse problemet.

Det lytter jeg til.

Kl. 15:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jørgen S. Lundsgaard.

Kl. 15:36

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

[Lyddudfald] ... for Danmark er jo ikke det første sted, som bliver oversvømmet; der er steder i verden, hvor man har monsunregn osv. Det er blot at tage og kigge på internettet. Det eksisterer.

Kl. 15:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:37

Mette Gjerskov (S):

Det, vi gerne vil sikre os med de her planer, er, at vi får nogle kloge og moderne løsninger, der er så billige som muligt. Det gør man ikke bare ved at gå ud og dimensionere kloakkerne til 20 pct. mere, eller hvad ved jeg, som jeg kan høre at hr. Jørgen S. Lundsgaard synes at vi skulle gøre. Nej, det gør man ved at finde kloge løsninger.

Det er kloge løsninger, som handler om at holde vandet uden for byerne. Det handler om at lave oversvømmelser uden for byerne i stedet for inde i byerne. Det handler ikke bare om at dimensionere kloakkerne lidt mere. Det handler om kloge løsninger: grønne tage og alle de ting, vi gerne vil have, og om at få huslejerne til at sørge for at få mere nedstrømning af vand på deres egen grund osv. osv.

Der er masser af kloge løsninger, og de er ofte også billigere. Dem vil vi faktisk gerne hjælpe kommunerne med, men det vil regeringen ikke, og det kan jeg jo bare beklage.

Kl. 15:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Dalgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:38

(Ordfører)

Per Dalgaard (DF):

Uanset hvad Socialdemokratiets ordfører mener eller ej, arbejder Dansk Folkeparti rent faktisk hver eneste dag på at beskytte vores klima på alle mulige måder og på at skabe et dejligt, rent forureningsfrit samfund at leve i, og det er jeg i øvrigt sikker på mange andre partier også gør.

Regeringens strategi fra 2009 med »Strategi for tilpasning til klimændringer i Danmark« er netop det udsagn, som Dansk Folkeparti finder ganske brugbart, nemlig at vi skal tilpasse os de klimaforandringer, som jeg og Dansk Folkeparti kan se ske, og som alle kan se sker. Men med hensyn til den gennemsnitlige temperaturstigning på de der 2 grader, der efterhånden er så berømte, vil jeg sige, at vi ikke tror på, at vi blot ved at dreje på den ene lillebitte knap kan frelse hele verden. Jeg må nok indrømme, at vi har svært ved at tro på det, for det er næsten som at stille sig op og lege Gud, hvis man skulle kunne det.

Jeg er lidt ked af de skrækscenarier, som typisk venstrefløjen fremfører i forbindelse med hele den her klimadebat, for jeg synes, det er med til at fjerne fokus fra det, der skal gøres, nemlig at reparere

re på de følger af klimaforandringerne, der sker, f.eks. reparere på kloaknettet og undgå at bygge i lavtliggende områder, så vi undgår oversvømmelserne. Jeg mangler simpelt hen nogle proportioner i hele den her debat.

Når jeg hører, at EU og Danmark skal gå foran, uanset hvad alle de andre lande vil, så kommer jeg til at tænke på, at det kan vi da godt og så bare lukke hele butikken – men hvad så? Så har vi ingen økonomi overhovedet til at klare vores sygehuse, skoler, veje, og hvad ved jeg. Det skal da ikke være resultatet! Resultatet af det bliver ganske enkelt tab af titusindvis af arbejdspladser, for der er nogen ude på den anden side af kloden, som ikke gør det, og som er rimelig ligeglade med, hvor meget de forurener, selv om de måske efterhånden er ved at komme lidt til fornuft.

Jeg hørte i Deadline forleden aften en redaktør fra Information sige, at man nu havde beregnet den gennemsnitlige temperaturstigning, hvis ikke man gjorde noget, og den ville blive 3,2 grader. Så sad jeg og tænkte: Hvorfor ikke 3,1 eller 3,3? Jeg må nok sige, at de edb-systemer og de data, man putter ind i sådan nogle maskiner, som kommer ud med et tal, 3,2, har jeg simpelt hen svært ved at tage seriøst, for det er så komplekst. Klimaet er så komplekst et system, og at sige, at man blot ved at dreje på den ene tangent, der hedder CO₂-reduktion, kan løse det hele, har jeg svært ved at tage alvorligt.

Jeg mener, at vi skal udbrede vores viden, som vi har her i landet med hensyn til, hvordan man f.eks. undgår forurening fra de kraftværker, vi har, hvordan man sørger for at få et samfund, hvor vi tager hensyn til, at det, når der skal laves energi, skal gøres på en måde, der er bæredygtig – for at bruge et moderne udtryk. Jeg må nok indrømme, at jeg simpelt hen mangler, at der kommer den fornuft ind i debatten omkring klimaet, jeg mangler proportionerne, jeg mangler, at man erkender, at klimaet er så komplekst og sammensat et element, f.eks. var der tidligere, for årtusinder siden, 10.000 år, 20.000 år, 30.000 år siden, nogle store klimaforandringer, som ikke havde noget som helst med CO₂ at gøre.

Nu vil jeg ikke begynde at fremføre nogen af de synspunkter, jeg har hørt nogle videnskabsfolk have med hensyn til, hvordan sammenhængen egentlig er omkring CO₂ og temperaturer, selv om de rent faktisk siger, at det forholder sig omvendt. Det vil jeg slet ikke sige, så jeg har ikke sagt det, men det er noget, man kan blive klog af at studere.

Derfor finder jeg selvfølgelig, at den tekst til vedtagelse, som er fremført af Venstre, jo klart er noget, som Dansk Folkeparti kan tilslutte sig, og vi ser frem til de videre forhandlinger i udvalget. Tak.

Kl. 15:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 15:42

Ida Auken (SF):

Nu hørte vi ikke meget om klimatilpasning fra hr. Per Dalggaard, men sådan kan man jo altid dreje debatten derhen, hvor ens yndlingsversioner eller hjerte nu end er.

Men mit spørgsmål er om, at vi den 17. august i år kunne læse, at Dansk Folkeparti ville have en national oversvømmelsesplan. Er det noget, Dansk Folkeparti er gået væk fra siden den 17. august i år, og kunne det i givet fald have noget at gøre med, at det holdt op med at regne?

Kl. 15:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:42

Per Dalggaard (DF):

Jeg tror, det må være vores miljøordfører, der har udtalt det, og det synes jeg da er helt fint. Jamen lad os da endelig få sådan en plan. Det vil da være en udmærket ting; det er ikke noget, vi afskærer os fra. Og nogle af de tiltag, der allerede er lavet i forbindelse med den strategiplan her, indeholder sikkert sådan nogle ting, og det er helt fint, at vi får fastlagt, hvor der egentlig kan komme nogle problemer, og det er jeg sikker på at nogle af de tiltag, der allerede ligger i planerne nu, vil vise.

Kl. 15:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ida Auken.

Kl. 15:43

Ida Auken (SF):

Vil det sige, at hvis vi ændrer vores forslag til vedtagelse til kun at indeholde ønsket om en national oversvømmelsesplan, vil Dansk Folkeparti stemme med os i stedet for?

Kl. 15:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:43

Per Dalggaard (DF):

Nu tror jeg nok, det er et alt for lille element, og jeg har heller ikke set teksten. Jeg har hørt den læst op, men jeg kan næppe forestille mig den vending.

Kl. 15:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Jørgen Lundsgaard som konservativ ordfører.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Jeg vil også sige tak for forespørgslen. Der blev i juni udmeldt et fælles klimascenario, som viser, at Danmark i 2050 har mindst 1 grad varmere vintre, 3 uger længere somre og 6 pct. mere regn. Bortset fra regnvandet lyder det egentlig ikke ret slemt, og vi har lige haft den koldeste november i mands minde. Men regnen ventes at blive i form af storm og skybrud, og ifølge FN's klimapanel forudses havet i de danske farvande gradvis at ville stige med mellem 15 og 75 cm imod slutningen af dette århundrede. Og i ekstreme stormflodssituationer forventes en øgning af den maksimale vandstand ved vestkysten at blive på mellem 45 cm og 1 m. Det skal vi selvfølgelig gardere os imod.

Det gjorde regeringen også i 2008 med sin klimatilpasningsstrategi. For når vi bygger, er det med en horisont på 50-100 år, det vil sige, at det, vi bygger i dag, vil kunne blive udsat for konsekvenserne af klimaforandringerne, således som det forudses af klimaforskere. Det er kommunerne, der planlægger byggeriet og en stor del af infrastrukturen. Det er derfor vigtigt, at kommunerne tilpasser sig kommende forhold, både i forhold til de eksisterende og de fremtidige byggerier, og får de værktøjer, både med hensyn til viden og lovgivning, som er nødvendige.

Det er det, klimatilpasningstrategien fra 2008 giver, og det er godt i gang. Det viser Energistyrelsens kommuneundersøgelse fra maj i år. Med en samlet kystlinje på cirka 7.400 km i Danmark vil en del af bebyggelsen blive berørt af vandstandsstigninger, men også bebyggelse i lavereliggende områder tæt på åer og andre indre vandløb vil blive berørt. Disse skal sikres ved dige- og slusebyggeri eller ved restaurering af vandløb, f.eks. i form af genslyngning m.v., samt

naturgenoprettelser af vandløbsnære vådområder. På den måde kan der skabes forsinkelses- og oversvømmelsesmuligheder ved høje vandstande.

Henved 43 pct. af Danmarks befolkning er bosiddende i denne kystnærhedszone. Her er der ligeledes en stor del af vores industri og øvrige erhverv placeret, såvel offentligt som privat. Langt hovedparten af Danmarks mere end 213.000 sommerhuse og tre fjerdedele af alle campingpladser er ligeledes placeret inden for denne kystnærhedszone. At sikre det eksisterende byggeri og de eksisterende tekniske installationer i forhold til stigninger i vandstanden vil i de fleste tilfælde være i form af diger eller anden kystsikring, men i Danmark er det den enkelte lodsejer, der har ansvaret for vedligeholdelse af diger og eventuelt byggeri af nye diger.

I praksis er det almindeligt, at grundejerne har sluttet sig sammen i digelaug, som i fællesskab står for digebyggeri og vedligeholdelse. Denne model har dog efter vores mening overlevet sig selv og bør gentænkes. De små øsamfund har simpelt hen ikke længere det nødvendige mandskab og den nødvendige økonomi. Det må i fremtiden overgå til det kommunale ansvar.

De første opgaver for kommunerne er at få overblik over, hvilke arealer der ligger i en potentiel risikozone. Det gælder såvel for eksisterende bebyggede arealer som for arealer udlagt til brug for fremtidige byzoner, sommerhusområder, arealer til ferie og fritid. Denne registrering og vurdering af risikozoner skal gennemføres som en implementering af et EU-oversvømmelsesdirektiv. Det er udmærket, for dermed bliver en revision af plangrundlaget nødvendigt af hensyn til den langsigtede samfundsudvikling, vi har. Som værktøj har Kort- og Matrikelstyrelsen under Miljøministeriet udført en ny digital danmarkshøjdemodel. Med højdemodellen er det muligt at hæve vandstanden visuelt og få et billede af de arealer, som potentielt vil være i en risikozone. Denne bliver til stor gavn for de kommunale myndigheder, men også for den enkelte borger, som kan anvende den til at finde faren for sin egen kære udvalgte adresse.

Det fremgår af klimatilpasningsstrategien, at kommunerne er omdrejningspunktet for den udførende del, men staten har fået ansvaret for at stille viden og værktøjer til rådighed, og Folketinget skal løbende sikre den nødvendige lovgivning. Det er en god arbejdsdeling, som sikrer, at hver gør, hvad de er bedst til. I særdeleshed er det betryggende, at det lokale selvstyre er sat til at løse opgaverne lokalt, for forholdene er forskellige overalt i landet og derfor også løsningerne. Og den, der har skoen på, ved, hvor den klemmer.

Men det skal selvfølgelig koordineres. Man skal bruge hinandens erfaringer. Til det formål har regeringen oprettet et koordinationsforum med store forpligtelser til et fælles samarbejde mellem ni ministerier, Danske Regioner og Kommunernes Landsforening på tværs af sektorer og myndigheder. Det er vist nytænkning. Men vi får også hårdt brug for samarbejde mellem dansk forskning, udvikling, industri, lovgivning – og penge, f.eks. som de nu tildeles fra globaliseringspuljen etc.

Danmark er et af verdens første lande med en klimatilpasningsstrategi. Det giver gode muligheder for at udnytte den, ikke blot til gavn for vores infrastruktur og samfundsudvikling, men også til at skabe en helt ny vækstindustri. Lad os støtte den.

Regeringens klimatilpasningsstrategi er kun 2 år gammel. Den ser foreløbig lovende ud, men den skal have tid til at virke, og den må ikke blive en sovepude. Vi skal løbende tilpasse og justere den. Men regeringens og kommunernes tilpasningstjek af sektorlovgivningen fra maj i år konkluderer, at de lovgivningsmæssige rammer foreløbig er til stede. Så den er foreløbig god nok.

Jeg vil også sige tak for forespørgslen. Der blev i juni udmeldt et fælles klimascenario, som viser, at Danmark i 2050 har mindst 1 grad varmere vintre, 3 uger længere somre og 6 pct. mere regn. Bortset fra regnvandet lyder det egentlig ikke ret slemt, og vi har lige haft den koldeste november i mands minde. Men regnen ventes at

blive i form af storm og skybrud, og ifølge FN's klimapanel forudses havet i de danske farvande gradvis at ville stige med mellem 15 og 75 cm imod slutningen af dette århundrede. Og i ekstreme stormflodssituationer forventes en øgning af den maksimale vandstand ved vestkysten at blive på mellem 45 cm og 1 m. Det skal vi selvfølgelig gardere os imod.

Det gjorde regeringen også i 2008 med sin klimatilpasningsstrategi. For når vi bygger, er det med en horisont på 50-100 år, det vil sige, at det, vi bygger i dag, vil kunne blive udsat for konsekvenserne af klimaforandringerne, således som det forudses af klimaforskere. Det er kommunerne, der planlægger byggeriet og en stor del af infrastrukturen. Det er derfor vigtigt, at kommunerne tilpasser sig kommende forhold, både i forhold til de eksisterende og de fremtidige byggerier, og får de værktøjer, både med hensyn til viden og lovgivning, som er nødvendige.

Det er det, klimatilpasningstrategien fra 2008 giver, og det er godt i gang. Det viser Energistyrelsens kommuneundersøgelse fra maj i år. Med en samlet kystlinje på cirka 7.400 km i Danmark vil en del af bebyggelsen blive berørt af vandstandsstigninger, men også bebyggelse i lavereliggende områder tæt på ær og andre indre vandløb vil blive berørt. Disse skal sikres ved dige- og slusebyggeri eller ved restaurering af vandløb, f.eks. i form af genslyngning m.v., samt naturgenoprettelser af vandløbsnære vådområder. På den måde kan der skabes forsinkelses- og oversvømmelsesmuligheder ved høje vandstande.

Henved 43 pct. af Danmarks befolkning er bosiddende i denne kystnærhedszone. Her er der ligeledes en stor del af vores industri og øvrige erhverv placeret, såvel offentligt som privat. Langt hovedparten af Danmarks mere end 213.000 sommerhuse og tre fjerdedele af alle campingpladser er ligeledes placeret inden for denne kystnærhedszone. At sikre det eksisterende byggeri og de eksisterende tekniske installationer i forhold til stigninger i vandstanden vil i de fleste tilfælde være i form af diger eller anden kystsikring, men i Danmark er det den enkelte lodsejer, der har ansvaret for vedligeholdelse af diger og eventuelt byggeri af nye diger. I praksis er det almindeligt, at grundejerne har sluttet sig sammen i digelaug, som i fællesskab står for digebyggeri og vedligeholdelse. Denne model har dog efter vores mening overlevet sig selv og bør gentænkes. De små øsamfund har simpelt hen ikke længere det nødvendige mandskab og den nødvendige økonomi. Det må i fremtiden overgå til det kommunale ansvar.

De første opgaver for kommunerne er at få overblik over, hvilke arealer der ligger i en potentiel risikozone. Det gælder såvel for eksisterende bebyggede arealer som for arealer udlagt til brug for fremtidige byzoner, sommerhusområder, arealer til ferie og fritid. Denne registrering og vurdering af risikozoner skal gennemføres som en implementering af et EU-oversvømmelsesdirektiv. Det er udmærket, for dermed bliver en revision af plangrundlaget nødvendigt af hensyn til den langsigtede samfundsudvikling, vi har. Som værktøj har Kort- og Matrikelstyrelsen under Miljøministeriet udført en ny digital danmarkshøjdemodel. Med højdemodellen er det muligt at hæve vandstanden visuelt og få et billede af de arealer, som potentielt vil være i en risikozone. Denne bliver til stor gavn for de kommunale myndigheder, men også for den enkelte borger, som kan anvende den til at finde faren for sin egen kære udvalgte adresse.

Det fremgår af klimatilpasningsstrategien, at kommunerne er omdrejningspunktet for den udførende del, men staten har fået ansvaret for at stille viden og værktøjer til rådighed, og Folketinget skal løbende sikre den nødvendige lovgivning. Det er en god arbejdsdeling, som sikrer, at hver gør, hvad de er bedst til. I særdeleshed er det betryggende, at det lokale selvstyre er sat til at løse opgaverne lokalt, for forholdene er forskellige overalt i landet og derfor også løsningerne. Og den, der har skoen på, ved, hvor den klemmer.

Men det skal selvfølgelig koordineres. Man skal bruge hinandens erfaringer. Til det formål har regeringen oprettet et koordinationsforum med store forpligtelser til et fælles samarbejde mellem ni ministerier, Danske Regioner og Kommunernes Landsforening på tværs af sektorer og myndigheder. Det er vist nytænkning. Men vi får også hårdt brug for samarbejde mellem dansk forskning, udvikling, industri, lovgivning – og penge, f.eks. som de nu tildeles fra globaliseringspuljen etc.

Danmark er et af verdens første lande med en klimatilpasningsstrategi. Det giver gode muligheder for at udnytte den, ikke blot til gavn for vores infrastruktur og samfundsudvikling, men også til at skabe en helt ny vækstindustri. Lad os støtte den.

Regeringens klimatilpasningsstrategi er kun 2 år gammel. Den ser foreløbig lovende ud, men den skal have tid til at virke, og den må ikke blive en sovepude. Vi skal løbende tilpasse og justere den. Men regeringens og kommunernes tilpasningstjek af sektorlovgivningen fra maj i år konkluderer, at de lovgivningsmæssige rammer foreløbig er til stede. Så den er foreløbig god nok.

Kl. 15:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Der er en kort bemærkning fra fru Ida Auken.

Kl. 15:49

Ida Auken (SF):

Ja, nu har vi jo indtil videre kunnet høre både Venstres og Dansk Folkepartis klima- og energiordførere stå og undsige, hvad deres miljøordførere sagde i august måned, og så kunne man jo prøve De Konservative af også, for De Konservatives miljøordfører, hr. Tage Leegaard, var i august måned ude at efterlyse en national strategi mod oversvømmelser. Er De Konservative med på den her bølge af klima- og energiordførere, der mener det stik modsatte af deres miljøordførere, eller vil man være med til en national strategi mod oversvømmelser?

Kl. 15:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:50

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Altså, det her er jo ikke svært, for vi har på visse områder en national strategi, og det kan godt være, den skal forstærkes og ses efter i sømmene. Det er jo ikke således, at digerne ved Vestkysten ikke er et nationalt anliggende. Vi har også lige givet en pulje på 5 mio. kr. til forstærkning af digerne på de små øer, fordi vi godt ved, at de ikke kan klare det selv. Det bliver altså også et nationalt anliggende.

Men hvis det omvendt er et spørgsmål – hvad vi også ser bare det lille sted, jeg kommer fra – om, at en by cirka hvert tiende år har været oversvømmet, at det har den været, lige så længe man har haft beskrivelser af byen, og at man åbenbart ikke har tænkt sig gøre noget ved det endnu, så er og bliver det et kommunalt anliggende at få det dige sat op, som gør, at den by ikke bliver oversvømmet hvert tiende år.

Så jeg vil sige, at der er visse ting, som er et nationalt anliggende – det er hele den der modellering, hele den der udvikling, hele den der vidensindsamling, ja – men der er også en stor del af udførelsen, der altså er et kommunalt anliggende. Dimensioneringen af rør: Det er kommunens ansvar.

Kl. 15:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Ida Auken.

Kl. 15:51

Ida Auken (SF):

Jeg kunne forstå, at det var et »måske«, men jeg holder utrolig meget af De Konservatives klima- og energiordfører, fordi han faktisk virkelig diskuterer på et sagligt niveau, og det vil jeg gerne kvittere for eller sige tak for.

En enkelt ting: Ordføreren argumenterer for, at Energistyrelsens undersøgelse fra maj i år viser, at kommunerne er godt i gang. Må jeg ikke anbefale ordføreren lige at sætte sig ned med planerne fra de 31 kommuner, som klima- og energiministerens siger har lavet færdige planer, og bare lige kigge de planer igennem? For hvis man går de 31 planer igennem, vil man se, at f.eks. to af dem bare består af en enkelt sætning i et worddokument, hvor der står, at det vil de vist nok gøre på et tidspunkt.

Så når nu ordføreren faktisk plejer at holde den saglige linje, må jeg så ikke lige, inden man går for langt frem med det her budskab om, hvor godt i gang kommunerne er – bygget på Energistyrelsens undersøgelse – bede om, at man så lige kigger på det indhold, der ligger bag konklusionerne i undersøgelsen?

Kl. 15:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:52

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Jeg blev faktisk først i dag – desværre – opmærksom på, at der eksisterer disse planer. Jeg har desværre ikke set dem. Nu vil jeg jo meget gerne se dem, og jeg synes også, det er vigtigt, at man kender hinandens planer.

Kl. 15:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Margrethe Vestager som radikal ordfører.

Kl. 15:52

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Også jeg vil gerne kvittere for den konservative ordførers tilgang til den her debat, fordi den jo viser, at det er en debat, som ikke behøvede at være voldsomt politiseret, fordi den i virkeligheden handler om, på hvilken måde vi kan sikre, at der nationalt og i den enkelte kommune er et planlægningsgrundlag, sådan at klimatilpasningen kan foregå på et ordentligt og på et økonomisk forsvarligt grundlag. For det er jo det, meget af debatten i virkeligheden cirkler om, nemlig at hvis ting foregår planlagt og velovervejet og man ved, hvad man vil, så kan man gøre det langt billigere, altså til nogle helt andre priser, end hvis man bare kommer humpende efter, hver gang der har været et meget, meget stort regnskyl, og man så står i den situation, at der er nogle politikere, der kræver, at nu skal der ske dette, eller nu skal der ske hint.

Det er egentlig det, der er kernen i debatten i dag, og det er det, der er grunden til, at vi har rejst debatten, for hvis man ser på den hastighed, hvormed klimatilpasningsstrategierne lægges i den enkelte kommune, og at det ikke engang er halvdelen af kommunerne, der er med endnu, så må man sige, at der er brug for en egentlig national ramme omkring den klimatilpasning. Derfor synes vi, at det er vigtigt og rigtigt at lave en risikovurdering og en sårbarhedskortlægning for hele Danmark og gøre den offentligt tilgængelig, sådan at borgerne i den enkelte kommune også kan tage diskussionen med deres kommunalpolitikere om, hvordan det her egentlig skal foregå. For det understreger det, som jo er indholdet i det kommunale selvstyre – og ikke det, vi meget tit hører, nemlig at staten overlader ansvaret

og udførelsen til kommunerne og lukker øjnene for, om det overhovedet sker – nemlig når det kommunale selvstyre udfolder sig på den allerbedste måde inden for en national ramme i et samspil mellem borgerne og kommunalbestyrelsen og de teknikere og embedsfolk, der kan levere det faglige input. Det er det, der er grunden til, at det er vigtigt, at det er en offentligt tilgængelig risikovurdering og sårbarhedskortlægning, som vi anmoder om.

Det andet er, at det sker i forhold til *hele* Danmark, for meget kan man sige om klimaet, men det respekterer ikke kommunegrænser. Lige så vel som den enkelte kommune kan gøre noget fantastisk, lige så vel er det nødvendigt, at kommunerne ser sig selv som en helhed, som nogle tidligere har nævnt i dag, og som det bl.a. sker i hovedstaden og i en af de andre regioner. Ikke mindst vil vi gerne fra radikal side fremhæve behovet for, at stat og kommuner samarbejder om det her.

Det bliver nogle gange i debatterne til, at det kommunale selvstyre bliver en barriere mod at gøre det, der er indlysende fornuftigt. I andre sammenhænge, må jeg sige, har det kommunale selvstyre ikke den samme stilling og samme høje status hos Venstre eller regeringspartierne i øvrigt – her tænker jeg på Venstre og Dansk Folkeparti – for hvis man ser på behovet for central styring på en lang række andre områder, må man sige, at det kommunale selvstyre er noget, man bruger, når det er passende i debatten, og ikke noget, som har et reelt indhold.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg også gerne fra radikal side fremhæve, at det er nødvendigt at sætte et tidsperspektiv på. Igen: Hvis man skal gøre ting rettidigt og ordentligt og så økonomisk forsvarligt som overhovedet muligt, skal man gøre det inden for en given tidsperiode. Som sagt er det en lille smule ærgerligt, at vi ikke kan have en mindre partipolitisk diskussion om det her, for det er helt åbenlyst, at man kunne spare borgerne for mange, mange ulemper, hvis det her blev set i en national sammenhæng og de enkelte kommuner lavede den konkrete planlægning og den konkrete udførelse af klimatilpasningen inden for den ramme.

Kl. 15:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 15:56

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Desværre kan man jo sige, at den aftale, der kom ud af klimatopmødet i Mexico, ikke gør det mindre vigtigt og mindre relevant at tale om en klimatilpasningsstrategi, for selvfølgelig er det fornemt, at alle FN's medlemslande minus et kan blive enige om en aftale, og det er selvfølgelig også fornemt, at man kan blive enig om, at man har en 2-graders-målsætning, selv om man nok burde have haft en 1½-graders-målsætning, hvis man for alvor skulle gøre noget ved klimaforandringerne. Men hvis konsekvensen af de beslutninger, man i øvrigt træffer, snarere er, at der sker klimaforandringer med op i nærheden af 4 grader, hvis der ikke sker nogen yderligere tiltag ved nogle af de kommende forhandlinger, ja, så er slutresultatet jo ikke særlig positivt.

Men det er jo ikke, kan man sige, til debat i dag i særlig stor udstrækning. Det er bare den præmis og den forudsætning, vi ligesom har for den debat, vi fører her i dag, nemlig at der intet er, der tyder på, at der ikke vil ske klimaforandringer, også i Danmark, som formentlig overgår dem, som indtil nu indgår i regeringens scenarier for fremtiden.

Men så kan man selvfølgelig sige, at det jo går rigtig godt. Det er jo indgangsbønnen til flertallets forslag til vedtagelse, og det er rart, at flertallet i Folketinget i denne sag gerne vil rose kommunerne. Der er bare den lille hage ved det, at når man roser kommunerne fra flertallets side, er det jo, fordi man ikke *selv* har tænkt sig at gå i spidsen

for at gøre en indsats, og så nærer man pludselig ubegrænset tillid til kommunernes evne og vilje til at løfte den her opgave.

Desværre ved vi jo godt, at der er rigtig, rigtig mange kommuner, hvor man i praksis ikke er kommet ret langt med at lave planer med henblik på klimatilpasning. Det ved vi, fordi det jo er undersøgt og fremdraget og afsløret, at det er sådan, det forholder sig. Der er altså, hvis man mener, at den her problemstilling er alvorlig og vigtig, behov for en skærpet indsats – det tror jeg sådan set ikke at der er nogen som helst tvivl om.

I virkeligheden handler diskussionen vel om, at man ikke vil have en handlingsplan, at man ikke vil pålægge kommunerne nogen forpligtelse, og så handler det vel, når alt kommer til alt, om den sædvanlige diskussion, som gemmer sig bag de fleste debatter, og som oftest er argumentet for at tale om kommunernes selvstændighed, nemlig at man ikke vil løbe nogen som helst risiko for, at der kan blive statslige midler involveret i det her, eller at kommunerne kan argumentere for, at de har brug for flere penge til at løfte opgaven.

Man kan sige, at det har Venstres miljøordfører også været opmærksom på, da han udtalte sig, for han har jo netop udtalt sig om nødvendigheden og vigtigheden af, at staten gik ind både med en national handlingsplan og med økonomiske midler, men han havde åbenbart ikke, om jeg så må sige, fået det afklaret med baglandet, inden han kom med de udtalelser. Og det er selvfølgelig ærgerligt, for så står vi jo i den situation, at det forslag til vedtagelse, som ser ud til at blive vedtaget, sådan set nøjes med at konstatere, at der er et problem, at der er en udfordring, og den er kommunerne godt i gang med at løse, og at det, man vedtog i 2008, stadig væk er et godt udgangspunkt for klimatilpasningsindsatsen i Danmark.

Det synes vi faktisk ikke i Enhedslisten. Vi synes, at det ønske og synspunkt, som kommer frem i det forslag til vedtagelse, vi er med til at stille, om, at man har brug for en offentlig tilgængelig risikovurdering og sårbarhedskortlægning af hele Danmark, og at det naturligvis må være en statslig opgave at sikre, at det bliver lavet, er en vigtig pointe, fordi det jo også kan danne udgangspunkt for de nødvendige politiske debatter og politiske beslutninger, som skal tages i kommunerne.

Det er jo rigtigt, at en række af de konkrete beslutninger selvfølgelig skal tages i kommunerne med udgangspunkt i de udfordringer, man står over for, men så er det bare vigtigt, at man sikrer, at ikke bare politikere, men også de borgere, der indgår i debatten, har et videngrundlag, som gør, at de kan påvirke beslutningsprocessen på den rigtige måde. Der er jo altid en vis risiko for, at en investering, hvis værdi først viser sig om 15, 20, 30 år, kan blive forsømt. Dermed bliver det så bare dyrere, men da de fleste politikere jo nok har en eller anden idé om, at de er gået på pension, inden der er gået 20-30 år, så kan man jo overlade det til sine efterfølgere.

Vi synes også, at det er vigtigt, at man diskuterer, om den planlov, vi har i dag, er tilstrækkelig til at sikre, at der bliver taget det nødvendige hensyn til de kommende klimaforandringer. Vi synes stadig væk, vi ser eksempler på, at man laver planlægning i kommunerne, hvor man helt åbenlyst ikke har taget hensyn til, hvordan udviklingen klimamæssigt må formodes at blive de næste 30-40 år, og det kan jo vise sig at have meget alvorlige konsekvenser. Så vi mener altså, at der er brug for at gøre en forstærket indsats gennem en national handlingsplan og gennem nogle beslutninger, som træffes her i Folketinget, og som skal sætte det nødvendige skub i udviklingen ude i kommunerne.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Jeg skal lige bede ordføreren blive stående, for der er en kort bemærkning fra hr. Per Dalgaard.

Kl. 16:02

Kl. 16:04

Per Dalggaard (DF):

Nu anser jeg socialisterne for i almindelighed at være nogle rimelig fornuftige mennesker, som derfor kan forholde sig til nogle fakta. Når det nu handler om, at CO₂ er årsagen til alle vores fortrædeligheder, havde jeg nær sagt, og vores elendige klima, vil jeg spørge hr. Per Clausen, hvordan man egentlig skal forholde sig til det faktum, at hele EU udleder 14 pct. af drivhusgasserne, mens resten altså kommer fra resten af verden. Hvordan skal man så egentlig agere i EU? Skal vi lukke butikken, og hvilken effekt vil det så have på klimaet?

Kl. 16:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:02

Per Clausen (EL):

Nu kan man jo sige, at vi er i færd med at gennemføre det forsøg, som hr. Dalggaard gerne vil have gennemført på globalt plan, nemlig ikke at gøre noget effektivt for at begrænse CO₂-udslippet, så hr. Per Dalggaard er ved at få sit fremtidsscenario beskrevet.

Pointen er, at vi i EU ligesom i Danmark skal forsøge at gøre os uafhængige af fossile brændstoffer ved energibesparelser og omlægning til vedvarende energi, og det skal vi gøre af mindst to grunde: for at yde vores bidrag til at reducere CO₂-udslippet og for at sikre vores økonomiske og produktionsmæssige overlevelse på lang sigt, for der står man uendelig meget bedre, hvis man har gjort sig uafhængig af fossile brændstoffer, end hvis man stadig er afhængig af dem.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Dalggaard.

Kl. 16:03

Per Dalggaard (DF):

Som forventet fik jeg ikke noget svar på det, jeg spurgte om, men jeg vil da medgive, at jeg bestemt også synes, at vi skal være uafhængige af *importerede* fossile brændsler – dem, vi har i forvejen, kan vi selvfølgelig godt bruge af, der er ingen problemer i det.

Med jeg vil spørge igen: Hvilken effekt ville det have på klimaet, hvis vi lukkede hele butikken EU, set i lyset af, at det kun er 14 pct., EU udleder?

Kl. 16:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:03

Per Clausen (EL):

Jeg har sådan set ikke stillet noget forslag om at lukke hele butikken EU, så jeg mener egentlig, at spørgsmålet er lidt underligt.

Jeg skal bare gentage det, jeg sagde før, hvor jeg faktisk forsøgte at svare på hr. Dalggaards spørgsmål, nemlig at vi selvfølgelig som et af de lande, hvor vi pr. indbygger udleder mest CO₂, er forpligtet til også selv at yde en indsats, men jeg deler da fuldstændig opfattelsen af, at det er man også i andre dele af verden. Jeg tror bare, at hvis EU og Danmark ingenting gør, med henvisning til at de andre først skal yde noget, så kommer vi ingen vegne, og da det oven i købet vil være en økonomisk gevinst for os at gøre en indsats for at blive uafhængige af fossile brændstoffer, hvorfor dog så ikke gøre det?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Tak til ordføreren. Og så er det klima- og energiministeren.

Kl. 16:04

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tusind tak for en god debat, som jeg selvfølgelig lige vil prøve på at opsummere og også kommentere.

Lige først til hr. Per Clausen vil jeg sige, at der jo ikke er nogen tvivl om, at vi ikke nåede i mål i Mexico, hvad angår klimaudfordringen. Det tror jeg heller ikke der er nogen der har sagt. Personligt har jeg dog den opfattelse, at det nu er lykkedes at løfte de dele, vi blev enige om i København, uden for FN ind i FN-systemet som sådan, og det er et fremskridt. Det gør i hvert fald, at man nu har lagt et fundament, og dermed har man jo også mulighed for så at se på landenes respektive reduktionsmål, når vi kommer længere frem og den politiske vilje forhåbentlig også stiger. Så på den måde er det, selv om det ikke løser alle problemerne, i hvert fald et bedre fundament end det, vi havde sidste år.

Når jeg lytter til debatten, synes jeg, at der er en række ting, som vi er enige om. Det første, vi er enige om, er jo naturligvis, at vi skal forebygge, så vi minimerer de skader, klimaforandringen skaber, og der tror jeg, at en hvilken som helst person, der har rejst rundt i landet efter den såkaldte monsterregn, selvfølgelig har været berørt af det, når man f.eks. i Nordsjælland ser, at folk stadig væk bor i skurvogne. Det er da selvfølgelig noget, som berører en og også giver en stof til eftertanke og også giver en yderligere forståelse af, at det her naturligvis er et vigtigt emne, uden at jeg dermed siger, at man kun skal handle, når man ser, at det regner, for det er jo mildest talt ikke det, der er grundlaget for regeringens politik og dermed også strategien, der blev vedtaget i 2008.

Noget andet, vi er enige om, i hvert fald har flere været inde på det, er, at det er vigtigt, at vi ikke kun ser klimatilpasning som værende et problem. For hvis vi kun gør det, må vi jo også erkende, at det så måske kan være lidt vanskeligt at få gjort det her til den store folkelige sag, når det altså ikke lige regner. Derfor er det vigtigt, at man netop også ser på mulighederne for at skabe nye grønne områder, og det har jeg jo så også selv kunnet konstatere ved at rejse rundt i det danske land. F.eks. i Billund havde de jo formålet at få lavet et nyt, spændende grønt område, hvor de kunne lede vandet ud, og så havde de sågar af den jord, de havde fjernet, lavet en kælkebakke, så den kan jo forhåbentlig blive benyttet her og nu. Det er jo så bare et eksempel. Der er mange andre eksempler på, hvordan man netop kan slå flere fluer med et smæk, når man kaster sig ud i klimatilpasning.

Så synes jeg egentlig også, at jeg kunne lytte mig frem til, at vi er enige om, at der jo ikke er nogen af os, der har det endegyldige svar på, hvordan man skal gribe klimatilpasning an. Nogle er måske så lidt mere klare i mælet og har måske lidt mere selvtillid end andre, men lad det nu ligge. At der er tale om et nyt område kan vi vel godt blive enige om, og at vi også betræder jomfruelig jord tror jeg også godt vi kan blive enige om. Vi ser jo også omkring os, at der heller ikke er nogen der, der har knækket koden for, hvordan man gennemfører den ultimative, perfekte klimatilpasningsplan.

Præcis fordi vi jo ikke ved alt, så er den undersøgelse, som flere har refereret til, bl.a. fru Mette Gjerskov, om, hvad kommunerne har gjort indtil videre, jo præcis en undersøgelse, som vi selv har sat i gang fra regeringens side – centeret – for på den måde at hitte ud af, hvor langt man er kommet, og for på den måde selvfølgelig også at skabe bedre videngrundlag og bedre mulighed for videndeling mellem de enkelte kommuner.

Det er jo også derfor, man så kan konstatere, når man har lavet sådan en undersøgelse, at det – om end man kan diskutere detaljer, som blev frembragt – ikke er alle kommuner, der ved, at f.eks. porta-

len eksisterer osv. Jamen så må man selvfølgelig rette ind, og det var jo også derfor, at jeg nævnte, at vi nu går i gang med sådan en tour de klimatilpasning rundt i landet for på den måde så at udbrede kendskabet til portalen, men selvfølgelig også til de respektive værktøjer, som vi også lidt har været inde på.

Jeg nævnte så i mit indlæg, at strategien jo er under opdatering, når vi får øje på problemer, hvor indsatsen skal skærpes, når det er værktøjer, der bliver efterspurgt, eller når kommuner så melder tilbage i diverse fora, vi har nedsat, om, at det er her, de mener, at skoen trykker. Der er i hvert fald bl.a. noget, som flere kommuner har gjort mig opmærksom på, og det er hele diskussionen om spildevand, og der er det jo sådan, at miljøministeren har nedsat et spildevandsudvalg. Det er også sådan, har jeg forstået på miljøministeren, at man også ser på planloven. Det var der i hvert fald også en række, der var inde på, så meget af det her arbejde er jo altså i gang.

Kl. 16:09

Så er det selvfølgelig ikke sådan i den arbejdsdeling, vi har med kommunerne, at vi ikke taler sammen. Der blev sagt, at det var vigtigt med dialog, og det kan jeg så sandelig også bekræfte at der er. Så i forbindelse med og efter begivenhederne i august supplerede vi jo så de nuværende diskussionsfora og diverse andre organer, vi har med kommunerne, med et nyt forum, som jo består af KL og miljøministeren og undertegnede. Det var jo præcis også for, at vi der kan kigge hinanden i øjnene, og at vi der også kan sige: Jamen hvor er det, vi mener, at der skal være en ekstra indsats. Der kan vi jo selvfølgelig også diskutere den overordnede arbejdsdeling.

Der må jeg jo altså bare konstatere, at jeg også synes, at det er fair nok, at jeg forholder mig til, hvad KL siger, og det er jo så formanden for KL's Teknik- og Miljøudvalg, Martin Damm, og det har han jo også sagt offentligt, nemlig at han accepterer, at vi har den arbejdsdeling, som vi har, og han accepterer også, at det jo er kommunernes ansvar at gennemføre klimatilpasningstiltag.

Den dialog vil vi naturligvis fortsætte, ligesom vi netop har afholdt en konference om det her emne, hvor vi jo konstant lyttede og prøvede på at se, om der er andre ting, vi skal se på, og så kigger vi på det. Det betyder naturligvis ikke, at jeg synes, og det var også det, jeg var inde på i mit indlæg, at der er belæg for at sige på nuværende tidspunkt, når man har vedtaget en strategi i 2008, at nu bliver man altså nødt til at lave en radikalt anderledes strategi. Der skulle altså være nogle helt andre ting, ny viden, jeg var blevet præsenteret for, som ville gøre, at jeg ville sige: Ja, nu bliver vi nødt til at kaste os over det.

Så jeg vil sådan set håbe, at vi med den her debat kan komme frem til, at der er en del, vi er enige om, og så komme med gode indspil til det løbende arbejde og have diskussioner om, hvordan vi så på baggrund af den nuværende arbejdsdeling kan forbedre det arbejde, der er blevet indledt på alle mulige forskellige områder, og det vil jeg naturligvis altid være beredt til at gøre. Så tak for en god debat.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til klima- og energiministeren. Så er det fru Ida Auken som ordfører for forespørgerne.

Kl. 16:11

(Ordfører for forespørgerne)

Ida Auken (SF):

Tak. Jeg vil også gerne sige tak for debatten og selvfølgelig først og fremmest tak til Socialdemokratiet, De Radikale, Enhedslisten og hr. Christian H. Hansen for at være med på vores forslag.

Så kan jeg med beklagelse sige, at selv om vi er meget enige på nogle områder, vil de andre partier, på trods af at deres miljøordførere melder andre ting ud, alligevel ikke støtte op om f.eks. en national oversvømmelsesplan. Det var ellers noget, vi fik at vide i august,

men man kan så se, at det, som miljøordførerne sagde i august måned, altså ikke står til troende, når det bliver klima- og energiordførerne, der skal svare på det i december måned. Men som sagt er det jo også holdt op med at regne, og så er der måske nogle, der føler, at hele problemstillingen er lidt mindre akut.

Jeg vil give klima- og energiministeren ret så langt, at vi er enige om, at der skal forebygges på det her område. Det er billigere, at klimatilpasning ikke kun skal ses som et problem, men også som en løsning på flere ting: at Danmark faktisk har nogle forskellige rådgivere og nogle forskellige producenter af grønne teknologier, som virkelig er førende på det her område, og som, hvis de får lov at komme i gang nu ude i kommunerne, sådan set kan lave en masse løsninger, vi også ville kunne eksportere til andre steder; så der er også en god eksportvinkel på det her.

Men så må jeg sige, at der jo også er nogle uenigheder. En hoveduenighed er jo, hvor langt man er kommet i kommunerne, og vi kan i dagens Politiken læse, at det, som man hidtil fra regeringens side har lænet sig op ad – nemlig den her undersøgelse, som Energi styrelsen lavede, hvor man sagde, at 42 pct. af kommunerne havde en egentlig plan med mål, delmål og midler – ikke passede. Og hvis man kigger det materiale igennem, som de bygger den her undersøgelse på, vil jeg sige, at bare yngste fuldmægtig i Energistyrelsen burde med et øjekast kunne have øjet de planer igennem og sagt: Det skal vi i hvert fald ikke sende ministeren i byen med. For det er så forskelligt, det er så tyndt, at det kan man ikke bygge en udtalelse på fra en ministers side.

Så vi er altså meget uenige om, hvordan det går i kommunerne, og jeg har stadig væk ikke set noget som helst belæg for den ellers meget flotte indledning, de andre partier har til deres forslag til vedtagelse, nemlig at det går så godt, så godt. Tværtimod kunne vi jo i august måned se, at lige præcis de kommuner, der ikke har forebygget, ikke har tænkt langsigtet, stod med vand ind i stuerne; de kom til at betale en kæmpe regning. Som sagt kommer august måneds skybrud måske til at koste samfundet op mod 1 mia. kr. Det er jo ikke 1 mia. kr., der så er brugt til at lave forebyggende arbejde fremover; det er jo bare 1 mia. kr. brugt på oprydning. Og det er lige præcis det, vi vil undgå ved at sikre, at kommunerne får de rammer, som kommunerne selv har efterlyst.

Det er jo ikke, fordi vi står herinde og vil bestemme, hvordan man skal gøre det i den enkelte kommune. Vi vil bare give dem lige præcis de planer, de redskaber og de værktøjer, de efterlyser, og som vi kunne høre at Venstre også var interesseret i at give dem, men man vendte det døve øre til, når det kom til, at de bad om noget af det, som man ikke var interesseret i at give fra Venstres side.

Så vil jeg sige i forhold til undersøgelsen fra Energistyrelsen, som ministeren også refererede til, at vi nu her i debatten fik at vide, at to af formålene med undersøgelsen var: 1) at finde ud af, hvor langt vi er kommet, 2) at sikre bedre videndeling mellem kommunerne.

Om det første vil jeg sige, at hvis man gerne vil vide, hvor langt vi er kommet, hvorfor kigger man så ikke på de planer, der er kommet ind? For med et enkelt øjekast kunne man se, at ud af de 31 planer, der er sendt ind, er to af dem som sagt et Worddokument, hvor der står: Klimatilpasningsplan følger. Det var, hvad de kunne levere i november måned på et spørgsmål, de svarede ja til i maj. Flere af kommunernes planer er små sætninger i en klimahandlingsplan, som handler om at forebygge klimaforandringer, men ikke en klimatilpasningshandlingsplan. Hvis vi spørger eksperterne, der sidder og arbejder med det her område, siger de, at de kommuner, der endnu ikke har haft de her regnskyl, ikke tror, at de bliver ramt. De tror ikke, at de behøver at gå i gang.

Der er altså noget, der tyder på, at der er nogle kommuner, der ikke har forstået, hvor alvorlig den her opgave er, og som måske ikke har den politiske opbakning til at få prioriteret det her rigtig højt i

deres kommune. Og det ærgrer mig da, at man ikke fra regeringens side vil gå med til at tage det her ansvar. Må jeg så bare frabede mig, at vi, næste gang det regner, skal høre hykleriske ordførere fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti love det ene, det andet og det tredje, som de nu igen stemmer imod i Folketingssalen i dag? Det gider jeg simpelt hen ikke høre på. Som jeg sagde til hr. Eyvind Vesselbo i Deadline med det fine udtryk: Lur mig, om ikke Venstre trækker alle de her løfter tilbage, når det holder op med at regne. Og der fik jeg da noget så smerteligt ret; det må jeg jo så konstatere oven på dagens debat i dag.

Det andet formål med Energistyrelsens undersøgelse, kunne vi høre fra klimaministeren, var videndeling mellem kommunerne. Hvorfor har man så ikke lagt planerne ud på klimatilpasning.dk, hvis man går op i at dele viden? Hvorfor ligger de ikke der? Hvorfor skulle Dansk Miljøteknologi hindres aktindsigt med en eller anden mærkelig juridisk begrundelse? Og hvorfor skulle der et pres fra Folketinget til, for at vi kunne få de her planer oversendt til Folketinget? Er det videndeling? Jeg har lidt svært ved at se, at det skulle være formålet.

Men jeg siger altså tak for debatten, og det så ikke ud til, at der var nogen, der vovede rigtig at kaste sig ud i den. Tak.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på torsdag, den 16. december.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

34) 1. behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Tilbagekaldelse af tilladelser ved gæld til det offentlige og offentliggørelse af tilsynsresultater).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 08.12.2010).

Kl. 16:17

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet. Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo.

Kl. 16:17

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Goddag, formand. Det lovforslag, som vi arbejder med her, er et hel-digvis ganske lille forslag lovforslag tiden taget i betragtning. Det drejer sig om et lovforslag, hvorefter det bliver muligt at tilbagekalde synstilladelser på synssteder, hvor man har haft dårlige resultater, ikke med selve synene, men i forbindelse med de tilsyn, man får fra Trafikstyrelsen. Trafikstyrelsen kommer jo ud og tilser, om man syner bilerne ordentligt, og om kvaliteten er i orden, og hvis ikke den er det, kan tilladelsen trækkes tilbage.

Der kommer også en lille lempelse. I dag er det sådan, at uanset hvorfor man har gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover, så mister man sin tilladelse til at udføre syn, men det bliver nu sådan, at man kan få fratrækt synstilladelsen, men at det ikke bliver pr.

automatik. Så det er et ganske udmærket forslag, og derfor kan vi fra Venstres side fuldt ud tilslutte os det.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:18

Benny Engelbrecht (S):

Tak. På mange områder er det jo et ganske udmærket forslag, der fremsættes her, men jeg har noteret mig en enkelt ting, og det er, at de synsrapporter, som skal kunne stilles til borgernes rådighed, så man kan gennemse dem, ikke skal sættes op i selve synshallen. Jeg har også noteret mig, at en af de parter, der ikke har været høringsberettiget i forbindelse med lovforslaget, nemlig Ældre Sagen, i dag i dagbladet Politiken gør opmærksom på, at de faktisk gerne ser, at der også er mulighed for de personer, som ikke har it-adgang, for at kunne se denne type synsrapporter. Hvordan stiller ordføreren og Venstre sig til det spørgsmål?

Kl. 16:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:19

Karsten Nonbo (V):

Nu kan jeg i hvert fald sige, hvordan ordføreren stiller sig til det i det videre udvalgsarbejde. Det er ikke noget kardinalpunkt for mig. Jeg tror, at det, at der er it-adgang, gør, at i hvert fald langt de fleste går ind og undersøger, hvad det er for et synssted på både godt og ondt. Og hvis det er et dårligt synssted, er det sådan, at de undersøgelser, man kan lave på nettet, jo nok hurtigt skal sprede sig. Hr. Benny Engelbrecht har da ret i, at de ældre ikke har den mulighed, men jeg tror nu ikke, at det er ret mange ældre, der kører rundt fra synssted til synssted for at se, om der hænger en lokal smiley, der er god eller dårlig, og så derefter melder sig til syn på det sted.

Så i praksis tror jeg ikke, at det giver andet end måske lidt bureaukratisk bøvl, men omvendt er det ikke sådan, at jeg umiddelbart vil være en arg modstander af det, hvis der kom et sådant forslag. Men vi skal vel ikke lave mere bureaukratisk bøvl end højst nødvendigt, og der tror jeg mere på den løsning, som er fremlagt her af transportministeren: at der er it-adgang, at der er netadgang til at se oplysningerne om bilsynsstedet.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Det blev et noget langt svar på et kort spørgsmål.

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:21

Benny Engelbrecht (S):

Det er helt i orden, at ordføreren i den grad uddyber det. Det er jeg meget glad for, også fordi at det, jeg hører, er, at ordføreren i hvert fald er villig til at se på det her i udvalgsarbejdet.

Grunden til, at jeg gør opmærksom på det, er naturligvis ikke for at sige, at det skal erstatte internetadgangen, for jeg er faktisk meget enig i, at det er en udmærket måde at søge informationen på, men det skal derimod supplere den. Ældre Sagen gør jo netop også opmærksom på, at det er 38 pct. af borgerne, der er over 60 år, som ikke har muligheden for at kunne søge informationen på nettet. Og da det som sagt er en information, som Ældre Sagen ikke har haft muligheden for at tilkendegive noget om i høringsfasen, synes jeg også, det er noget, vi bør inddrage i det videre arbejde. Og jeg kan også oplyse ordføreren om, at vi i hvert fald agter, hvis transportministeren ikke gør det, at stille ændringsforslag om netop dette, og så

vil ordføreren selvfølgelig få muligheden for at kunne forholde sig til det konkret, også i udvalgsarbejdet.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:22

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil sige, at jeg meget gerne vil forholde mig til det, men der kommer ikke en blankocheck på, at jeg vil tilslutte mig det. For som jeg sagde før, tror jeg, det giver mere administrativt bøv, end det giver praktisk hjælp.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Benny Engelbrecht som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 16:22

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Vi ser det som en socialdemokratisk mærkesag at give forbrugerne bedre mulighed for at foretage fornuftige og ikke mindst velbegrundede valg ved hjælp af klare og korrekte oplysninger om det produkt, de køber.

Det gælder naturligvis også, når forbrugerne køber et kontroleftersyn af deres bil hos en synsvirksomhed. Vi har længe efterlyst, at forbrugerne får bedre indsigt i kvaliteten af synshallernes arbejde. Dette ønske indgår i vores forbrugerudspil fra begyndelsen af dette år. Uden mere åbenhed på dette område har forbrugerne ikke en chance for at gennemskue, om deres bil blive ordentlig synet.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg opfatter det som en socialdemokratisk gevinst, at vi i dag kan behandle netop dette forslag, der skal skabe bedre forhold på området.

Det er vigtigt at huske, at det ikke blot er forbrugerne, der tilgodeses i forslaget, for den åbenhed om Trafikstyrelsens tilsynsresultater, der findes i forslaget, belønner jo også de virksomheder, som leverer et rigtig godt stykke arbejde af høj kvalitet. Samtidig fungerer ordningen som en hjælpende hånd til de synshaller, hvor der er plads til forbedringer. Dermed bidrager åbenheden også til at skabe konkurrence.

Med de forbedringer, der ligger i lovforslaget, vil kvaliteten af synshallernes arbejde blive forbedret, og regeringen imødekommer dermed nogle af de problemer ved liberaliseringen af bilsynet, som Rigsrevisionen tidligere har påpeget. Af disse grunde hilser vi naturligvis lovforslaget velkommen.

Det undrer dog, at forslaget ikke lægger op til en synliggørelse af kontrolresultaterne i selve synshallen som den, vi kender på fødevareområdet. Socialdemokraterne mener, at det vil være helt naturligt, at resultatet af tilsynet ophænges synligt i synshallernes lokaler. Det er vel ikke meningen med forslaget, at resultatet af disse kontroller helst ikke skal ses af forbrugerne. Med lovforslaget kommer Trafikstyrelsen til at udføre alt det nødvendige baggrundsarbejde, så hvorfor ikke tage det endelige skridt og også fremlægge det synligt i synshallerne. Naturligvis skal forbrugerne også have adgang til at se resultaterne af Trafikstyrelsens tilsyn via internettet, men dette mener vi ikke bør stå alene.

Jeg var netop derfor umiddelbart skuffet over at læse, at den arbejdsgruppe, som regeringen i sin tid nedsatte til at forberede loven, afviste en sådan offentliggørelse i synshallerne. Men efter at have studeret gruppens sammensætning er jeg ikke længere overrasket, for forbrugerne har tilsyneladende slet ikke været repræsenteret i arbejdsgruppen. Det virker temmelig sjusket at nedsætte en arbejdsgruppe, som skal behandle et forbrugerspørgsmål, uden at forbruger-

ne selv er repræsenteret – ikke mindst da en del af udfordringerne netop er kommet af, at Forbrugerrådet i sit blad »Tænk« satte fokus på spørgsmålet. Det gjorde de i marts 2009, da de søgte aktindsigt i Trafikstyrelsens tilsynsrapporter og netop ved den lejlighed afslørede, at kvaliteten var for ringe i mange synshaller. Det er de tilsynsrapporter, der nu skal offentliggøres på Trafikstyrelsens hjemmeside, og derfor burde det have været naturligt også at få Forbrugerrådet med i arbejdsgruppen.

Vi mener ikke, at de anbefalinger, som arbejdsgruppen lægger til grund for at afvise en offentliggørelse af kontrolresultater i synshaller, er dækkende. Trafikstyrelsen vil som sagt i forvejen komme til at udføre alt det nødvendige rugbrødsarbejde, og derudover er det muligt, som det er tilfældet med smileyordningen på fødevareområdet, at give forbrugerne et sammenfattende billede af tilsynsresultatet sammen med korte bemærkninger, som uddyber resultaterne af det seneste og tidligere tilsyn. Jeg kan derfor ikke se, hvorfor de graderinger, der er foreslået i lovforslaget, ikke vil kunne gengives i et kort opslag. Desuden vil en sådan ordning fungere som supplement til offentliggørelsen på Trafikstyrelsens hjemmeside, så man som forbruger både har mulighed for at orientere sig, inden man kommer ned i synshallen, og når man står i synshallen.

Socialdemokraterne vil i det forestående udvalgsarbejde derfor foreslå en ændring til lovforslaget – hvis transportministeren ikke selv gør det – som sikrer, at kontrolresultaterne også offentliggøres i synshallerne.

Vi agter at støtte det fremsatte lovforslag og ser frem til at drøfte forbedringer under udvalgsarbejdet.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det ordfører for Dansk Folkeparti, hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:27

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Som flere har været inde på, indeholder forslaget to punkter, nemlig tilbagekaldelse af tilladelse til at udøve synsvirksomhed for biler samt offentliggørelse af tilsynsresultater.

I den første del giver man mulighed for, at Trafikstyrelsen kan tilbagekalde en tilladelse ud fra en konkret vurdering, hvor det jo i dag er per automatik, når man har stor gæld til det offentlige, det værer sig moms eller skat. Og der er meget fornuft i ændringen. Alle virksomheder kan komme i likviditetsvanskeligheder i en periode, og derfor er det udmærket, at man går ind i en mere konkret vurdering. Det kan som sagt være, hvis det f.eks. er af midlertidig karakter. Det er en forbedring i forhold til den nuværende ordning.

Lovforslagets anden del omhandler regler om offentliggørelse af Trafikstyrelsens tilsynsresultater og sanktioner for syns- og omsynsvirksomheder, hvor ministeren bemyndiges til at fastsætte regler for dette. Det er sådan en slags omvendt smileyordning, hvor Trafikstyrelsens tilsynsresultater lægges ud på hjemmesiden. Og hvad er mere naturligt end så at tage sådan en trafiklysmodel, hvor rød er stop – i det her tilfælde ikke tilfredsstillende – og gul er anmærkninger, og grøn er tilfredsstillende. Det er helt naturligt, når vi har med biler at gøre.

Det er et udmærket redskab, synes vi i Dansk Folkeparti, til at sikre, at kunderne får det bedst mulige produkt, hvilket i dette tilfælde vil sige en sikkerhed for, at deres bil er synet på forsvarlig måde, eller at den brugte bil, de køber, er i en forsvarlig stand. Og trafikikkerhedsmæssigt er det vel også i alles interesse, at syn og omsyn af bilerne foretages på en forsvarlig måde.

Med hensyn til hr. Benny Engelbrechts forslag om at synliggøre dette, også i synshallerne, er det noget, Dansk Folkeparti vil se positivt på.

Kl. 16:29

Kl. 16:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det fru Anne Bastrup som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 16:29

(Ordfører)

Anne Bastrup (SF):

Nu er indholdet af lovforslaget jo gennemgået i flere omgange af de forskellige ordførere, så jeg har blot disse mere principielle ting:

Det er klart, at vi vil støtte, at man giver mulighed for tilbagekaldelse på baggrund af konkrete individuelle vurderinger, når folk har likviditetsmæssige problemer. Automatik i den her type sager er ikke altid af det gode. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi fremover skal kunne se en hel masse virksomheder, der har meget stor gæld, men en konkret vurdering mener vi er en god idé.

Samtidig gav hr. Benny Engelbrecht jo en meget grundig gennemgang af de forbrugermæssige problemer, der er forbundet ved udelukkende at anvende offentliggørelse via internettet. Vi synes, at det er en god indvending at komme med. Det er klart, at vores samfund jo går i retning af, at det hele bliver internetbaseret, men når det drejer sig om den kvalitetstryghed, der ligger i, at man kan se opslaget i selve synshallen, tror vi, det vil fremme det behov, som nogle mennesker har for ved selvsyn at kontrollere, at der rent faktisk er kvalitet bag, når man nu sender sin bil til syn eller omsyn.

Grundlæggende støtter vi det, og vi ser frem til, at ministeren selv kommer med et ændringsforslag, der svarer til hr. Benny Engelbrechts.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører. Så er det fru Henriette Kjær som ordfører for De Konservative.

Kl. 16:30

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi støtte det her forslag. Vi synes som det første, at det er godt med lempelsen, hvor man ser lidt mere nuanceret på den gæld, der måtte være til det offentlige. Vi synes også, at det, der står i den anden del af lovforslaget, er en rigtig god ordning, nemlig at man kan gå ind og tjekke de synshaller, som man som bilejer vil bruge.

Jeg er ikke nødvendigvis enig med Socialdemokraterne i, at det vil være en god idé at opsætte rapporten eller karaktergivningen på selve værkstedet. Jeg tror, man prøver at finde den synshal, man vil benytte, inden man kører hjemmefra, og derfor synes jeg, det er rigtig godt med Trafikstyrelsens hjemmeside. Jeg har bemærket mig, at høringsvaret fra FDM, altså bilejernes organisation, er positivt, og at Forbrugerrådet også synes, det her er et rigtig godt lovforslag.

Forbrugerrådet anbefaler en god ting, som jeg vil bede ministeren overveje at forfølge, nemlig at der i det brev, der sendes til de bilejere, der skal have deres bil til syn, kan skrives, at der nu er kommet den her hjemmeside, hvor man kan gå ind og se, hvordan standarden af den synshal, man ønsker at benytte, er. På den måde kan man så orientere sig i god tid, inden man tager hjemmefra. Der er muligvis nogle, der ikke er på internettet endnu, men vi har altså offentlige folkebiblioteker, hvor alle kan gå ned og bruge en computer, så det er jeg overbevist om at man får fundet ud af, eller også at man kan ringe til et familiemedlem og bede vedkommende gå ind og se, om den synshal, man har tænkt sig at bruge, har et godt skudsmål.

Vi synes, det er et godt og tilfredsstillende lovforslag, der her er blevet fremsat.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den konservative ordfører. Jeg kan forstå, at den radikale ordfører ikke ønsker ordet. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:32

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg skal gøre det ganske kort. Enhedslisten støtter det lovforslag, der er fremsat her. Vi synes, at begge de to hovedelementer, der indgår i det, er fornuftige forbedringer af den eksisterende tilstand.

Vi støtter også Socialdemokraternes forslag om en yderligere offentliggørelse af tilsynsresultaterne. Man kan selvfølgelig altid diskutere, hvor vigtigt det så er i den her sammenhæng. Vi bruger det jo i forhold til fødevarebutikker og inden for andre områder, hvor vi synes det er meget vigtigt, at der også skiltes på stedet. Det er vel rigtigt, at man som regel vil have undersøgt den slags ting, inden man kører hjemmefra for at finde tilsynshallen, men jeg tror nu alligevel, at det kan være ganske udmærket, at der også på stedet er en skiltning af det. Men vi finder vel ud af i løbet af udvalgsarbejdet, om vi kan få lavet den lille ændring af lovforslaget.

Under alle omstændigheder støtter Enhedslisten det, der foreligger.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Enhedslistens ordfører. Jeg kan så forstå, at den radikale ordfører godt vil have ordet alligevel. Fru Margrethe Vestager.

Kl. 16:33

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører ikke kan være til stede, skal jeg bare meddele, at den socialdemokratiske ordfører også talte på vegne af Det Radikale Venstre. Vi kan derfor fuldt ud tilslutte os det, som den socialdemokratiske ordfører sagde.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til De Radikales ordfører. Så er det transportministeren.

Kl. 16:34

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Indledningsvis vil jeg gerne takke ordførerne for en positiv modtagelse af lovforslaget. Det er helt rigtigt, at det indeholder to forskellige elementer i relation til syn og omsyn af køretøjer.

For det første indføres der med forslaget mulighed for, at Trafikstyrelsen kan anlægge en konkret vurdering om tilbagekaldelse af tilladelsen til at foretage syn eller omsyn – og det er jo faktisk en lempelse af reglerne – så tilbagekaldelsen ikke sker pr. automatik, når der er konstateret forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover hos en virksomhedsejer, medlemmer af bestyrelsen eller direktionen, den teknisk ansvarlige eller hos virksomheden. Det betyder, at Trafikstyrelsen ved lovændringen efter en konkret vurdering kan træffe afgørelse om tilbagekaldelse af tilladelsen, sådan at der ikke nødvendigvis sker tilbagekaldelse f.eks. ved kortere forsinkelser, eller hvis der er en afdragsordning. Der skabes herved overensstemmelse med reglerne i lov om taxikørsel, lov om buskørsel og lov om godskørsel.

For det andet giver lovforslaget transportministeren hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse af Trafikstyrelsens tilsynsresultater og sanktioner for syns- og omsynsvirksomheder. Offentliggørelsen kan ske på Trafikstyrelsens hjemmeside, og formålet med

offentliggørelsen af tilsynsresultatet er jo at sikre en øget gennemsigthed for forbrugerne på synsmarkedet. Med en øget synlighed omkring virksomhedernes resultater, skabes der også et øget incitament for synsvirksomhederne til at forhøje kvaliteten af bilsynet. Kvalitet vil dermed i endnu højere grad blive et konkurrenceparameter.

Jeg er helt klar over, at offentliggørelse af et tilsynsresultat er et indgribende instrument i forhold til virksomhederne, men det vurderes samlet, at fordelene for de lovlydige virksomheder og for forbrugerne kan begrunde indførelse af den foreslåede offentliggørelsesordning. Det er naturligvis også klart, at offentliggørelsen skal respektere de retssikkerhedsmæssige garantier, der følger af persondatalovgivningen.

Helt konkret vil der på hjemmesiden være en oversigt over navne og adresser på synsstederne, dato for tilsyn samt tilsynsresultater i en vis periode eller f.eks. fra de seneste fem tilsyn, dog tidligst fra lovens ikrafttrædelse. Hvis et synssted er tildelt sanktioner, vil det ligeledes fremgå af oversigten på hjemmesiden. Et tilsynsresultat kan bestå af karaktererne A for tilfredsstillende, B for anmærkninger og C for ikke tilfredsstillende. En synsvirksomhed, som opnår andet end karaktererne A og B ved Trafikstyrelsens tilsyn, vil blive sat under målrettet tilsyn. Hjemmesiden vil med en farve ud for hver synsvirksomhed vise tilsynsresultatet, henholdsvis grøn ved karakteren A, gul ved karakteren B eller rød ved karakteren C.

Afslutningsvis skal jeg endnu en gang takke for de positive bemærkninger, som jeg håber også vil blive fastholdt under udvalgsarbejdet, så der forhåbentlig kan dannes et bredt flertal for forslaget, som det foreligger.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til transportministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:37

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 15. december 2010, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 16:37).
